UN OM PENTRU ȚARĂ

În acest jubiliar an, cînd partidul împlinește 65 de ani de la făurirea sa, fiecare tînăr, fiecare pionier își dovedește o dată mai mult, prin vrednice fapte, dorința fierbinte de a se pregăti să devină demn de a merita și el înalta calitate de comunist. Pe acest drum ascendent al formării ca oameni de nădejde, avem ca suprem exemplu eroica viață de muncă și luptă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii, cel mai de seamă fiu al țării, care, cu totală dăruire, și-a dedicat în întregime fericirii poporului extraordinarele calități ale inteligenței și energiei sale, intrînd în mișcarea revoluționară comunistă, încă de pe cînd era de vîrsta voastră.

Din chiar anii adolescenței, tovarășul Nicolae Ceaușescu se bucura de respectul deosebit al tovarășilor săi de luptă revoluționară, comuniști și uteciști, fiind permanent în frunte la cele mai importante și cutezătoare acțiuni împotriva fascismului și a războiului, împotriva orînduirii capitaliste, împotriva nedreptăților de orice fel, pentru libertatea socială și națională a României.

Încă din acea perioadă, erau legendare inteligența sa și devotamentul său ieșite din comun, manifestate fie în dezbaterile Comitetului Național Antifascist — era cel mai tînăr membru al acestuia, reprezentînd tineretul democrat din București —, fie în timpul procesului înscenat de autorități ceferiștilor și petroliștilor revoluționari, fie în activitatea de secretar al Comitetului regional Prahova al U.T.C. (cînd avea numai 18 ani!), fie în zilele procesului de la Brașov. Autoritățile burghezo-moșierești trec la represalii condamnîndu-l atît de nedrept la ani grei de închisoare, însă fermitatea și cutezanța tovarășului Nicolae Ceaușescu sînt de neînvins. „Sîntem mulți ca boabele de grîu — îi spusese cîndva tatălui său. Uniți, e cu neputință să nu învingem". Alături de dînsul se află, plină de înțelepciune și curaj în lupta revoluționară, tînăra muncitoare Elena Ceaușescu, viitoarea savantă de renume mondial.

În 1939, spectrul războiului bîntuia Europa și planeta. Hitlerismul amenința și cotropea. Ziua de 1 Mai s-a transformat, în România, într-o puternică manifestare împotriva fascismului și a războiului. Comuniștii erau în frunte, se scria astfel o pagină fierbinte din istoria partidului și a țării. În București și în celelalte centre importante ale țării — cu prilejul sărbătoririi zilei de 1 Mai — au avut loc ample demonstrații ale breslelor muncitorești, cărora Partidul Comunist Român le-a imprimat un puternic spirit patriotic și mobilizator. Peste 20 000 de oameni au participat la demonstrația desfășurată pe străzile Capitalei și în Piața Palatului. În organizarea acestei mari acțiuni s-au remarcat cu strălucire prin spirit revoluționar, dîrzenie, clarviziune politică tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu.

În toamna aceluiași an, 1939, are loc — în clandestinitate — o ședință a cadrelor de bază ale activității revoluționare în rîndurile tineretului, desemnate de P.C.R., în care s-a stabilit reorganizarea U.T.C.-ului, tovarășul Nicolae Ceaușescu fiind ales în Secretariatul C.C. al U.T.C.

Alți ani grei, de luptă necontenită, vin odată cu izbucnirea celei de-a doua conflagrații mondiale. Partidul nostru activa în condiții de mare primejdie. Tovarășul Nicolae Ceaușescu se remarca printr-o neobișnuită energie, printr-un spirit de sacrificiu nemaiîntîlnit. Chiar și în greii ani de închisoare care au urmat, tovarășul Nicolae Ceaușescu a găsit puterea de a-și continua lupta eroică: era perioada de intensificare a pregătirilor în vederea declanșării Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, a participării României la coaliția antihitleristă.

23 August 1944: izbînda Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă. Noi obiective importante, de înaltă răspundere, îl așteptau pe strălucitul luptător revoluționar, care le va îndeplini cu abnegație, clarviziune și inegalabil spirit creator. Încă din primele zile ale noii etape istorice — cînd poporul, în condițiile libertății cucerite odată pentru totdeauna, își începe marea operă visată de-a lungul veacurilor — tovarășul Nicolae Ceaușescu îndeplinește funcții de mare răspundere în conducerea oamenilor muncii pe noul drum al istoriei țării.

În 1965, la cel de-al IX-lea Congres al partidului (19—24 iulie), tovarășul Nicolae Ceaușescu este ales în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român. Începînd cu acest an, în cartea străbună de fapte și strădanii începe a se scrie o nouă filă de istorie: Epoca Nicolae Ceaușescu, cea mai rodnică din întreaga istorie a României.

Sînt anii cînd prind viață cele mai nobile idealuri ale înaintașilor. Chipul României dobîndește acum alte și alte frumuseți, forța ei crește vertiginos. În cei peste douăzeci de ani de cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost învestit în suprema funcție de conducere a partidului, țara cunoaște biruința gîndirii revoluționare românești în toate sectoarele de activitate și creație.

Gîndirea tovarășului Nicolae Ceaușescu elaborează ideile-forță ale muncii și vieții noastre: centrul vital al națiunii noastre este partidul; socialismul se construiește cu oamenii și pentru oameni; democrația este o condiție esențială a societății socialiste; toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, sînt în egală măsură proprietari, producători și beneficiari ai avuției naționale, fiind în același timp chemați să participe la conducerea tuturor treburilor țării; în întreaga societate, munca trebuie să se bucure de cea mai înaltă cinstire, iar normele eticii și echității socialiste să constituie îndreptarul vieții tuturor; țelul suprem al fiecăruia trebuie să fie înflorirea permanentă a României socialiste, suverane și independente, în drum spre comunism; tînăra generație trebuie să se bucure de cele mai bune condiții de viață, învățătură, educație, pregătire pentru viitor; în politica externă a României, principalele coordonate sînt apărarea păcii și conlucrarea prietenească, reciproc utilă, între toate națiunile lumii.

Tot ceea ce vedem astăzi în jurul nostru constituie rezultatele îndeplinirii acestei neasemuit de clarvăzătoare concepții în îndeplinirea căreia însuși tovarășul Nicolae Ceaușescu este cel mai măreț exemplu. Putem spune că, la 28 martie 1974, cînd Marea Adunare Națională, dînd glas voinței poporului român, a ales cu unanimitate de voturi pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, în suprema funcție de Președinte al Republicii Socialiste România, s-a îndeplinit cerința esențială a istoriei noastre. Fotografia de atunci îl înfățișează în momentul solemn, istoric, al depunerii Jurămîntului, avînd eșarfa tricoloră cu stema Republicii și însemnele puterii:

„Jur să slujesc cu credință patria, să acționez cu fermitate pentru apărarea independenței, suveranității și integrității țării, pentru bunăstarea și fericirea întregului popor, pentru edificarea socialismului și comunismului în Republica Socialistă România!

Jur să respect și să apăr Constituția și legile țării, să fac totul pentru aplicarea consecventă a principiilor democrației socialiste, pentru afirmarea în viața societății a normelor eticii și echității socialiste!

Jur să promovez neabătut politica externă de prietenie și alianță cu toate țările socialiste, de colaborare cu toate națiunile lumii, fără deosebire de orînduire socială, pe baza deplinei egalități în drepturi, de solidaritate cu forțele revoluționare, progresiste de pretutindeni, de pace și prietenie între popoare!

Jur că îmi voi face întotdeauna datoria cu cinste și devotament pentru strălucirea și măreția națiunii noastre socialiste, a Republicii Socialiste România!"

Crezul revoluționar, profund patriotic al Președintelui țării este necontenit scris cu aurul faptelor: „Magistrala Albastră" — Canalul Dunăre—Marea Neagră, Transfăgărășanul, Metroul, nenumăratele platforme industriale, dezvoltarea armonioasă, echilibrată, a tuturor zonelor țării, revoluționarea agriculturii, îmbunătățirea continuă a condițiilor de trai, amploarea luată de învățămîntul românesc, grija pentru sănătatea poporului, pentru dezvoltarea culturii și artei socialiste, iată doar cîteva din multiplele realizări de prestigiu ale Epocii Nicolae Ceaușescu.

Acest nume drag este larg cunoscut și adînc stimat pe toate meridianele. Oamenii de pe întregul pămînt îi sînt recunoscători tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru inițiativele sale de pace, pentru marile eforturi pe care le depune în direcția promovării ideii de dezarmare și în primul rînd de dezarmare nucleară, pentru o nouă ordine economică internațională bazată pe cooperarea reciproc avantajoasă între toate țările. Reflectînd gîndirea sa revoluționară, novatoare, operele tovarășului Nicolae Ceaușescu sînt traduse în zeci și zeci de limbi ale lumii, ceea ce constituie pentru noi o înaltă mîndrie.

Fericiți de a fi contemporani cu cel mai de seamă fiu al României din toate timpurile, înaltul exemplu al vieții și luptei tovarășului Nicolae Ceaușescu, al tovarășei Elena Ceaușescu ne însuflețesc în munca, în comportarea noastră de zi cu zi, dîndu-ne claritate în gîndire, fermitate revoluționară, putere de acțiune. Fiecare tînăr, fiecare pionier nutresc cel mai mare respect, cea mai fierbinte recunoștință, cea mai vibrantă dragoste pentru tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru tovarășa Elena Ceaușescu, prin a căror necontenită grijă tinerele generații cresc și se dezvoltă, învață și se pregătesc pentru viitor în condiții minunate.

Fiecare generație adaugă, în cartea Istoriei, o filă a sa, de muncă și creație, în spiritul nestrămutatei iubiri de țară. Filele scrise acum, prin fapte, sînt luminate pentru totdeauna de chipul aceluia care conduce, de peste două decenii, destinele țării, și care, de peste o jumătate de secol, s-a devotat, trup și suflet, luptei revoluționare. Un OM pentru ȚARĂ: NICOLAE CEAUȘESCU.

OMAGIU
NICOLAE CEAUSESCU
CEAUSESCU
NICOLAE CEAUSESKU
CEAUSESCU

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

MIHAI COMAN din Schela-Galați intreabă cum se notează triunghiul în enunțul unei probleme: tr. sau Δ.

Chiar și în enunțul unei probleme, triunghiul se notează chiar așa: triunghi! Scris întreg. Și nu altfel. Martor ne este... manualul!

DAN STĂNISLESCU din Tg. Jiu este elev în clasa a VIII-a și dorește să urmeze clasele liceale la un liceu cu profil de petrol.

De la Ministerul Petrolului, compartimentul Învățămînt, am aflat pentru Dan următoarea adresă: Liceul industrial de petrol din Țicleni, Str. Stadionului nr. 1. Oferim și altor cititori ai revistei, interesați de rețeaua liceelor industriale de petrol din țară, adresele acestora.

Jud. ARAD: municipiul **Arad,** Str. Vîrfu cu Dor nr. 3; **jud. ARGEȘ:** municipiul **Pitești,** Str. Stadionului nr. 1; **jud. BACĂU: Moinești,** Str. George Enescu nr. 2; **Tg. Ocna,** Str. Costache Negri nr. 39; **jud. BIHOR: Marghita,** Piața Independenței nr. 1; **jud. BUZĂU:** comuna **Berca; jud. BRĂILA, com. Ianca; jud. CONSTANȚA:** municipiul **Constanța,** Str. Alexandru Lăpușneanu nr. 15; **jud. COVASNA, Tg. Secuiesc,** Str. Kanța nr. 23; jud. **DÎMBOVIȚA,** municipiul **Tîrgoviște,** Bd. Castanilor nr. 70; **Moreni,** Str. V.I. Lenin nr. 40; **jud. DOLJ:** comuna **Melinești; jud GIURGIU: Bolintin Vale; jud. PRAHOVA: Ploiești — Teleajen,** Str. Mihai Bravu nr. 241; **Cîmpina,** Str. Griviței nr. 91; **jud. SIBIU: Mediaș,** Str. Metalului nr. 1; **jud. TELEORMAN: Videle,** Str. Republicii nr. 7; **jud. TIMIȘ: Sînnicolaul Mare,** Str. Andrei Șaguna nr. 4.

În cadrul liceelor amintite mai sus, elevii se pregătesc într-o multitudine de meserii necesare activității de foraj și de exploatare a zăcămintelor de petrol și gaze. Într-un număr viitor vom reveni cu amănunte.

MARICICA STELIAN din Pitești ar dori să cunoască date privind barajul Vidraru.

Barajul marii hidrocentrale de pe Argeș a fost realizat, într-o concepție modernă, după planurile constructorilor români, constituind o mîndrie a acestora. Cu înălțimea de 166 m, lățimea la bază de 24 m, lățimea de la coronament de 6 m și lungimea de 307 m, era al cincilea baraj din Europa și al nouălea din lume. El rămîne și azi unul dintre cele mai mari de acest tip.

Barajul este construit în dublu arc, preluînd presiunea apei prin elasticitatea sa și nu prin greutate, ca în cazul barajelor clasice. Acumularea de apă pe care o realizează se ridică la 465 de milioane m³, „marea alpină" formată în spatele său avînd o lungime de 14 km. Aici se concentrează debitele a 13 rîuri, unele vărsîndu-se direct în lac, altele fiind aduse printr-o ingenioasă rețea de galerii subterane ce străbat munții.

Realizarea acestui sistem de galerii subterane a produs și mutații geografice. Astfel, rîul Topolog, odinioară afluent al Oltului, a ajuns prin captare parțială afluent al Argeșului. Rîul Doamnei și Vîlsanul, care se vărsau în Argeș mult în aval, au devenit afluenți ai lacului de acumulare.

În palatul subteran de la Cetățuia, turbinele transformă apa îmblînzită a Argeșului în energie. Lacul servește și la dezvoltarea fondului piscicol, la irigații, la alimentarea cu apă potabilă și industrială a unor localități.

Datorită frumuseții neasemuite a locurilor, numeroși turiști vin să viziteze aceste plaiuri, mai ales că drumul de contur al lacului de pe partea stîngă s-a continuat cu Transfăgărășanul, operă grandioasă a anilor noștri, una din cele mai înalte căi rutiere din țară, care ajunge la o înălțime de 2 050 m.

Ce sînt bateriile solare, cum funcționează și unde se folosesc? —întreabă GEORGE MIHĂIESCU din Baia Sprie.

Bateria solară este un dispozitiv format din fotoelemente **semiconductoare care transformă** energia radiațiilor solare direct în energie electrică.

Funcționarea fotoelementului cu joncțiune pn se bazează pe teoria generală a conductibilității electrice și pe efectul fotoelectric intern al semiconductoarelor. Efectul fotoelectric intern constă în creșterea conductibilității electrice a unui material semiconductor sub acțiunea luminii, datorită generării, în interiorul acestuia, a unor purtători de sarcină — electroni liberi și goluri. În momentul întreruperii iluminării, are loc recombinarea electronilor liberi cu golurile, iar rezistența semiconductorului se mărește.

Procesul de transformare directă a energiei solare în energie electrică depinde de caracteristica distribuirii energiei în spectrul solar și de caracteristica spectrală a receptorului de energie. Astfel, sensibilitatea fotoelementului cu siliciu este maximă pentru radiații cu lungimea de undă de 0,7—0,9 m, iar puterea relativă a radiației solare, în această zonă, este între 0,5 și 0,85. În acest caz rezultă un randament maxim posibil în stadiul tehnicii actuale de 22%. Randamentul practic realizat pînă în prezent este de 10—15%. Cu acest randament s-au obținut puteri utile de 100 W/m². Structura unui fotoelement cu siliciu este prezentată în figură. În țară se produc celule solare cu siliciu de tip ROL 41, ROL 44 și ROL 45.

Deoarece energia Soarelui este inepuizabilă și gratuită, bateriile solare vor constitui baza energeticii viitoare.

Astăzi celula solară alimentează cu energie electrică sateliți și nave cosmice, aparatură pentru telecomunicații, avioane, automobile, locuințe etc.

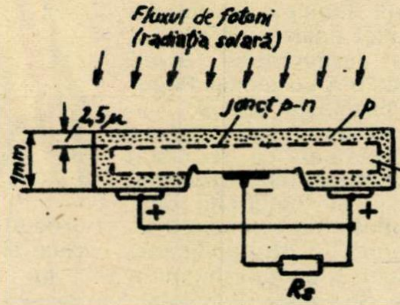

Olguța VĂ SFĂTUIEȘTE

În curînd vor apărea fructele atît de plăcute și de parfumate: căpșunele, cireșele și vișinele. Iată o rețetă de tartă cu căpșune pe care puteți s-o preparați pentru familia și prietenii voștri.

250 g zahăr, 200 g unt, 250 g făină, 4 ouă, 1 praf de sare, 500 g căpșune, zahăr pudră și 1 plic cu zahăr vanilat.

Se aleg căpșunele potrivite, frumoase și nelovite, se spală, se smulg codițele și se presară cu zahăr, apoi se țin o oră la rece.

Untul se freacă cu zahărul și sarea pînă devine o cremă spumoasă (se adaugă 1–2 linguri de lapte clocotit. Compoziția va deveni astfel mai repede spumoasă și ușoară). Se adaugă gălbenușurile unul cîte unul, frecîndu-se continuu, se încorporează treptat făina și la sfîrșit albușurile bătute spumă. Coca obținută se toarnă într-o tavă unsă cu unt și tapetată cu făină. Deasupra se așază căpșunele într-un strat uniform. Se coace la foc potrivit, aproximativ 40 de minute. Tarta se taie caldă, se pudrează cu zahăr pudră și zahăr vanilat, se așază pe planșetă pînă se răcește, apoi pe farfurie.

În locul căpșunelor pot fi folosite cireșe, vișine (cărora, dacă doriți, le scoateți sîmburii) sau boabe de struguri.

Pentru reușita prăjiturilor, iată și cîteva sfaturi:

● Toate ingredientele care intră în compoziția unei prăjituri trebuie să fie proaspete, să aibă aceeași temperatură; vor fi aduse în bucătărie cu cel puțin o oră înainte de a începe prepararea ● Tava se unge cu unt sau cu margarină. Dacă este o prăjitură din aluat dospit cu drojdie, tava se poate unge cu untură; marginile tăvii nu se ung, deoarece coca nu va mai crește cum trebuie ● Tava se presară cu făină sau se tapetează cu hîrtie, după cum indică rețeta ● Înainte de a începe prepararea prăjiturii, se vor cîntări sau măsura, respectîndu-se întocmai, cantitățile necesare ● Se va respecta cu strictețe și ordinea de încorporare a ingredientelor: întîi se freacă untul pînă devine o spumă, apoi se adaugă treptat zahărul frecînd viguros; cînd prăjitura a devenit din nou spumoasă, se adaugă pe rînd gălbenușurile, amestecînd continuu, apoi, treptat, făina, iar la sfîrșit se încorporează ușor și albușurile bătute spumă tare ● Pentru ca aluatul să crească uniform, praful de copt sau bicarbonatul (amoniacul alimentar se dizolvă într-o lingură de lapte) se stinge, înainte de a fi încorporat, întotdeauna cu cîteva picături de zeamă de lămîie, oțet sau cu o linguriță de lapte, smîntînă ori iaurt, altfel prăjitura va avea un gust neplăcut ● Înainte de a fi folosită, făina se cerne, nu numai pentru curățarea ei, dar și pentru aerare, apoi se măsoară. În caz contrar, fiind mai compactă, este mai grea și prăjitura nu va mai fi reușită ● Cu cel puțin 15 minute înainte de a pune prăjitura la cuptor, acesta se încinge la temperatura de coacere indicată în rețetă; ușa cuptorului trebuie să se închidă perfect.

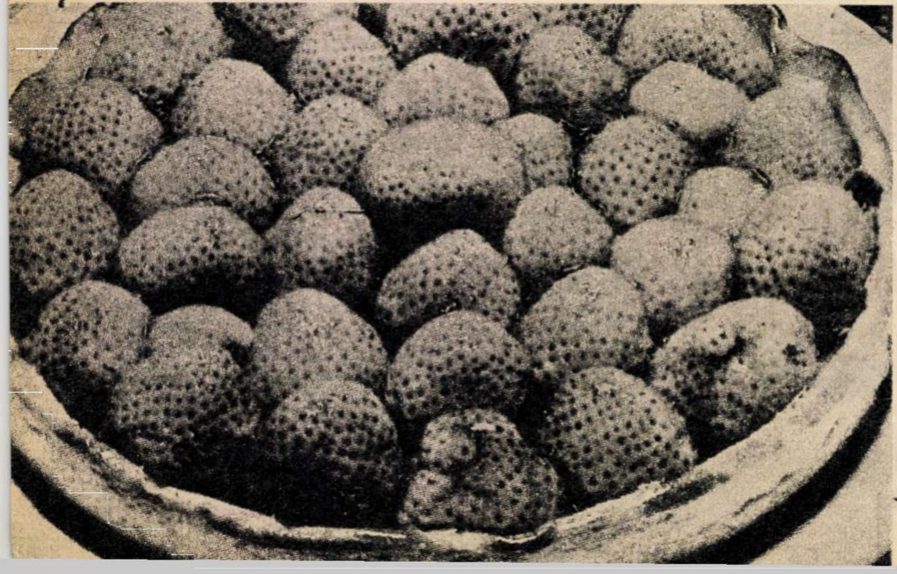

PORUMBELUL PĂCII

În fiecare zi, la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Dorohoi, sălile în care își desfășoară activitatea diferite cercuri cunosc o tot mai vie animație. Pasionații de arta fotografică pornesc „pe teren" împreună cu conducătorul cercului, spre a mai surprinde pe peliculă, pentru albumul-ștafetă „Porumbelul păcii", fie un alt colț al orașului căruia constructorii i-au dat o înfățișare nouă și unde blocurile pregătite „la cheie" se răsfață în soare, fie pe harnicii pionieri care participă la înfrumusețarea străzilor, la curățirea spațiilor verzi sau plantatul puieților pe aleile abia trasate.

Pe șevaletele celor de la cercul de artă plastică prind contur chipuri de copii veseli, scene de școală sau de joacă, muncitori concentrați asupra lucrului în uzină sau pe șantier...

George Maidaniuc, *de la* **Școala nr. 5,** *vecinul „casei", care poate fi întîlnit zilnic la activitățile unor cercuri, ne spune că pionierii de aici, ca de altfel toți membrii celor opt unități din oraș, fac mari pregătiri pentru cîteva acțiuni dedicate marcării, în continuare, a Anului Internațional al Păcii: „În expoziția „Copiii României doresc pacea", pentru care lucrează acum și colegii de la cercul de arte plastice, vor fi reunite, în curînd, cele mai frumoase desene realizate în cele opt școli din orașul nostru. Ea va fi urmată de un frumos recital de poezie prin care noi, cei din Dorohoi, cîntăm copilăria fericită, dorința fierbinte de pace".*

Cătălin Iacinschi, *de la* **Școala nr. 7,** *și* **Marcel Leonte,** *de la* **Școala nr. 4,** *ne povestesc despre preocupările filateliștilor din orașul lor, care pregătesc o expoziție de timbre cu tema păcii. Ea va fi găzduită de Biblioteca orășenească „Gheorghe Asachi". Pînă atunci în fiecare școală pionierii filateliști selectează timbre cu această temă, iar mulți dintre cei care au prieteni și în alte județe fac diferite schimburi pentru ca expoziția să fie cît mai bogată și mai interesantă.*

Dezbaterilor, spectacolelor de muzică și poezie, întîlnirilor prin care pionierii din Dorohoi au marcat pînă acum Anul Internațional al Păcii, ca și albumelor-ștafetă „Porumbelul păcii" li se adaugă mereu alte și alte acțiuni care se bucură de o largă participare. Între acestea, ține să sublinieze Marcel, se află și un mare spectacol „O țară a păcii într-o lume a păcii", susținut de ansamblul reprezentativ al pionierilor din oraș.

Iată un repertoriu bogat pe care copiii din Dorohoi îl dedică cu toată dragostea și căldura inimilor lor unuia dintre cele mai nobile idealuri ale poporului nostru – pacea.

* * *

PENTRU O PLANETĂ A PĂCII ȘI BUCURIEI DE A TRĂI

Asemenea tuturor copiilor țării și noi, cei mai tineri fii ai Vrancei, legendar leagăn al Mioriței, ne unim glasurile pentru a ne exprima dorința hotărîtă de pace, pentru ca pretutindeni, pe toate meridianele Planetei Albastre, copiii să poată crește feriți de pericolul armelor, al războaielor distrugătoare.

Sîntem mîndri că România, patria noastră scumpă, prin glasul celui mai iubit fiu al ei, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** militează neabătut pentru apărarea bunului cel mai de preț al omenirii – Pacea. Poporul nostru a iubit pacea dintotdeauna, pentru că numai sub un cer senin străbunii noștri și-au putut semăna ogoarele, și-au putut culege roadele muncii, au putut plămădi pîine și crește mlădițele viitorului. Numai în pace zîmbetele copiilor pot străluci in soarele ce pîrguiește holdele și pot aduce bucurie in toate căminele. Și cu atît mai mult astăzi, cînd părinții noștri își dedică întreaga energie a brațelor și a minții înfloririi fără precedent a patriei scumpe, avem nevoie de pace. Știm că pretutindeni popoarele sînt iubitoare de pace, iar Forumul mondial al națiunilor lumii – Organizația Națiunilor Unite – a declarat anul 1986 – Anul Internațional al Păcii. Noi, copiii, am fi bucuroși dacă fiecare an de aici inainte ar fi un an al păcii pentru întreaga omenire. Iar cînd popoarele de pretutindeni vor trece în mileniul al treilea, armele de orice fel să rămînă doar ca o tristă amintire în memoria umanității. Planeta Pămînt ar fi atunci o planetă a muncii, a bucuriei de a trăi, a prieteniei și înțelegerii între oameni. Așa am vedea noi ziua de mîine a întregii omeniri.

IRINA ȘAIGĂU,
clasa a VI-a B, Școala nr. 9, Focșani

CLAUDIA DOBRA
clasa a VII-a B,
București

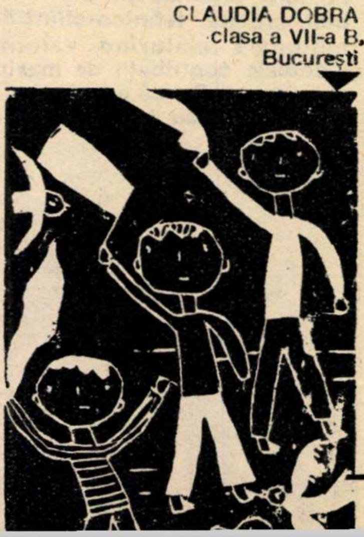

ALBASTRUL CERULUI

Porumbelul păcii
S-a născut în țara mea,
Se joacă
Cu mine,
Cu tine,
Cu noi.
Și ne dezmiardă frunțile
Se-nalță apoi în albastrul cerului
Cu aripile larg desfăcute
Purtînd peste tot Pămîntul
Cuvîntul atît de drag nouă:
PACE.

IOANA-LAURA PONDEA,
clasa a III-a, Tășnad — Satu Mare

ILUSTRATĂ DE PACE

Doi copii se joacă cu mingea.
Vîntul adie,
O mașină albă trece pe stradă.
Cerul este albastru,
Un tată își duce copilul la școală,
Floarea își deschide bobocul,
O mamă își plimbă pruncul în cărucior,
Un elev scrie cu o creangă de măslin.
Pretutindeni zboară pasărea albă a păcii!

ROXANA BĂDULESCU,
clasa a VI-a,
Cenaclul literar
„Mlădițe prahovene",
Casa pionierilor și șoimilor patriei,
Ploiești

PACEA

Vîntul adie privighetori legănînd
Zîmbetul luminos să ne fie.
Pacea e liniștea noastră, copile,
Purtată de-o lume în suflet și gînd.

Meleag fermecat, plin de grîu și de flori
Planetă pe care curg rîuri curate.
E pacea, copile, ce-aștepți să se-arate
Așa cum lumina se-arată în zori.

E pacea – orizontul de maci însorit,
E rumena pîine din care rupînd
Se face lumină pe-ntregul pămînt,
Lumină sub care tu crești ocrotit.

ALINA HORHOTĂ,
clasa a VI-a B,
Școala nr. 17, Iași

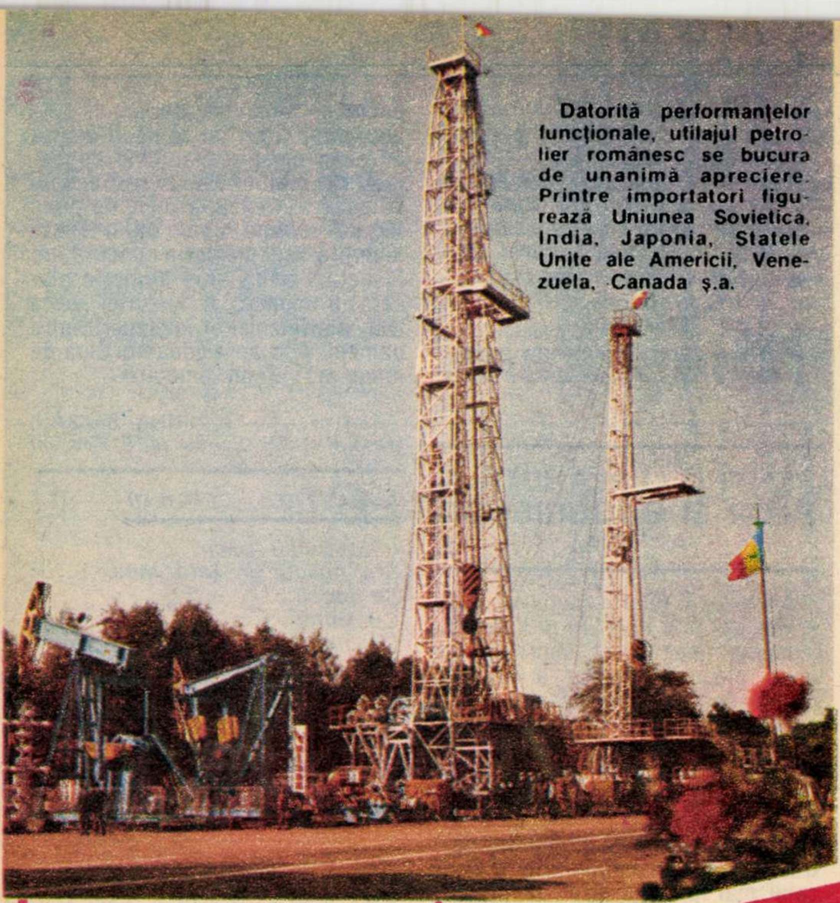

Datorită performanţelor funcţionale, utilajul petrolier românesc se bucura de unanimă apreciere. Printre importatori figurează Uniunea Sovietica, India, Japonia, Statele Unite ale Americii, Venezuela, Canada ş.a.

PERFORMANŢE ALE ŞTIINŢEI ŞI TEHNICII ROMÂNEŞTI

O idee fundamentală cuprinsă în opera social-politică a tovarăşului Nicolae Ceauşescu este aceea că, în lumea contemporană, puterea, fericirea, bunăstarea aparţin popoarelor care înţeleg să-şi consacre toate forţele pentru a descifra tainele cunoaşterii, pentru a promova ştiinţa şi tehnologia înaintate. În spiritul acestei concepţii, programul privind edificarea viitorului comunist al patriei, adoptat de Congresul al XIII-lea, acordă o atenţie deosebită, de cea mai mare importanţă, cercetării ştiinţifice, dezvoltării tehnologice şi introducerii progresului tehnic. La baza acestor prevederi se află, desigur, realizările înregistrate pînă acum de creaţia tehnico-ştiinţifică românească.

Ţara noastră dispune astăzi — pentru întîia dată în istoria sa — de o politică de stat programatică în domeniul cercetării ştiinţifice, elaborată după cel de-al IX-lea Congres al partidului, din iniţiativa şi sub directa îndrumare a tovarăşului Nicolae Ceauşescu şi a tovarăşei academician doctor inginer Elena Ceauşescu. Preocupările manifestate în această direcţie au ca rezultat introducerea în toate domeniile de activitate a cuceririlor ştiinţifice şi tehnice pentru accelerarea progresului economic şi social al ţării. Într-o măsură tot mai mare s-a acţionat pentru antrenarea ştiinţei în soluţionarea unor probleme de primă importanţă, legate de producerea de noi materiale şi materii prime, de asimilarea de noi produse, maşini şi utilaje cu caracteristici tehnico-economice superioare, necesare economiei naţionale, de valorificarea raţională a resurselor energetice şi de materii prime ale ţării.

Proiectele şi înfăptuirile fără egal în istoria patriei, care au prins viaţă după Congresul al IX-lea al partidului, au demonstrat rolul prioritar pe care ştiinţa îl are în edificarea cu succes a civilizaţiei socialiste şi comuniste. În ultimul deceniu cercetarea ştiinţifică şi tehnologică, soluţiile originale oferite de specialiştii noştri au asigurat economia naţională cu maşini şi instalaţii, utilaje şi aparate cu performanţe deosebite, competitive cu cele mai apreciate realizări similare pe plan mondial.

Este semnificativ faptul că astăzi România deţine în numeroase domenii ale tehnicii şi tehnologiei priorităţi pe plan mondial, creaţia tehnico-ştiinţifică naţională alăturînd valorilor mondiale contribuţii de maximă importanţă. Fie că este vorba de locomotive sau tehnică de calcul, utilaj petrolier sau produse ale industriei chimice, maşini-unelte sau autovehicule, realizările economiei româneşti se bucură de o maximă apreciere pe plan mondial. La marile tîrguri şi expoziţii internaţionale, la exigentele saloane de invenţii ori în confruntările directe cu producţia, maşinile, aparatele, utilajele româneşti se situează pe cele dintîi locuri în competiţia cu produse ale firmelor cu tradiţie din alte ţări. Zeci de medalii de aur şi diplome cucerite anual în atît de selecta şi exigenta competiţie a valorilor mondiale atestă de fiecare dată înaltul nivel atins de creaţia tehnico-ştiinţifică românească.

La ultimele ediţii ale tîrgurilor internaţionale de la Cairo, Casablanca, Paris, Moscova, Salonic, Brno, Plovdiv, Leipzig, Bagdad ş.a., produsele româneşti prezentate au confirmat — prin succesele de care s-au bucurat — prestigiul şi buna apreciere de care se bucură pretutindeni în lume creativitatea românească, competenţa şi priceperea muncitorilor şi cercetătorilor, specialiştilor şi proiectanţilor români. Prezenţa tractoarelor româneşti în peste 90 de state, funcţionarea maşinilor-unelte în ţări de pe toate continentele, cele 50 de medalii de aur cu care au fost premiate unele noi produse chimice la prestigioase concursuri internaţionale — iată doar cîteva dintre argumentele ce înscriu ştiinţa şi tehnica românească pe orbitele celor mai valoroase realizări pe plan mondial.

Să ne oprim doar la cîteva aspecte care demonstrează dezvoltarea construcţiilor de maşini pe baza celor mai recente cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii. La ora actuală, România figurează pe primele locuri din lume în ceea ce priveşte producţia şi exportul de utilaj petrolier. Pentru o ţară cu tradiţie în domeniul exploatării zăcămintelor de petrol acest lucru ar părea absolut normal. Şi totuşi statisticile arată că înainte de eliberare România importa aproape 99 la sută din utilajul petrolier necesar. Astăzi fabricăm instalaţii de foraj capabile să ajungă la straturile de ţiţei aflate la 5—6 000 de metri adîncime, fiind în curs de realizare instalaţii care să foreze pînă la 10 000 de metri.

Istoria fabricării mijloacelor de transport este şi ea de-a dreptul spectaculoasă. În urmă cu trei decenii ieşea pe şosele întîiul autocamion românesc SR-101. Astăzi întîlnim pe marile şantiere ale construcţiei socialiste un produs cu totul ieşit din comun — autobasculanta gigantică DAC de 100 de tone. Aşadar, în numai 30 de ani s-a ajuns la construirea unei maşini ce poate transporta cît 20 de basculante „Bucegi“.

Întreprinderea „Electroputere“ din Craiova este cunoscută în ţară şi peste hotare nu numai pentru locomotivele pe care le produce, ci şi pentru transformatoarele electrice. Un singur gigant de acest fel are o greutate de peste 300 de tone şi o înălţime de circa 12 metri. Ce înseamnă un asemenea transformator? Puterea unui singur transformator depăşeşte puterile instalate la hidrocentralele de la Bicaz şi Argeş însumate şi reprezintă circa trei sferturi din puterea totală instalată în România antebelică.

Revoluţia tehnico-ştiinţifică este chemată ca şi în actualul cincinal să materializeze la un înalt nivel al expresiei tehnice şi industriale un potenţial material şi uman puternic constituit şi ingenios pe planul creativităţii. Toate programele de dezvoltare multilaterală a ţării, intrarea într-o nouă fază, superioară, a progresului nostru economic şi social sînt condiţionate puternic de aportul ştiinţei şi tehnologiei în toate domeniile de activitate.

▲ Proiectanţii şi constructorii români de maşini agricole au reuşit să fabrice combine destinate recoltării grîului şi porumbului avînd performanţe comparabile cu cele mai izbutite realizări similare pe plan mondial.

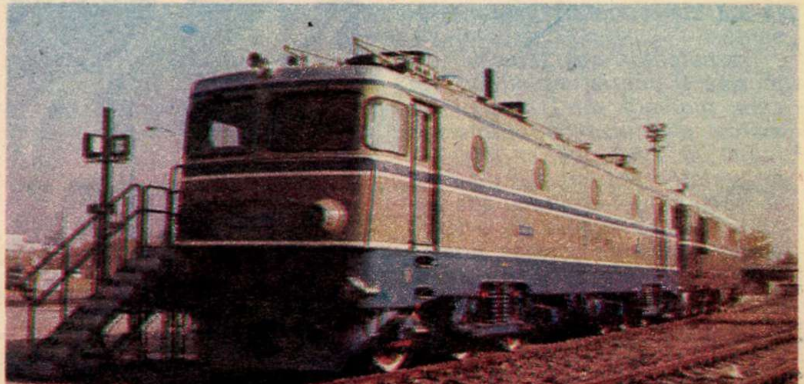

◀ Exportate în peste 30 de ţări ale lumii, locomotivele electrice, diesel-electrice şi diesel-hidraulice româneşti străbat drumurile de fier în cele mai diferite condiţii de exploatare.

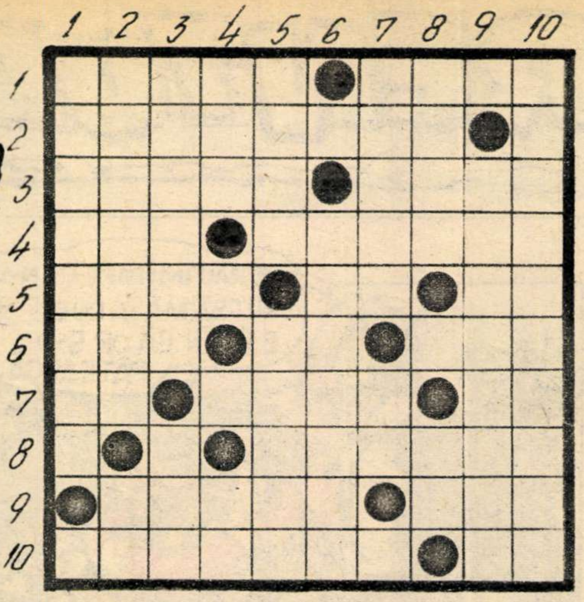

ORIZONTAL: 1) Celebru inventator suedez (1833—1896), întemeietorul unei fundații care acordă anual premii internaționale pentru realizări în domeniul fizicii, chimiei, medicinii, literaturii, precum și pentru promovarea idealurilor păcii. Zeul războiului din mitologia greacă, disprețuit de propriii săi părinți. 2) A surprins în versuri pline de măreție dragostea de țară a lui Mircea cel Bătrîn, dorința sa de a menține pacea, dar și hotărîrea fermă de a apăra pămîntul patriei de cotropirea otomană. 3) Mare om de stat, general și scriitor roman (100—44 î.e.n.), autor al lucrării „Despre războiul cu galii". Scoate petele de grăsime. 4) Singură. Autorul cugetării „Pacea dulce e firească pentru oameni, mînia sălbatică e proprie fiarelor". 5) Instrument muzical cu coarde. Perioadă. Un număr mai scurt. 6) Manifestare a bucuriei. Camere. Zeci de sute. 7) În înțelegere! Luptătoare energice pentru pace și viitorul luminos al copiilor. Secate. 8) Însemnare. 9) Premiu internațional „Pentru întărirea păcii între popoare". Legendă. 10) A scris poezia „Dormi în pace". VERTICAL: 1) În finalul poeziei „Cor de robi", aparținînd acestui poet român (1859—1904), se cîntă triumful păcii pe Pămînt. 2) Mare iubitoare de pace. Lerescu Lucian. 3) Ciudată. Cu gust neplăcut (fem.). 4) Două localități în vestul Indiei. Nistor Hulubei. 5) Insulă în arhipelagul Sporadelor. Creatorul poeziei „Cel care amenință cu pacea". 6) Pictor român (1866—1932), autor al tabloului „Café de la Paix". 7) Rolul deosebit al partizanilor păcii în lupta pentru menținerea ei. Pete! 8— ...-Aradus, localitate pe coasta Siriei. La timp. 9) Pașnic. 10) Sistem de relații pașnice și de colaborare între state.

DICȚIONAR: ENA, LERO, RUAD.

ATENȚIE ȘI ÎNDEMÎNARE

Materiale necesare: *1: o bucată pătrată de scîndură cu latura de 100 mm; 2-3: bucățele de tablă cu dimensiunile de 0,20x20x60 mm; 4-5: două bucăți de sîrmă dezizolată; 6: un bec de lanternă de 3,5 V; 7-8: șuruburi; 9-10: două bucăți de sîrmă de sonerie; 11: o baterie electrică de 4,5 V.*

Prelucrare și montare. *Dați un orificiu în piesa 2 prin care introduceți becul 6, apoi îndoiți-o în formă de S, ca în desen. Fasonați sîrmele neizolate 4 și 5. După care montați instalația jocului așa cum vedeți în figură. Sîrmele de sonerie 9 și 10 sînt izolate, cu excepția capetelor la care faceți legăturile electrice.*

Cum se joacă? *Luați cu mîna dreaptă sîrma cu inel 5 și introduceți-o cu atenție pe la punctul A al sîrmei verticale 4. Încercați să parcurgeți cu ea tot traseul spiral, apoi drept al acestei piese, pînă la șurubul 7, fără a atinge între ele piesele 4 și 5. În caz că greșiți, se aprinde becul. Dacă reușiți, cîștigați 10 puncte. Repetați parcurgerea aceluiași traseu ținînd piesa 5 cu mîna stîngă. De astă dată pentru reușită aveți dreptul la 20 de puncte. Din acestea veți scădea însă cîte 1 punct pentru fiecare aprindere a becului.*

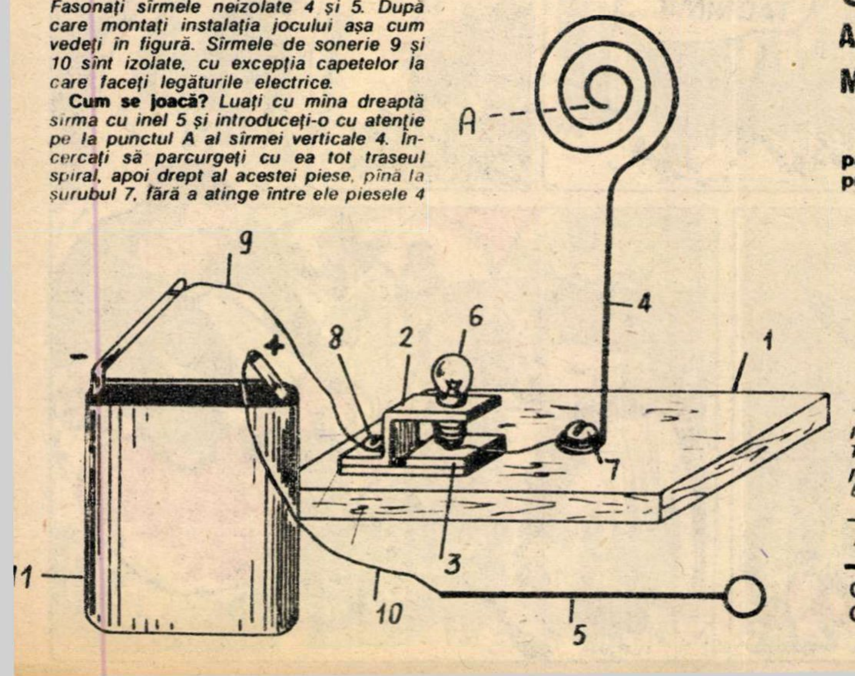

ȘAH

Vă prezentăm o partidă care vă va solicita la maximum perspicacitatea: albul mută și cîștigă într-o singură mutare.

Controlul diagramei:
Alb: pion a4, Ta3, pion a2, Tc2, Cg1, Cg2, Re5, Dg6, pion g5, pion h5, pion h4.
Negru: Rg4, pion f5.

Rezolvarea în numărul următor.

PERSPICACITATE

Patru șahiști: A, B, C și D au participat la un turneu, fiecare jucător susținînd cîte un meci cu fiecare dintre ceilalți parteneri.

La sfîrșitul turneului clasamentul arăta astfel:

1) A: 4 puncte; 2) B: 3 puncte; 3) C: 1 punct; 4) D: 0 puncte.

Ținîndu-se seama că pentru victorie se acordă 1 punct, pentru remiză 0,5 puncte, pentru înfrîngere nici un punct, ce greșeli s-au făcut la întocmirea clasamentului?

Florentin Smarandache,
profesor, Craiova

CÎTE CUBURI DIN DESENUL DE SUS LIPSESC ÎN DESENUL DE JOS?

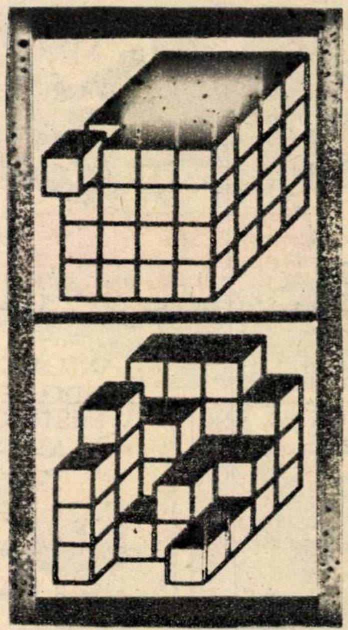

CONCURSUL 2
ARENA MATEMATICIENILOR

Cifra 1

Folosind pe rînd cifra 1, în diverse patru moduri, se pot obține numere precum 11 și 14 641. Cum?

CARE ESTE DRUMUL SPRE VICTORIE AL MICULUI AUTOMOBILIST? AJUTAȚI-L, URMĂRIND SENSUL SĂGEȚILOR CARE-L CONDUC SPRE CUPĂ.

Marcela Sasu
Sibiu

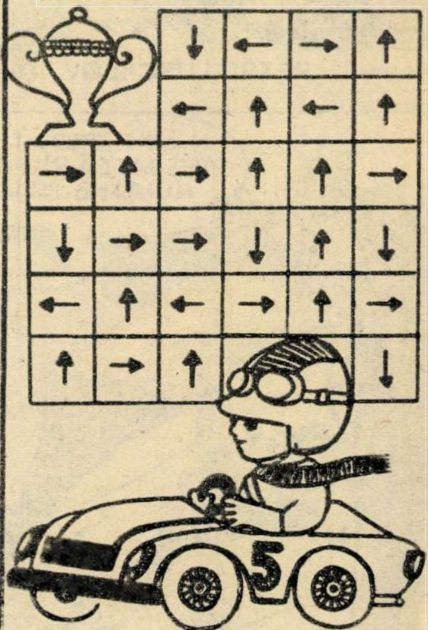

TICUȚĂ CEL UITUC

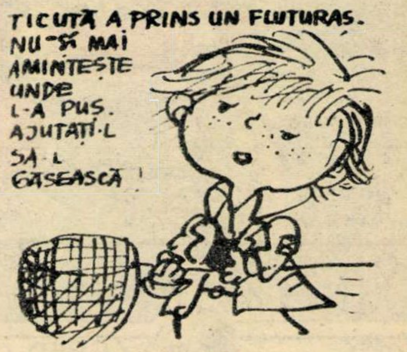
TICUȚĂ A PRINS UN FLUTURAȘ. NU-ȘI MAI AMINTEȘTE UNDE L-A PUS. AJUTAȚI-L SĂ-L GĂSEASCĂ

Omagiu pionieresc

COPERTA NOASTRĂ:
Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

CUTEZĂTORII 18 REDACȚIA REVISTELOR PENTRU COPII — BUCUREȘTI

Redactor șef: ION IONAȘCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA
Responsabil de număr: Ioan Donca
Prezentarea artistică: Pompiliu Dumitrescu; Prezentarea tehnică: Viorel Sâmpetrean.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

Ce v-a plăcut mai mult în acest număr?
Ce mai doriți să publicăm?

TORENTUL

Scenariu : PETRE LUSCALOV Desene: PUIU MANU

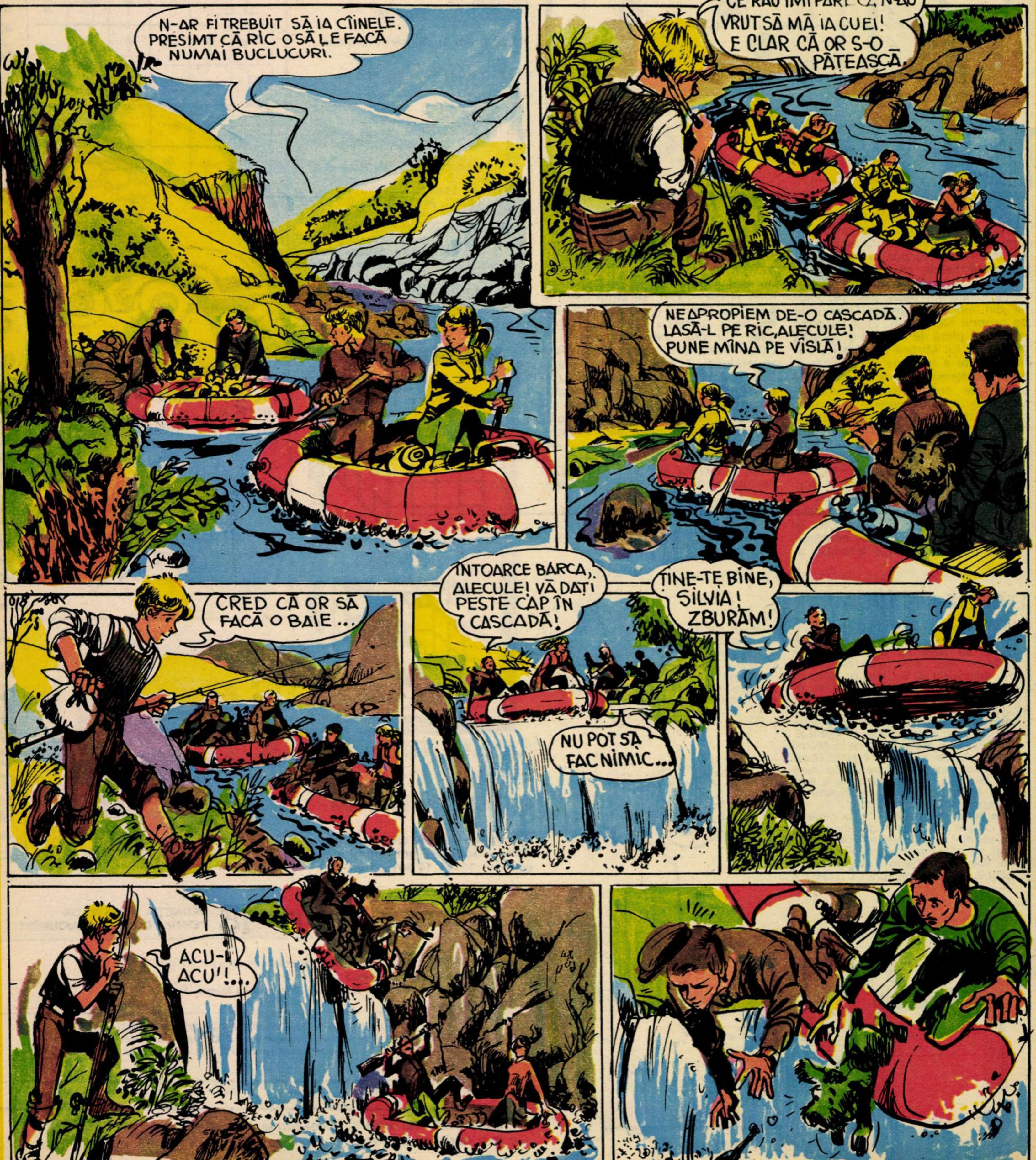
N-AR FI TREBUIT SĂ IA CÎINELE. PRESIMT CĂ RIC O SĂ LE FACĂ NUMAI BUCLUCURI.
CE RĂU ÎMI PARE CĂ N-AU VRUT SĂ MĂ IA CU EI! E CLAR CĂ OR S-O PĂŢEASCĂ.
NE APROPIEM DE-O CASCADĂ. LASĂ-L PE RIC, ALECULE! PUNE MÎNA PE VÎSLĂ!
CRED CĂ OR SĂ FACĂ O BAIE...
ÎNTOARCE BARCA, ALECULE! VĂ DAŢI PESTE CAP ÎN CASCADĂ!
NU POT SĂ FAC NIMIC...
ŢINE-TE BINE, SILVIA! ZBURĂM!
ACU-I ACU'!...

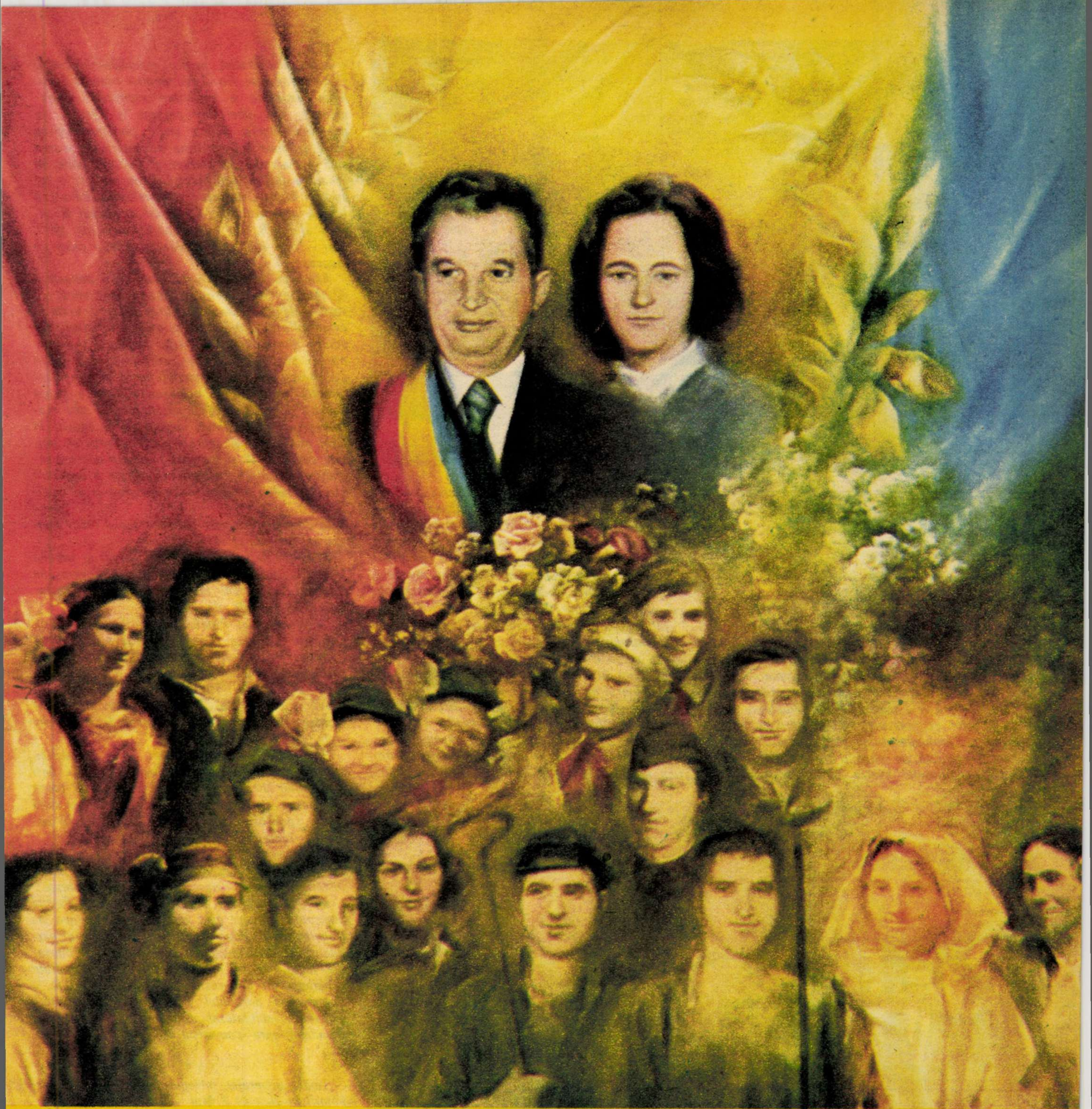

Ne e copilăria fericită
Şi ne trăim sub soare bucuria;
La viitorul nostru azi veghează
Partidul, Ceauşescu, România.

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

6)

JOI, 8 MAI 1986.
ANUL XX (NR. 970)
19

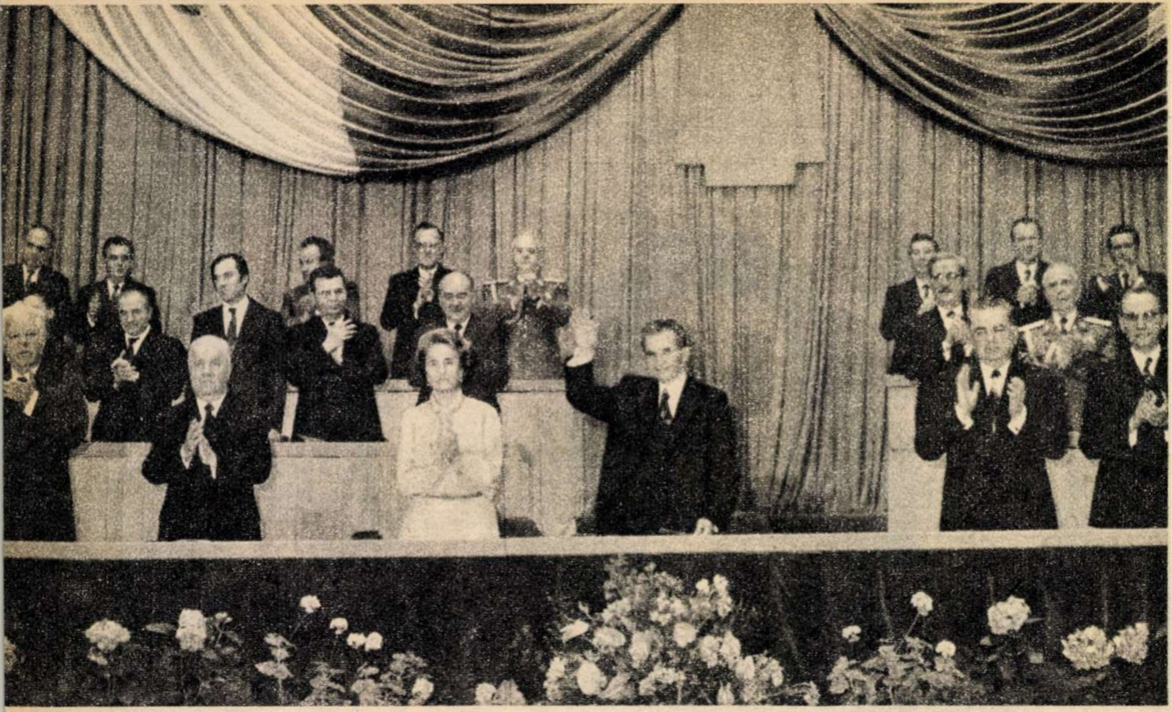

CADRAN POLITIC

Sărbătorirea zilei de 1 Mai a dobîndit, în această primăvară, o deosebită semnificaţie, avînd loc în preajma unui eveniment de însemnătate crucială în istoria ţării – aniversarea a 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român.

În această zi a muncii, zi de sărbătoare a tuturor celor ce muncesc, toţi fiii ţării au adus, în semn de profundă recunoştinţă, pentru viaţa liberă şi fericită pe care o trăiesc, un fierbinte omagiu gloriosului nostru partid comunist, care s-a afirmat de la început ca exponentul cel mai înaintat al naţiunii române, forţa politică în stare să conducă la victorie lupta clasei muncitoare, a întregului popor, împotriva exploatării şi asupririi, pentru transformarea revoluţionară a societăţii, pentru creşterea bunăstării celor ce muncesc, pentru edificarea socialismului şi comunismului pe pămîntul patriei.

Într-o impresionantă unitate de cuget şi simţire, întregul nostru popor şi-a reafirmat şi în acest moment sărbătoresc neţărmurita dragoste şi preţuire faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, conducătorul iubit, care, de peste jumătate de secol, şi-a legat numele de marile bătălii şi momente hotărîtoare din existenţa eroică a partidului nostru comunist, acţionînd cu exemplară fermitate revoluţionară şi strălucită dăruire patriotică împotriva asupririi, nedreptăţii şi exploatării, a pericolului fascist, pentru consolidarea unităţii şi independenţei României, pentru triumful revoluţiei socialiste şi împlinirea aspiraţiilor fundamentale, de libertate, progres şi pace, ale poporului român. Aceste înalte simţăminte şi-au găsit expresie în entuziasta atmosferă din marea sală a Palatului Sporturilor şi Culturii, unde, în prezenţa tovarăşului Nicolae Ceauşescu şi a tovarăşei Elena Ceauşescu, s-a desfăşurat adunarea festivă organizată de Comitetul municipal Bucureşti al P.C.R., cu prilejul sărbătoririi zilei de 1 Mai – ziua solidarităţii internaţionale a celor ce muncesc.

Adunarea festivă s-a încheiat într-o atmosferă înălţătoare, de puternică vibraţie patriotică. În vasta sală au răsunat îndelungi aplauze, urale şi ovaţii. Participanţii au aclamat cu însufleţire pentru gloriosul nostru partid comunist şi încercatul său conducător, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, pentru minunatul popor român, constructor victorios al socialismului, pentru patria noastră liberă, demnă şi înfloritoare. A fost reafirmată unitatea strînsă, indisolubilă, a naţiunii în jurul partidului, al secretarului său general, unitate ce dă forţă şi trăinicie orînduirii noastre socialiste, ce reprezintă garanţia sigură a înaintării ţării pe culmi tot mai înalte de progres şi civilizaţie.

În continuare a avut loc spectacolul festiv consacrat zilei de 1 Mai.

Şoimi ai patriei şi pionieri au urcat la tribună şi au oferit, cu emoţie şi bucurie, tovarăşului Nicolae Ceauşescu, tovarăşei Elena Ceauşescu, frumoase buchete de flori.

La ieşirea din Palatul Sporturilor şi Culturii, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu, ceilalţi tovarăşi din conducerea partidului şi statului au parcurs pe jos aleea centrală a Parcului Tineretului, trecînd printr-un adevărat culoar viu, format din muncitori, intelectuali, studenţi şi elevi, cetăţeni de toate vîrstele şi profesiile.

Pe întregul traseu străbătut, şoimi ai patriei, pionieri, utecişti, oameni ai muncii au oferit flori tovarăşului Nicolae Ceauşescu şi tovarăşei Elena Ceauşescu, le-au urat multă sănătate şi viaţă lungă, spre binele, fericirea şi prosperitatea poporului român.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu au răspuns cu căldură acestor manifestări de respectuoasă dragoste şi prietenie.

Miile de cetăţeni ai Capitalei aflaţi în Parcul Tineretului au dat glas voinţei lor, asemenea întregului nostru popor, ca strîns uniţi în jurul partidului, al secretarului său general, să-şi consacre toată energia creatoare înfăptuirii neabătute a obiectivelor Congresului al XIII-lea al P.C.R., a programului partidului de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism.

*

Tînăra generaţie, întregul nostru popor au sărbătorit în ziua de 2 Mai tradiţionala Zi a tineretului, care s-a constituit într-o impresionantă manifestare a dragostei şi recunoştinţei neţărmurite a tinerei generaţii faţă de partid, faţă de secretarul său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, pentru grija părintească cu care o înconjoară în permanenţă. În numele tinerei generaţii a patriei, Comitetul Central al U.T.C. a adresat, cu acest prilej, o telegramă tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România.

PACEA ŞI PRIETENIA
CEAUŞESCU-ROMÂNIA !
RSR

65
1921-1986

„ACUM, CÎND SE ÎMPLINESC 65 DE ANI DE LA FĂURIREA PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ȘI APROAPE 100 DE ANI DE EXISTENȚĂ A PRIMULUI PARTID MUNCITORESC DIN ROMÂNIA, PUTEM AFIRMA CU ÎNDREPTĂȚITĂ MÎNDRIE CĂ AVEM UN PARTID PUTERNIC, UNIT, URMAT CU ÎNCREDERE DE ÎNTREGUL POPOR, CĂ PARTIDUL NOSTRU NU ARE ȘI NU VA AVEA NICIODATĂ ȚEL MAI ÎNALT, SUPREM DECÎT INTERESELE POPORULUI, ALE BUNĂSTĂRII ȘI FERICIRII SALE, ALE INDEPENDENȚEI ȘI SUVERANITĂȚII ROMÂNIEI, DECÎT CAUZA SOCIALISMULUI ȘI COMUNISMULUI!“

NICOLAE CEAUȘESCU

PCR
CONGRESUL

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN – CENTRUL VITAL AL NAȚIUNII NOASTRE

Aceste cuvinte, rostite de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Plenara C.C. al P.C.R. din 1—2 aprilie 1986, dau înalt relief unei realități definitorii a societății românești contemporane, a epocii glorioase pe care o străbatem.

Într-adevăr, mai puternic decît oricînd se înfățișează astăzi partidul nostru comunist. Puternic prin numărul membrilor săi — peste trei milioane și jumătate de muncitori, țărani, intelectuali, alți oameni ai muncii fără deosebire de naționalitate, uniți în gînd și voință, sub flamurile partidului nostru comunist. Puternic prin înaltele însușiri moral-politice ce-l caracterizează: profundă responsabilitate față de destinele prezente și viitoare ale patriei, puternică abnegație și dăruire în muncă, hotărîre fermă de a-și îndeplini exemplar politica partidului. Puternic prin spiritul revoluționar ce însuflețește întregul partid, prin larga deschidere spre nou, prin lupta hotărîtă cu tot ceea ce este vechi și perimat. Puternic prin unitatea de monolit în jurul secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, prin forța miilor de organizații din care este alcătuit partidul, fiecare dintre acestea fiind adînc implicată în viața, în munca și activitatea colectivelor de oameni ai muncii, mobilizîndu-le pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin.

Privind retrospectiv, la cea de-a 65-a aniversare a partidului, istoria sa de luptă, poporul român este adînc pătruns de adevărul că din întreagă această perioadă, marcată de atîtea și atîtea evenimente, perioada cea mai rodnică este cea inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului, cînd votul unanim al marelui forum comunist, la unison cu gîndul și vrerea întregii țări, a încredințat cîrma destinelor națiunii tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU.**

În anul 65 al existenței partidului nostru comunist, țara se înfățișează mai bogată, mai mîndră și mai demnă ca oricînd. Prin munca eroică a poporului s-a făurit în ultimii douăzeci și unu de ani o economie dinamică, armonioasă, modernă, au sporit necontenit forțele de producție ale țării, sînt puse plenar în valoare, în folosul poporului, resursele solului și subsolului românesc; toate zonele patriei au fost chemate la viață economică efervescentă, înfloritoare, s-au dezvoltat puternic știința, învățămîntul, cultura, dîndu-se strălucire nouă bogatelor tradiții științifice și cultural-artistice naționale.

Anii care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului au fost marcați de mari lucrări constructive, de ctitorii ce vor străbate veacurile vorbind celor ce ne vor urma despre un timp eroic, de muncă harnică, de pasiune creatoare, despre o generație care a dat și dă tot ceea ce are mai bun în inima, în mintea, în brațele sale pentru înălțarea patriei.

România este astăzi larg cunoscută și prețuită în lume pentru efortul său statornic de a edifica o economie modernă, o țară mîndră, pentru realizările sale constructive, ilustrare a forței de creație istorică a unui popor liber și singur stăpîn pe soarta sa. În același timp, o largă recunoaștere internațională i-au adus țării noastre politica sa consecventă de pace, de înțelegere și colaborare cu toate statele, numeroasele și rodnicele sale inițiative pentru soluționarea multelor și gravelor probleme ale lumii contemporane în consens cu aspirațiile, cu vrerile, cu interesele majore ale popoarelor. **Pe toate meridianele globului, România socialistă, președintele ei, tovarășul Nicolae Ceaușescu, se bucură de un înalt prestigiu în rîndurile celor ce năzuiesc adînc la o lume mai bună și mai dreaptă, la o lume a păcii și justiției internaționale. Pentru ei, România este „țară a păcii“, iar tovarășul Nicolae Ceaușescu — „Erou al României, erou al păcii“.**

Țara în anul 65 al existenței partidului nostru comunist, mîndră de împlinirile sale, își are ațintite, cu încredere, privirile spre viitor. Documentele, hotărîrile Congresului al XIII-lea al partidului au deschis muncii sale, puterilor creatoare și gîndirii lui cutezătoare, atașamentului său față de patria socialistă un larg cîmp de afirmare. Temeiurile încrederii neabătute a poporului român în ziua de mîine a patriei sînt numeroase: forța economiei socialiste unitare, unitatea națiunii noastre, înalta sa răspundere civică, marile sale resurse de abnegație și dăruire revoluționară; dar mai presus de toate acestea — regăsindu-se în toate și dîndu-le un sens înalt — este faptul că în fruntea poporului, în primele rînduri ale luptei și muncii sale se află partidul nostru comunist. Un partid oțelit într-o îndelungată și glorioasă istorie, un partid puternic, viguros, mereu tînăr prin spiritul revoluționar ce-l animă; un partid care se întărește necontenit prin strînsele sale legături cu poporul. Expresia cea mai limpede a acestor gînduri și convingeri ale poporului o constituie cuvintele ce sălășluiesc în milioanele de conștiințe ale patriei, desprinse din milioanele de inimi ale țării: **„PARTIDUL — CEAUȘESCU — ROMÂNIA“**, nepieritor simbol al epocii pe care o trăim.

SILVIU ACHIM

A FI COPIL ÎN EPOCA

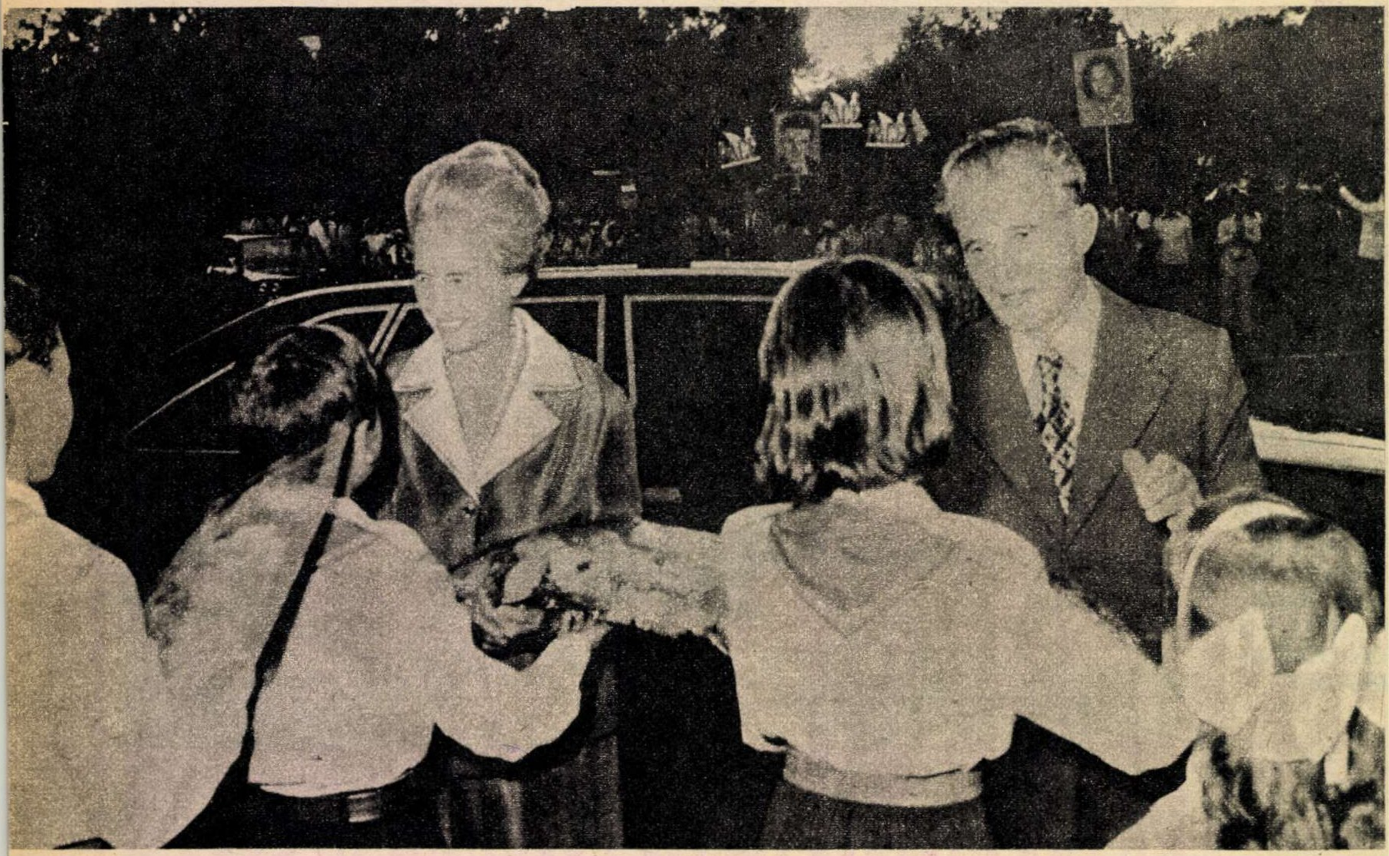

Milioanele de copii ai țării, aflați la vîrsta învățăturii, poartă în cuget mîndria de a se fi născut în anii cei mai bogați în împliniri din istoria țării: Epoca Nicolae Ceaușescu. Prin grija părintească a celui mai apropiat prieten și îndrumător al tinerei generații, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, a tovarășei Elena Ceaușescu, eminent om politic și savant de renume mondial, în aceste peste două decenii, printre istoricele realizări în viața societății noastre, s-a ctitorit o lume minunată copilăriei; s-au creat pentru toți copiii țării condiții de viață, muncă și învățătură unice în istoria patriei. În vederea pregătirii lor temeinice și multilaterale, pentru muncă și viață, copiii au fericirea de a se bucura de un edificiu cultural monumental, școala românească — una dintre cele mai moderne și complexe din lume. Ea își deschide porțile egal, liber și gratuit pentru toți copiii țării. Lăcașurile moderne de învățătură însumează, printre altele, 29 338 de unități școlare, 105 000 săli de clasă, în care copiii beneficiază de instruirea și îndrumarea a zeci și zeci de mii de profesori, învățători și educatori. Vîrsta pionieriei a beneficiat în cei peste douăzeci de ani, de la Congresul al IX-lea al partidului, de o înflorire grăitoare. Preocuparea permanentă a tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru ca tinerii să-și formeze din anii copilăriei o conștiință înaintată, ca membri ai organizației lor de masă, să-și prefigureze personalitatea de revoluționari, deosebit de activi în viața societății, a condus, încă în urmă cu două decenii, la reorganizarea și perfecționarea activității Organizației Pionierilor. În marea competiție a muncii și creației, Festivalul Național „Cîntarea României", inițiată de secretarul general al partidului, copiii au cîmp larg de manifestare a talentului artistic, a măiestriei și capacității lor de creație. În cele 103 381 cercuri tehnico-aplicative și pe obiecte de învățămînt, copiii își manifestă cu succes spiritul inventiv, gîndirea științifică, pregătindu-se pentru viitoarele lor profesii.

Mîndri de a se fi născut și de a crește în măreața Epocă Nicolae Ceaușescu, purtătorii cravatei roșii cu tricolor împărtășesc fierbinte dragoste și recunoștință nemărginite pentru tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru tovarășa Elena Ceaușescu, angajîndu-se ca prin faptele lor de muncă să răspundă cum se cuvine excepționalelor condiții ce le-au fost create în acești minunați ani.

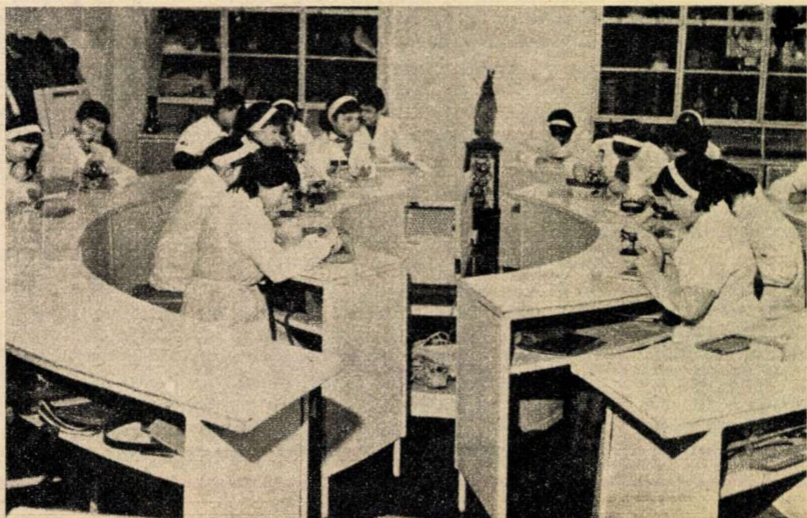

SÎNTEM URMAȘII UNUI POPOR EROIC

În etapa pe localitate a acțiunii „Tot înainte!", sub genericul „Sîntem urmașii unui popor eroic", pionierii din întreaga țară au participat la numeroase acțiuni dedicate aniversării partidului. Membrii cercului de dezbateri politico-ideologice de la Școala Peregu Mic, Arad, au organizat o masă rotundă intitulată „Tinerețea noastră, tinerețea Epocii Nicolae Ceaușescu", iar colegii lor de la Liceul industrial Lipova au participat la una asemănătoare, purtînd genericul „Trepte ale devenirii noastre comuniste". „Momente din glorioasa istorie a P.C.R." au evocat în dezbaterea lor pionierii Școlii Secusigiu, ca de altfel și cei din Ineu, acțiunea lor purtînd titlul „Pagini de luptă și eroism". În timpul recentei vacanțe de primăvară, Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România a fost vizitat de numeroși pionieri din Letca Nouă, Vedea, Prundu, Malu, Izvoarele, județul Giurgiu, precum și de 2 000 de elevi doljeni din localitățile Segarcea, Băilești, Calafat și Poiana Mare. În dorința de a cunoaște locurile de muncă pe care le va oferi localitatea lor, elevii Școlii din Chiscani—Brăila au organizat o întîlnire cu primarul comunei, tovarășa Florica Ciutacu. Dedicate momentului aniversar din această luminoasă zi de 8 Mai au fost și vizitele pionierilor teleormăneni la platformele industriale din Slobozia, Țăndărei, Urziceni și Căzănești, întîlnirile cu muncitori fruntași, cu specialiști din aceste întreprinderi prilejuindu-le un pasionant dialog despre complexele meserii ale viitorului.

NICOLAE CEAUȘESCU

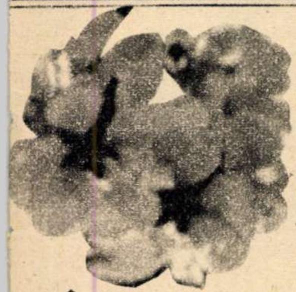

PCR

65

1921-
1986

ÎNDATORIRI PE DEPLIN ONORATE

În cartierul muncitoresc „Grivița", din municipiul **Tg. Jiu, Școala nr. 3** *are una dintre clădirile cele mai noi și mai frumoase. Aproape 1 000 de elevi îi trec zilnic pragul. Și tot atîția se pot mîndri că rezultatele la învățătură sînt, așa cum o doresc profesorii și părinții lor, pe măsura condițiilor minunate care li se oferă. Fiecare oră se desfășoară în cabinetul sau laboratorul de specialitate; în atelierele moderne copiii deprind iscusința în munca practică, utilă. Pînă acum - și, desigur, în continuare - promovabilitatea a fost de sută la sută! Părinții, care în majoritate lucrează la Întreprinderea mecanică Sadu sau la Întreprinderea de utilaj minier, sînt bucuroși că fiii lor vor putea urma cu succes cursurile liceale cu profilul mine, petrol și geologie. De altfel, și colegii de la Școala nr. 4 raportează, la fiecare sfîrșit de an școlar, rezultate dintre cele mai bune la învățătură. În acest an școlar, în numeroase clase, în catalog nu există notă mai mică de 7. Într-a V-a A, de pildă, din 39 de elevi, 29 au numai note de 9 și 10. (Instantaneul nostru fotografic i-a surprins pe acești harnici elevi în cabinetul de științele naturii.) Altfel spus, cu îndatoriri deplin onorate.*

TALENT ȘI MĂIESTRIE ARTISTICĂ

Într-adevăr, faimosul cor „Infantes Maris" din **Constanța** reușește să se mențină de foarte mult timp ca una dintre cele mai prestigioase formații corale pionierești din țară și totodată să rămînă la fel de... tînără, „valurile" succesive ale generațiilor de copii reîmprospătînd-o perpetuu cu frumusețea glasurilor lor. În cronica lor artistică, acești înzestrați „Copii ai mării" au înscris nu mai puțin de... 700 de spectacole și concerte pe scenele orașului, județului lor, ale țării și chiar dincolo de hotarele ei, cucerind, sub bagheta profesoarei Florentina Ghițescu, nu numai laurii întrecerilor republicane din cadrul „Cîntării României" (la fiecare ediție a sa), dar și ai celor internaționale. Ca o dovadă a aprecierilor de care se bucură „Infantes Maris", chiar în acest an atît Conservatorul „Gheorghe Dima" din Cluj-Napoca, precum și Conservatorul „Ciprian Porumbescu" din Iași i-au invitat pe micii artiști constănțeni să concerteze pe scenele lor.

Evenimentului aniversar de la 8 Mai, al împlinirii a șase decenii și jumătate de la făurirea Partidul Comunist Român, „Copiii mării" i-au dedicat recitaluri și spectacole-omagiu, sub genericul „Cinstim patria, partidul și poporul", unindu-și glasurile și inimile într-un cor fierbinte, emoționant, înălțînd luminoase imnuri patriei și partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, a căror statornică și părintească grijă ocrotesc minunata copilărie a tuturor fiilor acestui străbun pămînt al țării.

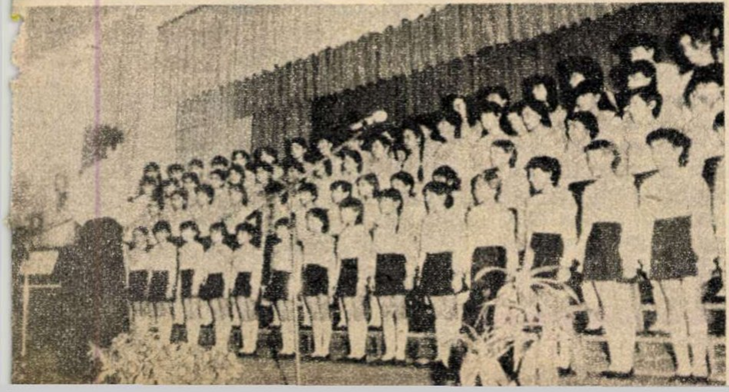

INVESTIȚII NEPREȚUITE: MUNCĂ ȘI ENTUZIASM!

S-au împlinit doar doi ani de cînd șuvoiul de apă fierbinte, venit din adîncul pămîntului și îmblînzit cu pricepere, a început să alunece ascultător prin țevile noii sere a pionierilor din orașul **Tășnad,** județul **Satu-Mare.** Un „Ura!" puternic, din care răzbate bucuria, i-a cuprins atunci pe harnicii constructori cu cravată de pionier. Se împlinise o dorință mai veche — înălțarea unei sere care să folosească apa termală, ce atinge aici o temperatură de 70°C.

Ajutați și îndrumați de maiștri și specialiști — de fapt, părinți cuceriți de entuziasmul copiilor —, micii naturaliști, împreună cu membrii celorlalte cercuri, munciseră pe șantierul serei multe ore, în timpul lor liber. Își imaginau, de pe atunci, cum se vor rumeni sub ochii lor tomatele, cum vor înflori crizantemele.

Iată acum, în cea de-a doua primăvară de la inaugurarea serei, copiii din Tășnad sînt la punct cu toate lucrările. Răsadurile de varză și roșii timpurii, de ardei, vinete, gogoșari, gulii și cîte alte legume vor lua în curînd drumul grădinilor. Flori minunate, de cele mai diverse soiuri, sînt culese zilnic pentru a ajunge intacte în florăriile orașului.

„Anul trecut, ne spune tovarășa profesoară **Margareta Bologh,** îndrumătoarea cercului de agrobiologie, prin munca pionierilor în seră s-au obținut 6 000 lei, fără nici o investiție. În toamna aceasta, proporțional cu experiența acumulată, vor crește și veniturile noastre. Avem atîția copii harnici! Mircea Olah, Adrian Rișt, Caba Adrian, Mihaela Grec, Ioana Hoblea..."

Copii harnici și perseverenți în calitatea lor de elevi — din cei 1 175 de pionieri și șoimi ai patriei, nici unul nu a avut, în cele două trimestre, rămîneri în urmă; copii destoinici și inimoși ca fii ai tot mai înfloritorului lor oraș.

COPIII LUMII DORESC PACEA

Zeci de albume, pregătite cu grijă, în cadrul tradiționalei acțiuni „Porumbelul păcii", reunesc între copertele lor cele mai alese gînduri de pace, ale pionierilor din unitățile municipiului Galați, exprimate în versuri, desene, fotografii și compuneri.

Pioniera **Mădălina Carip** *din clasa a VI-a B,* **Școala nr. 21,** *ne-a comunicat, de curînd, că în albumul „Porumbelul păcii" pregătit în unitatea ei, pionierii au dorit să-și însoțească gîndurile cu numeroase imagini ce-i reprezintă în activitățile cotidiene - învățînd în clase spațioase și laboratoare moderne, în ateliere și cercuri tehnico-aplicative. Multe dintre imaginile albumului vorbesc despre participarea pionierilor la înfrumusețarea școlii, a localității, despre excursiile și drumețiile pe minunatele plaiuri ale țării, despre veselele întreceri sportive sau recitaluri de muzică și poezie. Albumul sintetizează, așadar, cele mai expresive aspecte ale copilăriei fericite, atît de bogată în împliniri.*

Mădălina ne-a mai relatat că în unitatea Școlii nr. 21, pionierii au participat la multe activități prin care au ținut să marcheze Anul Internațional al Păcii. Dintre ele a menționat concursul cu tema „România - militantă activă pentru pace", organizat de membrii cercului de dezbateri politico-ideologice care s-au întrecut cu colegii lor de la Școala nr. 25. Dezbaterea purtînd titlul „Nicolae Ceaușescu, sol al păcii între popoare" pregătită de pionierii clasei a VI-a B, ca și programul artistic „Copiii lumii doresc pacea", prezentat de membrii cercului prieteniei internaționale și UNICEF s-au bucurat de un viu interes în rîndul tuturor participanților.

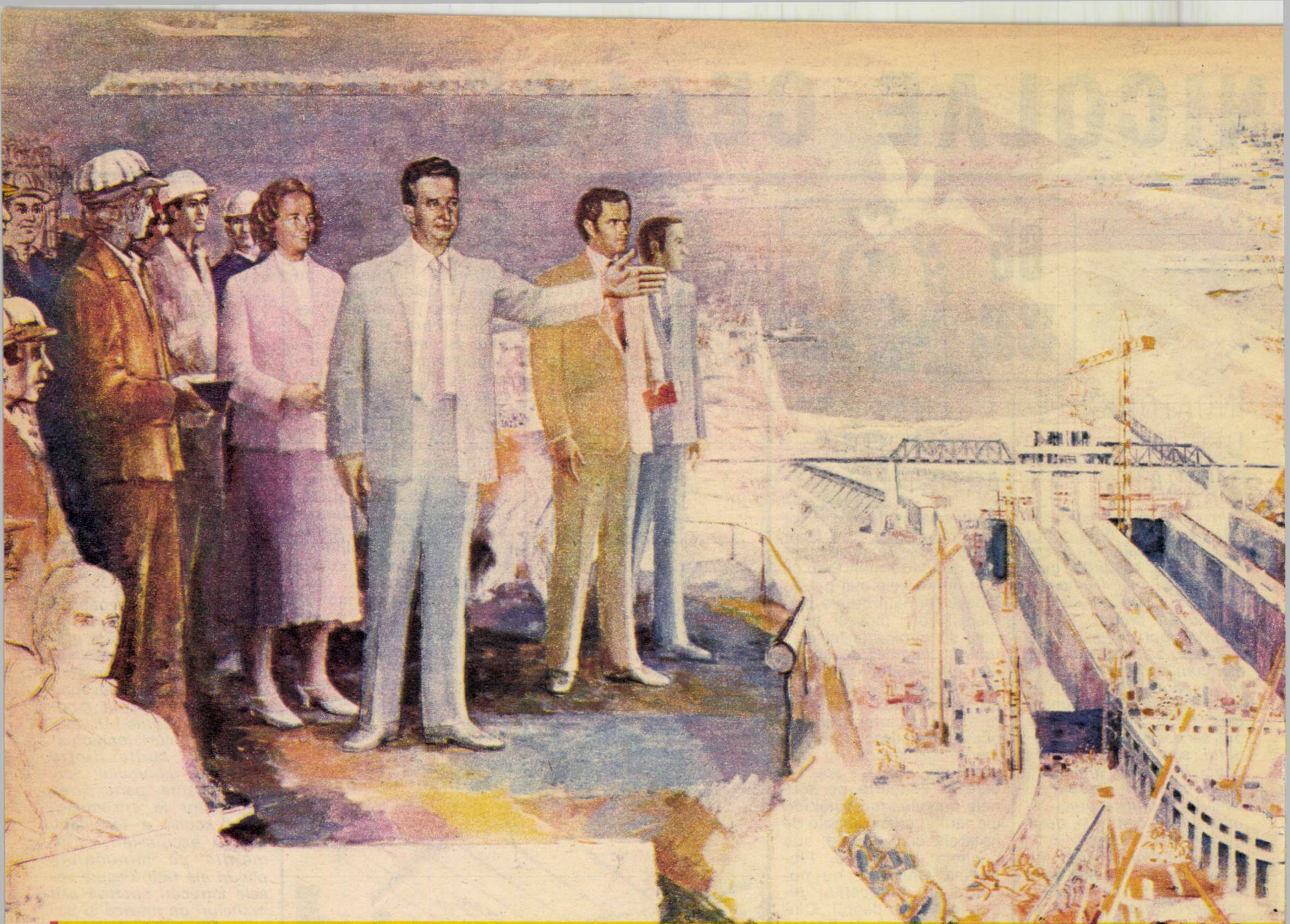

MULȚUMIM DIN INIMĂ PARTIDULUI

Glorioasa aniversare din această primăvară a Partidului Comunist Român este un adevărat pisc de lumină al întregului popor care-și făurește destinul și istoria avîndu-l în frunte pe cel mai iubit fiu al României socialiste, secretarul general al partidului, președintele României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, marele erou între eroii neamului. Mai mult ca oricînd copilăria crește și-și desface aripile în zboruri cutezătoare, pionieria fiind o adevărată grădină înflorită de căldura partidului, a inimii celui mai drag părinte al tuturor copiilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

„Voi, copiii de azi ai țării, aveți fericirea de a vă fi născut și de a crește în anii celor mai profunde transformări innoitoare care s-au petrecut vreodată in existența milenară a României. Țara întreagă este un nemărginit șantier pe care se ridică, prin munca eroică, avintată a părinților — muncitori, țărani, intelectuali, fără deosebire de naționalitate — luminosul edificiu al socialismului, o civilizație materială și spirituală superioară, se pun temeliile de granit ale viitorului fericit, ai cărui principali beneficiari veți fi voi inșivă, pionierii de astăzi“, spune cu căldură părintească tovarășul Nicolae Ceaușescu adresîndu-se purtătorilor cravatei roșii cu tricolor. În acest mare temei, se poate afirma că toți copiii țării cresc odată cu ea, aducîndu-și, după puterile lor, contribuția, alături de părinții lor, la marile înfăptuiri revoluționare din Republica Socialistă România. Mulțumind partidului din inimă, din suflet și din toată dragostea și dăruirea, pentru copilăria fericită în care cele mai tinere vlăstare pot învăța și munci, pot crește în pace și visa în pace, pionierii României aduc și pe această cale un fierbinte omagiu celui mai iubit părinte care este tovarășul Nicolae Ceaușescu — marele întemeietor al acestei epoci de aur, tovarășei Elena Ceaușescu — cea mai iubită și apropiată mamă a copiilor națiunii noastre. Toți copiii României nutresc năzuința de-a crește și deveni tineri revoluționari, angajîndu-se cu fermitate alături de toți comuniștii, de întregul popor la ridicarea patriei pe cele mai înalte culmi ale civilizației comuniste. În aceste zile de aleasă sărbătoare, pionierii României raportează secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, succese în toate domeniile de activitate, la învățătură, în dăruirea cu care participă alături de părinții lor, de întregul popor la înfăptuirile eroice ale epocii de aur în care au fericirea să crească, să devină oameni multilateral pregătiți, fii de nădejde ai patriei în viitor.

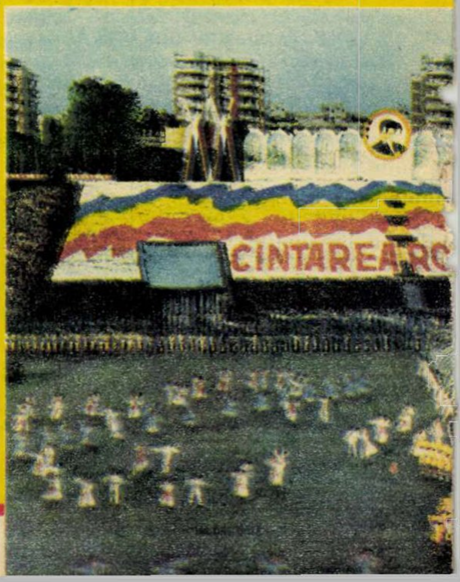

Tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

Cu tovarăşul Nicolae Ceauşescu, în frunte, noi urcăm
Spre comunism, mereu, în falnic zbor,
Să îi deschidem mîndrei Românii
Un drum măreţ spre viitor.

Noi îl urmăm pe-al nostru drag părinte
Cu viu elan, profund, muncitoresc,
În Epoca de aur glorioasă
Pe care toţi copiii ţării o trăiesc.

Ca demni urmaşi ai unui neam destoinic,
Noi, pionierii României, ne-angajăm:
Iubit conducător, vom face totul
Ca patria mai sus s-o înălţăm.

Partidul, Ceauşescu, România

Mergînd-nainte pe un drum ales,
Purtînd prin veacuri-nălţător făclia,
Ne ocrotesc cu dragoste supremă
Partidul, Ceauşescu, România.

Copilăria noastră-i zbor de cîntec,
Şi ne urcăm măreţ prin timp mîndria
De-a şti că-n fruntea noastră sînt
Partidul, Ceauşescu, România.

Ne e copilăria fericită
Şi ne trăim sub soare bucuria;

La viitorul nostru azi veghează
Partidul, Ceauşescu, România.

Viorel Mitroi,
clasa a VI-a,
Şcoala nr. 73, Bucureşti

Cînd spun partid

Cînd spun partid,
Văd uzina cea nouă ridicată,
Sondele stînd de vorbă cu pămîntul.

Cînd spun partid,
Izvoarele se adună într-o matcă
Şi susură cu vocea caldă-a verii.
Cînd spun partid,
Văd acest picior de plai din România
Încălzit de-un soare luminos,
Cu sufletul curat ca roua dimineţii.

Partid cînd spun,
Văd Conducătorul în al ţării pridvor
Clădind un nou şi trainic viitor.

Iuliana Enciu, clasa a VI-a,
Şcoala nr. 9, Călăraşi

Pe acest pămînt de glorii

Pe acest pămînt de glorii
trebuia ca să se nască
un partid care să ducă
patria spre viitor.

Pe pămîntul ce prin veacuri
demnitatea a rodit,
trebuia să înflorească
un adevărat partid.

Şi din acel Mai, cu soare,
înfruntînd grele furtuni,
s-a născut partidul nostru
far nestins al noii lumi.

De atunci, din mai 1921,
un partid avem şi-un nume,
ce vor duce peste veacuri
faima patriei străbune.

Toth Gabriela, clasa a VII-a,
Şcoala Borsec, jud. Harghita

Tovarăşei ELENA CEAUŞESCU

De pe-al ştiinţei pisc cel mai înalt,
Spre clinchete de clopoţel se-ndreaptă
Iubirea nesfîrşită-n chip de faptă,
Din inimă de mamă şi renumit savant.

Prin surîsul nostru de copil vă mulţumim
Acum, de noua primăvară.
Demni vă urmăm,
Cu dragoste de ţară
Şi cu căldura inimilor noastre.

Nicoleta Laza,
clasa a VII-a,
Casa pionierilor şi şoimilor patriei, oraş
Dr. Petru Groza, jud. Bihor

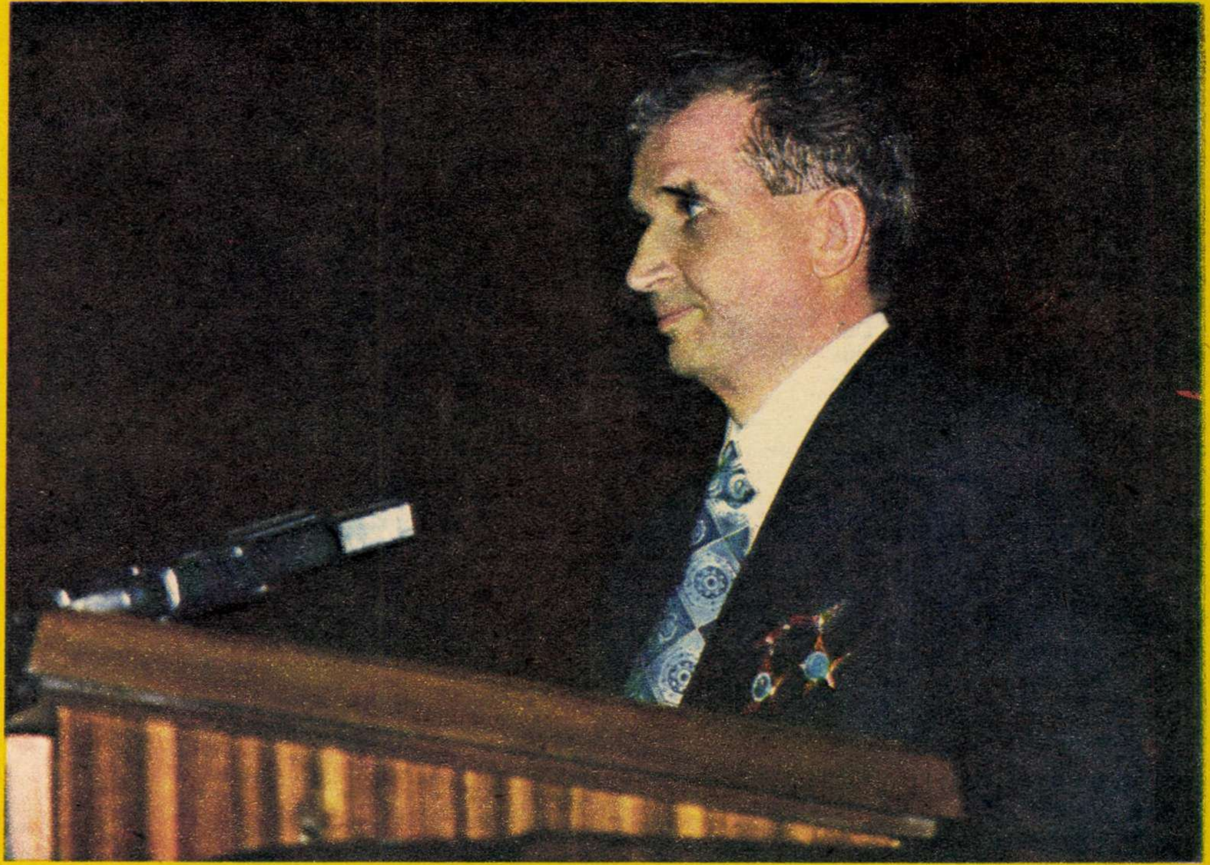

Cu dragoste şi gînd ales

Partid iubit, ai înălţat prin zborul tău
Cîntul nostru de pace, glasul de lumină,
Ai purtat pe-aripile de soare spre nou
Prospeţimea primăverii şi bolta senină.
Ne-ai deschis drumuri spre albastre zări,
Ne-ai învăţat eroii să-i cinstim,
Ne-ai aşezat cunună între ţări
Şi pentru tot – partid, cu dragoste şi gînd ales,
Îţi mulţumim!

Daniela Teodorescu,
Casa pionierilor şi şoimilor patriei,
Constanţa

Cîntec pentru România

Cu luminile ochilor
Te mîngîi, ţară,
Cu mîinile mele mici
Te clădesc, ţară,

Cu rîsul meu, clinchet cristalin
Te bucur, ţară,
Cu glasul meu de copil
Te cînt, ţară.

Gînd de pace, gînd de primăveri,
Cu soare în suflet şi mii de chemări,
Cu toată căldura anilor mei
Te iubesc, scumpă ţară!

Monica Iliescu, clasa a VIII-a,
Şcoala nr. 5, Sibiu

MĂREȚE CTITORII

PENTRU PREZENT ȘI VIITOR

Ne aplecăm cu inima în sărbătoare, în acest mai al jubileului celor 65 de ani de viață și de luptă ai partidului, asupra cărții de aur a istoriei prezentului. Timpul a fost generos. De fapt, el a fost înnobilat de brațele și mințile noastre cutezătoare, de gîndul îndrăzneț, vizionar al comunistului aflat la timona acestui timp al României socialiste, la timona destinelor noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Țara-și desface corolele de lumini făurite pentru eternitate. A fost bună vreme de clădit. Vînt prielnic, întineritor a bătut peste țară. Privim harta ca un măr al României și ochii minții stăruie peste toate cîte s-au zidit în epoca socialismului și, mai cu seamă, în ultimele două decenii...

Iată, să călătorim „pe mișcătoarea mărilor singurătate". Printre platformele de foraj marin „Gloria", „Orizont", „Atlas"... Insule de oțel în orizonturile platoului continental al Mării Negre. Insule născute din vocația de constructori a gălățenilor, ploieștenilor, reșițenilor... Navele care ne poartă printre turlele care săgetează văzduhul mării și care trimit în adînc, în „continentul albastru al tăcerii" sapele pînă la șase mii de metri sînt și ele românești, făurite de noi la Constanța, la Galați, la Brăila, la Tulcea, la Mangalia, la Giurgiu, la Oltenița, la Turnu-Severin... Meseria de „a face" nave este și la noi de vreo 20 de secole. Dar în anii '70, navaliștii din Constanța mai lansau la apă cargouri maritime precum „Brădulet", de... 1 920 tdw. Midia nu era încă port, nici Medgidia, nici Basarabi... Constanța lansează azi la apă cargouri de pînă la 150 000 tdw. Se țin pe aproape gălățenii, cu performanțele lor, și brăilenii. Flota românească trimite cu mîndrie în lume vasele făurite de români. Iar „niturile de aur" ale acestei realități au fost bătute la înflăcăratul îndemn al secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care a văzut, prin vreme, tricolorul fluturînd pe catargul cel mai înalt al motonavelor și cargourilor durate de geniul constructiv românesc.

*

Lăsăm „Gloria" și „Orizont", și pe toate celelalte surate ale lor în singurătatea mării, la lucru printre erele geologice, și pătrundem prin ecluza de la Agigea pe drumul de vis al Magistralei Albastre — Canalul Dunăre—Marea Neagră. Lunecăm pe noua arteră de ape, avînd gravate în gînd cuvintele nemuritoare ale președintelui țării: **„Vor trece decenii, secole și milenii, și multe din construcțiile de azi — și întreprinderi, și locuințe, și altele — vor fi, fără îndoială, refăcute pe o bază nouă. Dar peste secole și milenii această magistrală va rămîne permanent ca o mărturie vie a forței și capacității creatoare a poporului român, a societății noastre socialiste, a generației noastre care am schimbat cursul Dunării, creîndu-i o nouă cale care va dăinui cît va dăinui planeta noastră".**

Se spune că marile construcții se zăresc și din Cosmos. Nu știu dacă astronauții văd din înaltul cerului și sclipirea panglicii albastre care pornește de la Marea Neagră pentru a se întîlni cu Dunărea, la Cernavodă. Adică exact acolo unde a fost trezit din somnul de milenii „Gînditorul de la Hamangia", statueta lui fiind una dintre cele mai vechi mărturii ale dăinuirii noastre pe această vatră. Știu însă precis că noua arteră de apă se va vedea milenii și milenii, **din viitor.** Ea depune mărturie despre timpul eroic al prezentului. Canalul scurtează drumul dintre Mare și Dunăre cu 400 de kilometri. Pentru ca el să fie trecut în harta fizică a patriei și, deopotrivă, pe harta fizică a Terrei, s-au excavat din cîmpia de cretă și de foc a Dobrogei un volum de pămînt, calcar și piatră echivalînd cu peste... o sută de piramide Kheops. O muncă și o operă fără precedent în istoria României. O operă care a intrat în zestrea de valori a lumii alături de canalele intrate în notorietate: Suez, Panama, Kiel, Baltica—Marea Albă.

Da, vor trece secole și milenii, dar ceea ce au făptuit aici miile, zecile de mii de tineri, ostași, specialiști, minunații romantici ai epocii prezente, va dăinui. Visul lor fierbinte a rămas pentru eternitate, realitate concretă pe trupul țării. Visul fierbinte se întrupează în prezent în noua arteră albastră — Canalul Poarta Albă — Midia — Năvodari — și în curînd va fi așezat la scara unu pe unu a acestor ani și Canalul București—Dunăre. Așa cum la scara unu pe unu se întrupează atîtea superbe vise ale noastre. Prezentul bate temeinic la porțile viitorului pe care le desferecă prin înfăptuirile sale.

*

Ce vă spun denumiri ca: „Tomis", „Brazda lui Novac", „Hipodrom", „Alexandru cel Bun",

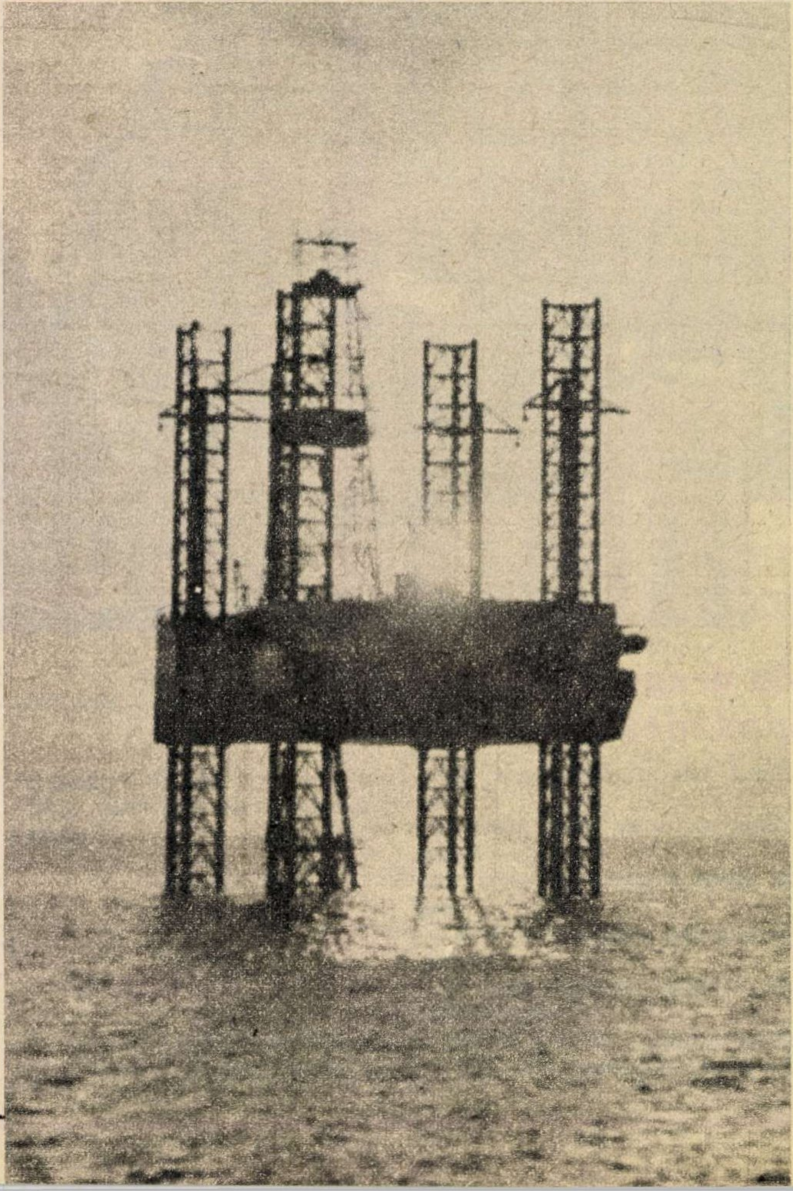

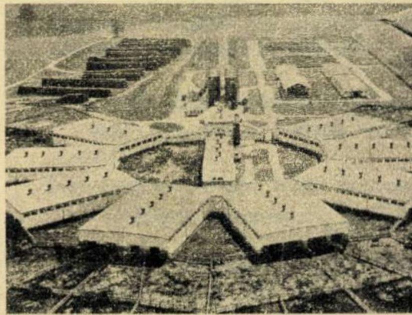

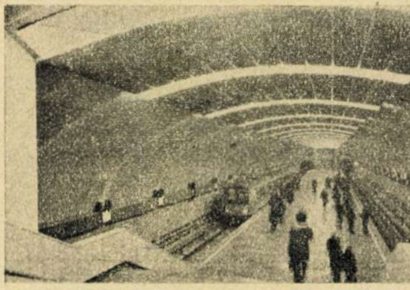

„Unirii", „Drumul Taberei", „Crîng", „Mănăştur", „Dumbrava" etc., etc?... Ele nu evocă nimic altceva decît tot un drum, drumul ofensivei edilitare accelerat la maximum în ultimele două decenii. Această strategie îşi are temeiurile sale. Cum se ştie, acum 65 de ani partidul comuniştilor români se năştea din suprema speranţă de mai bine a poporului. Încă de la naştere, pe frontispiciul eroicelor sale bătălii şi-a gravat imperativul slujirii cu devotament, cu patos revoluţionar a intereselor generale ale poporului. Iată motivaţia pentru care asigurarea unor condiţii moderne de locuit tuturor creatorilor de bunuri materiale şi spirituale a fost socotită — şi este socotită! — unul din punctele prioritare pe agenda construcţiei noastre socialiste. Şi iată şi rezultatul de ultimă oră, care se constituie într-o performanţă deosebită şi grăitoare: la fiecare trei minute, între anii 1981—1985, s-a dat în folosinţă o nouă locuinţă. Cincinalul recent încheiat a consemnat la **activul edilitar** circa 800 000 noi locuinţe construite pe întregul teritoriu al patriei. Cu asemenea ritmuri edilitare, România se înscrie printre primele ţări din lume.

Mergeţi în Vasluiul renăscut ori în Sighişoara crunt lovită de inundaţiile din 1970 şi veţi vedea cît de mult, de frumos şi de trainic s-a construit aici în ultimele două decenii. Contemplaţi metaforele de beton şi sticlă ale Sloboziei ori Timişoarei, Braşovului ori Paşcanilor, Alexandriei ori ale Tîrgu-Mureşului. Încercaţi să descifraţi frumuseţea arhitecturii prezentului, cromatica luminoasă în cvartalele noi ale oraşelor Piatra Neamţ, Baia Mare, Sibiu, Oradea, Cluj-Napoca, Tulcea, Craiova. Staţi de vorbă cu beneficiarii acestui uriaş efort. Aflaţi-le gîndurile. Captaţi-le unda de bucurie, satisfacţia pentru condiţiile bune în care locuiesc ei şi urmaşii lor. Priviţi satele de azi pornite şi ele temeinic pe calea întineririi, a urbanizării. Şi astfel va fi lesne să alcătuiţi contururile strădaniilor depuse şi în cetăţile sale. În noul chip al oraşelor şi satelor României de azi s-a turnat, odată cu rezistenţa betonului, şi aspiraţia de mai bine a constructorilor noii orînduiri. În frunte cu partidul, poporul îşi durează, după propria vrere, casa lui pentru el, pentru urmaşii şi urmaşii urmaşilor lui. Tocmai de aceea este firesc ca fantezia arhitecţilor, pasiunea zidarilor, fierar-betoniştilor, instalatorilor etc. să nu cunoască limite. „Domn sie însuşi", poporul îşi croieşte, cu neclintită încredere în idealul comunist, drumul fericirii lui prin istorie.

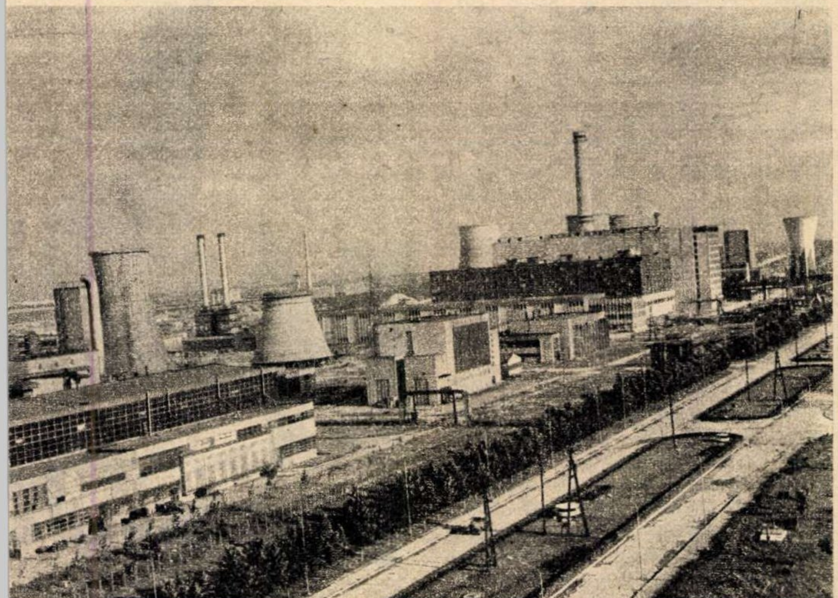

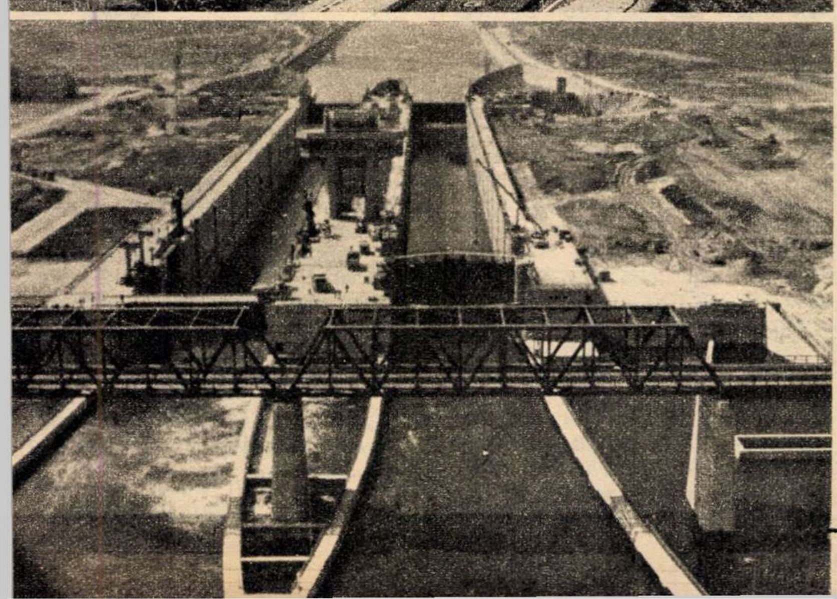

*

Ce se pune la temelia acestui drum? Între altele, şi oţel „de Galaţi".

România are multe... nave amiral. Constanţa este nava amiral a construcţiilor de vapoare, Slatina, a producţiei de aluminiu, Braşovul a celor de tractoare şi autocamioane, Craiova şi Piteştiul, a automobilelor, Brăila, a excavatorului, Bucureştiul, a electronicii... Galaţiul, cu cele circa 8 milioane tone de oţel cît urmează să producă în acest an al sărbătoririi jubileului de şase decenii şi jumătate a partidului, este nava-amiral a siderurgiei româneşti. File din cronica acestui uriaş: toate punerile în funcţiune importante i-au avut ca oaspeţi dragi, de onoare, pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, pe tovarăşa Elena Ceauşescu.

Vara şi iarna, primăvara şi toamna, ziua şi noaptea cerul oraşului care l-a avut drept pîrcălab pe Alexandru Ioan Cuza se învăpăiază la răstimpuri. Este aureola de la şarjele de fontă elaborate la furnale, de la şarjele de oţel de la convertizoare, de la şarjele bateriilor de cocsificare... „Platoul titanilor" nu cunoaşte odihna. El trimite necontenit milioane şi milioane tone de metal în vastul sistem circulator al industriei noastre socialiste, participă la schimbul de valori cu lumea. În portul mineralier, navele acostează continuu, încărcate cu minereu şi pleacă încărcate cu laminate. Portul acestor fascinante sosiri şi desprinderi de ţărm nu exista în urmă cu peste două decenii. Nici şarjele de la furnale, nici cele de la oţelării ori cocserii. Şirul ineditelor premiere industriale a început cu laminoarele. În hala cu ample deschideri a laminorului nr. 1 de tablă groasă se produceau primele cantităţi de tablă navală în timp ce oameni harnici, cu experienţa Bicazului ori Săvineştilor, a Hunedoarei sau Bumbeştilor zideau în urmă vetrele fierbinţi de foc.

De la şarjele cu numărul unu şi pînă în prezent, siderurgiştii gălăţeni şi-au măsurat destoinicia cu cele peste 400 noi mărci de oţeluri elaborate.

400 noi mărci de oţel = 400 de bătălii cîştigate. Ceea ce este egal cu inteligenţă tehnică pusă în operă, necontenit, cu vocaţie plus încredere în forţele proprii, cu încredere neclintită în strategia dezvoltării atît de limpede cristalizată la Congresul al XIII-lea al partidului, în gîndirea revoluţionară a tovarăşului Nicolae Ceauşescu. La Galaţi, nava-amiral a siderurgiei româneşti — opera omului acestui timp — fluviul de oţel aşezat la temeliile civilizaţiei socialiste a prezentului şi viitorului concurează cu puterea, statornicia şi măreţia marelui fluviu Danubius, de care se leagă cu mii de fire de aur toate dorurile şi existenţa noastră. Aşa cum mii de fire fermecate, de aur, ne leagă de ţărmurile Euxinului, de obcinele Bucovinei, de cîmpiile Tîrnavelor ori Banatului, ori Olteniei, de crestele Carpaţilor, de tot cerul şi pămîntul patriei române.

*

Începute cu o călătorie, să încheiem aceste rînduri tot cu o călătorie: cu Metroul din Bucureşti, bulevard de sub temeliile Cetăţii lui Bucur, deschis în anii de rod ai Epocii Nicolae Ceauşescu. Mijloc de transport în comun modern, rapid, confortabil, cu care pînă la finele anului trecut se efectuaseră peste 400 de milioane de călătorii.

Monumentala operă, făurită la iniţiativa personală a conducătorului partidului şi statului nostru, a înscris numele Capitalei patriei noastre în rîndul puţinelor oraşe din lume cu metropolitan. Este un motiv de mîndrie patriotică, de satisfacţie generatoare de încredere în potenţialul nostru uman şi tehnic faptul că această lucrare este înfăptuită numai şi numai cu geniul constructiv românesc.

Acum ni se pare un lucru obişnuit să luăm metroul din staţiile „Unirii' şi, doar în cîteva minute, să ajungem în Militari, Balta Albă, Crîngaşi, IMGB, de la şi spre cele peste 580 000 de apartamente construite în anii socialismului în Bucureşti. Curînd, adică încă în decembrie al acestui an, ni se va părea la fel de firesc să luăm metroul pînă la Gara de Nord, iar în decembrie anul viitor să subtraversăm Herăstrăul pînă la platforma electronicii şi mobilei „Pipera".

Prezentul croieşte necontenit noi bulevarde subpămîntene. Cu eforturi adeseori eroice sînt învinse obstacolele dintre cele mai aspre. Aşa s-a construit magistrala I, printr-o luptă corp la corp cu un teren ostil. Aşa se desăvîrşeşte acum magistrala II, în timp ce specialiştii au deja aţintite privirile spre magistrala III — Gara de Nord — Piaţa Victoriei — Obor — Granitul, cu legătură pentru magistrala I la Republica. Obiectivul stabilit de secretarul general al partidului? Pînă în 1990 reţeaua de metrou a Capitalei trebuie să ajungă la peste 60 de kilometri. Şi aici deci drum liber viselor noastre.

*

Acum, în anul 65 al partidului, trăim timpul de apoteoză al celei mai rodnice călătorii prin timpul de istorie al patriei.

ILIE TĂNĂSACHE

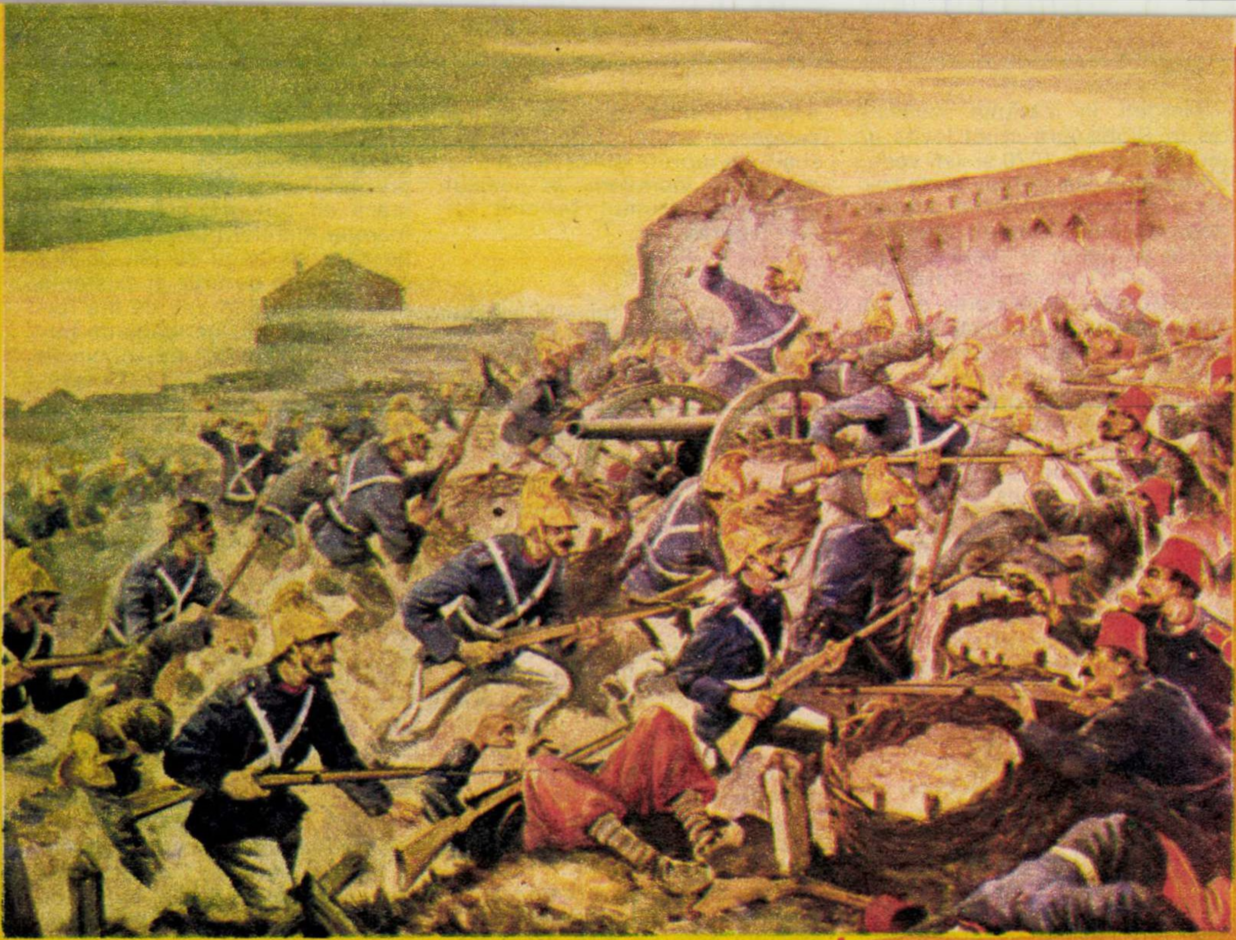

Ziua cuceririi Independenței de stat a României

EROI AI NEAMULUI

De o sută nouă ani, poporul român sărbătorește ziua de 9 Mai ca una din cele mai fericite zile din istoria lui. În această zi a anului 1877, guvernul român, prin glasul cel mai autorizat, Mihail Kogălniceanu, ministrul patriot, înțelept și curajos, a proclamat independența României. Vestea aceasta a umplut de bucurie inima românilor de pretutindeni. După aproape cinci veacuri de împilări și umilințe, de nesocotire și batjocorire a dreptului la libertate al României și al poporului român, jugul suzeranității otomane a fost rupt, România intrînd în rîndul țărilor independente din Europa și din lume. Începeau o viață nouă și o istorie nouă. Poporul nostru își împlinea unul dintre cele mai mari idealuri, pentru care luptaseră toți voievozii cei mari, de la Gelu Românul, Basarab I, Bogdan I, Mircea cel Bătrîn și Ștefan cel Mare, pînă la Mihai Viteazul și Dimitrie Cantemir.

Proclamarea independenței se înscria în viața românilor ca un al doilea pas istoric, după unirea din 1859, realizată prin dubla alegere, la Iași și București, a aceluiași domnitor: Alexandru Ioan Cuza. Astfel s-a creat România modernă, un stat mult mai puternic, încrezător în dreptul său de a-și desăvîrși unitatea națională și a cuceri independența. Dar sultanul, conducătorul imperiului otoman, nici nu voia să audă de independența română. Aceasta ne-a obligat s-o smulgem cu forța. În condițiile în care Rusia declarase război imperiului otoman, țara noastră a încheiat un tratat de alianță cu guvernul rus, iar cînd a sosit momentul potrivit, oștirea română a trecut Dunărea, în sprijinul armatei ruse, care fusese oprită în Munții Balcani, și în fața puternicelor cetăți de la Plevna, Rahova, Vidin, Smîrdan.

Așa, în vara și toamna anului 1877, precum și în iarna anului 1878, românii au susținut eroice lupte pentru recunoașterea și pecetluirea independenței, proclamate la 9 Mai. Românii de pretutindeni și-au dat obolul de sînge pentru împlinirea acestui măreț ideal. O armată de 60 000 de ostași au pornit la luptă, asemeni lui Peneș Curcanul și a celor nouă tovarăși ai lui:

„Din cîmp, de-acasă, de la plug
Plecat-am astă-vară
Ca să scăpăm de turci, de jug,
Sărmana, scumpa țară".

Plecau, sprijiniți de entuziasmul întregului popor, să cucerească libertatea. Urau războiul, dar nu exista altă cale. Poetul Vasile Alecsandri a scris un poem alegoric intitulat „Balcanul și Carpatul". „Balcanul" îl întruchipa pe sultan, iar „Carpatul" pe români:

„Ești șters din cartea lumei, tu, care din vechime
Stai rezemat în somnu-ți de-o putredă mărime!
Și vrei să ții în lanțuri popoarele creștine?
Dar n-auzi cum te rîde și Dunărea, și Marea?
Deviza ta-i sclavia, și-a mea – neatîrnarea!"

La Plevna, românii au luptat împreună cu armata rusă. Ei, cu jertfa a sute de ostași, printre care maiorul Șonțu și căpitanul Valter Mărăcineanu, au cucerit redutele Grivița. Soldatul Grigore Ion, care a smuls de pe redută steagul verde cu semiluna și a înfipt în locu-i tricolorul, a fost slăvit ca un erou. Oștirea română a dobîndit o faimă europeană. Comandantul cetății Plevna, ilustrul general Osman-pașa și-a predat sabia în mîinile generalului Cernat, comandantul oștirii române. Apoi oștirea română, singură, a zdrobit rezistența otomană din cetățile Rahova, Smîrdan și Vidin. Armata rusă a trecut Balcanii, silindu-l pe sultan să ceară pace. În vara anului 1878, Congresul european, ținut la Berlin, a recunoscut independența României, iar Dobrogea, vechi pămînt românesc, stăpînit și de Mircea cel Bătrîn, se integra, cum era firesc, cu țara mumă.

Urmările cuceririi independenței au fost deosebit de importante pentru viața poporului român și a popoarelor din Balcani. Jertfa ostașilor români a făcut, cum spune poetul, să cînte „libertatea pe maluri dunărene". Poporul bulgar și-a deschis și el calea spre un stat independent. Imperiul otoman s-a redus, apropiindu-se de sfîrșitul lui ca mare putere în lume.

În timpul războiului, românii din țara independentă au fost ajutați și de frații transilvăneni, bănățeni, bucovineni, aflați încă sub stăpînirea Austro-Ungariei. Ei știau că independența va duce la sporirea puterii economice, militare și politice a României și, prin aceasta, se va grăbi momentul cel mare al istoriei: unirea tuturor românilor. Faptul s-a și întîmplat, în urma unor noi și grele lupte, la 1 Decembrie 1918.

Deci, în istoria modernă a României, primul pas a fost Unirea din 1859; al doilea, independența cucerită în 1877; al treilea, desăvîrșirea unității naționale românești, în 1918. Dar cel mai hotărîtor a fost cel de la 23 August 1944, cînd, prin înfăptuirea Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, România a pornit pe drumul socialismului. Puterea ei economică, strălucirea independenței și suveranității patriei noastre, marele ei prestigiu în întreaga lume le datorăm cu deosebire realizărilor din ultimele două decenii, intrate pentru totdeauna în istorie sub numele glorios de Epoca Nicolae Ceaușescu. Este un prilej de mare mîndrie și emoție patriotică să omagiem încă o dată memoria luptătorilor de la 1877 în aceste zile cînd sărbătorim 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român, act de fundamentală însemnătate în istoria noastră.

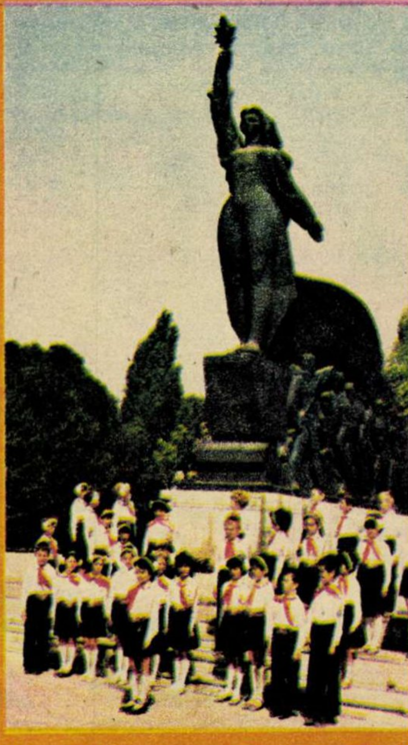

Prof. univ. dr.
DUMITRU ALMAȘ

Ziua Victoriei asupra fascismului

PENTRU ÎNĂLŢAREA FLAMURILOR PĂCII

Izbînda istorică de la 9 Mai 1945 asupra fascismului, cel mai feroce duşman al libertăţii şi independenţei popoarelor, al civilizaţiei şi demnităţii umane, a fost salutată de întreaga omenire. În acea zi de neuitat, Germania nazistă a capitulat fără condiţii. Victoria militară a forţelor coaliţiei antihitleriste a fost cucerită prin grele bătălii, cu preţul unor neasemuite eforturi şi jertfe.

Cu îndreptăţită mîndrie patriotică, poporul român are satisfacţia de a fi adus o contribuţie de seamă la înfrîngerea Germaniei hitleriste, la instaurarea vremurilor de pace în Europa. La 9 Mai 1945, ţara noastră se prezenta cu un bilanţ pe drept cuvînt impunător, rezultat al angajării prin propria voinţă şi al participării ei cu întregul potenţial militar şi economic la zdrobirea fascismului. Prin trecerea României alături de statele coaliţiei antihitleriste, prin memorabilele bătălii purtate de ostaşii români, începînd cu Revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă declanşată la 23 August 1944 şi pînă la marele triumf din 9 Mai 1945, sfîrşitul războiului a fost grăbit cu aproximativ 200 de zile. Armata română a luat parte la războiul antihitlerist cu peste o jumătate de milion de oameni, fiind atunci a patra forţă a coaliţiei antihitleriste. În aprigele încleştări, ea a pierdut 167 525 de militari, morţi, răniţi sau dispăruţi.

Răspunzînd chemării Partidului Comunist Român „Totul pentru front, totul pentru victorie", poporul român s-a situat la înălţimea comandamentelor epocii; prin muncă eroică şi prin eforturi susţinute, a aprovizionat pe luptători cu cele necesare participării active la un război de o asemenea anvergură.

Prin lupte de o supremă angajare, timp de 260 de zile, ostaşii români au străbătut importante masive muntoase, au forţat mari cursuri de apă, au eliberat 3 831 de localităţi, dintre care 53 de oraşe.

Pe lungul drum de foc, ostaşii români au dat dovadă de un eroism legendar. Documentele vremii au imortalizat impresionante acte de bravură, au consemnat multe nume de viteji.

Printre oamenii tranşeelor care au ajuns la capătul de drum al războiului antihitlerist s-a aflat şi sergentul Emilian Lauran din Batalionul 9 vînători de munte. Un tînăr de nădejde, fiu de miner din Vulcan. Avea atunci 25 de ani. Pentru comportarea exemplară pe cîmpul de luptă a fost decorat cu „Virtutea Militară" clasa I — cea mai înaltă distincţie care se acorda în acea vreme soldaţilor, gradaţilor şi subofiţerilor pentru fapte de excepţie. În propunerea la decorare, comandantul batalionului scria că, la 6 octombrie 1944, în luptele de la Cota 666, sergentul Lauran „este primul care pătrunde în poziţia inamică, în fruntea plutonului pe care îl comanda... Rezistă la trei contraatacuri inamice, comandantul său de companie căzînd mort, ia comanda şi reuşeşte să menţină poziţia".

Feciorul minerului din Vulcan revede cu ochii minţii mormintele eroilor rămase în urmă, prin poieni, prin păduri, prin munţi, la margini de sate sau de oraşe. Pe drumul acela greu spre culmea înaltă a Victoriei, mulţi luptători ai Batalionului 9 vînători de munte au fost răpuşi: locotenenţii Mircea Dumitrescu, Petru Şandor, Traian Carabaş, sublocotenenţii Victor Magda, Vasile Acameniţoaiei, Nicolae Gheorghiu, Ioan Paicu, Eugen Filipescu, Dumitru Vasilescu; plutonierul Petre Pachiţa; sergenţii-majori Ioan Manea, Constantin Platon, Alexandru Barbu... Şirul eroilor căzuţi în lupte e mult mai lung, prea lung pentru un singur batalion. Sergentul Emilian Lauran avea să păstreze în lumina memoriei chipul eroului Victor Magda, sublocotenent de rezervă, student al Academiei Comerciale din Cluj, originar din satul Drîmbar de lîngă Alba Iulia, unul din vitejii căzuţi pe pămîntul Transilvaniei.

În ziua de 4 octombrie 1944, Batalionul 9 vînători de munte se afla în luptă pe o înălţime la sud-vest de Cluj. Compania a 2-a, comandată de sublocotenentul Victor Magda, era amplasată la teren, în faţa unei păduri. Înaintarea fusese barată de valuri de foc dezlănţuite de inamic. Era o zi friguroasă. Văile dispăruseră cu totul, ascunse în ceaţă. Poziţiile duşmanului nu puteau fi descoperite cu uşurinţă. Inamicul bătea cu foc întreaga zonă şi, mai cu seamă, Valea Stolnei.

În timp ce ostaşii îşi consolidau dispozitivul de luptă, sergentul Lauran şi doi soldaţi au pornit spre liniile inamice. Sublocotenentul Magda încredinţase celor trei o misiune de cercetare. După lăsatul serii, aceştia s-au întors cu informaţii de preţ. Descoperiseră brandurile, mitralierele şi tunurile anticar ale inamicului. A doua zi vînătorii de munte au ţîşnit din poziţii şi, în salturi fulgerătoare, s-au îndreptat spre liniile duşmane. În fruntea Companiei a 2-a se aflau sublocotenentul Magda şi sergentul Lauran. Cu toate că mitralierele vrăjmaşului trăgeau fără încetare, subunitatea înainta, prin ploaia de gloanţe, spre Cota 666. La scurt timp, grenadele au explodat în rîndurile duşmanului, iar strigătele de „Ura!" au răsunat pe înălţimea învăluită de fum... Spre amurgul zilei, din spatele unei stînci, sublocotenentul Victor Magda raporta comandantului de batalion: „Am cucerit obiectivul!"

În timpul nopţii, Compania a 2-a a executat lucrări de apărare: gropi individuale şi amplasamente pentru armamentul greu. Tunurile antitanc au fost căţărate pînă sus, în linia întîi. Dar în dimineaţa zilei de 6 octombrie, cînd lumina jilavă se revărsa anevoie peste munţi şi văi, inamicul s-a năpustit asupra poziţiei vînătorilor de munte. Au izbucnit, mai întîi, tunurile şi aruncătoarele de mine ale duşmanului. Apoi, prin fumul cenuşiu, s-au zărit umbrele infanteriştilor duşmani. Vînătorii de munte au dezlănţuit foc cu tot armamentul. Surprins de o asemenea ripostă, inamicul a fost nevoit să se oprească, apoi să se retragă în dezordine, lăsînd în urmă numeroşi morţi şi răniţi. De la cei făcuţi prizonieri s-a aflat că vînătorii de munte aveau în faţă un regiment de infanterie, plus două divizioane de artilerie.

La scurt timp, inamicul a trecut din nou la contraatac, năvălind asupra cotei 666 din două direcţii. Compania a 2-a era aici prinsă între două focuri. De la punctul de comandă, Victor Magda a raportat telefonic situaţia la batalion: „Sîntem ameninţaţi cu încercuirea!"

Cu toate că înfruntarea era inegală, cu toate că numărul duşmanilor era copleşitor, ai noştri rezistau, lovind fără cruţare în cotropitori. Luptau chiar şi răniţii. Jurnalul de operaţii al batalionului consemnează: „În această ploaie de foc, cad toţi servanţii tunurilor anticar, însă alţii le-au luat locul, continuînd lupta cu înverşunare".

— Mai avem treizeci de oameni, domnule sublocotenent! — raportă în toiul luptei un subaltern. Ce facem, ne retragem?!

— Nici gînd! — a răspuns comandantul.

— Nu ne retragem! — au răsunat alte glasuri.

Strigătele de „Ura!" au copleşit vuietul asaltului. Sublocotenentul Magda lupta cot la cot cu ostaşii săi, izbea în duşman cu rafale de automat şi azvîrlea grenade. Surprinşi de asaltul românilor, cotropitorii s-au desprins din încleştare şi au bătut în retragere. Într-un tîrziu, cînd împuşcăturile s-au rărit, Victor Magda a raportat comandantului de batalion: „Inamicul a fost respins!"

N-a trecut mult şi iarăşi s-a auzit mugetul artileriei duşmane. Proiectilele de mare calibru se spărgeau, unul după altul, în faţa vînătorilor de munte. „Adăpostiţi-vă!" — a mai apucat să strige comandantul. Explozia unui proiectil a sfîrtecat corpul neînfricatului luptător.

În acel apus de soare, Cota 666 era acoperită de zeci şi zeci de trupuri neînsufleţite. Mulţi vrăjmaşi încremeniseră pe pajiştea înălţimii. Dar au căzut mulţi şi din rîndurile luptătorilor români. Cei rămaşi în viaţă, atîţi cîţi erau, au ridicat, cu trupurile lor, zăgaz în faţa puhoiului duşman. Tăria ostaşilor noştri, eroismul lor îşi aveau izvorul în cauza dreaptă pentru care luptau — libertatea pămîntului strămoşesc, zdrobirea fascismului — duşmanul de moarte al tuturor popoarelor. Pentru această cauză sfîntă, pentru înălţarea flamurilor însorite ale păcii s-au jertfit, pe frontul antihitlerist, eroii.

VASILE BÂRZĂ

Scenariu : PETRE LUSCALOV Desene: PUIU MANU

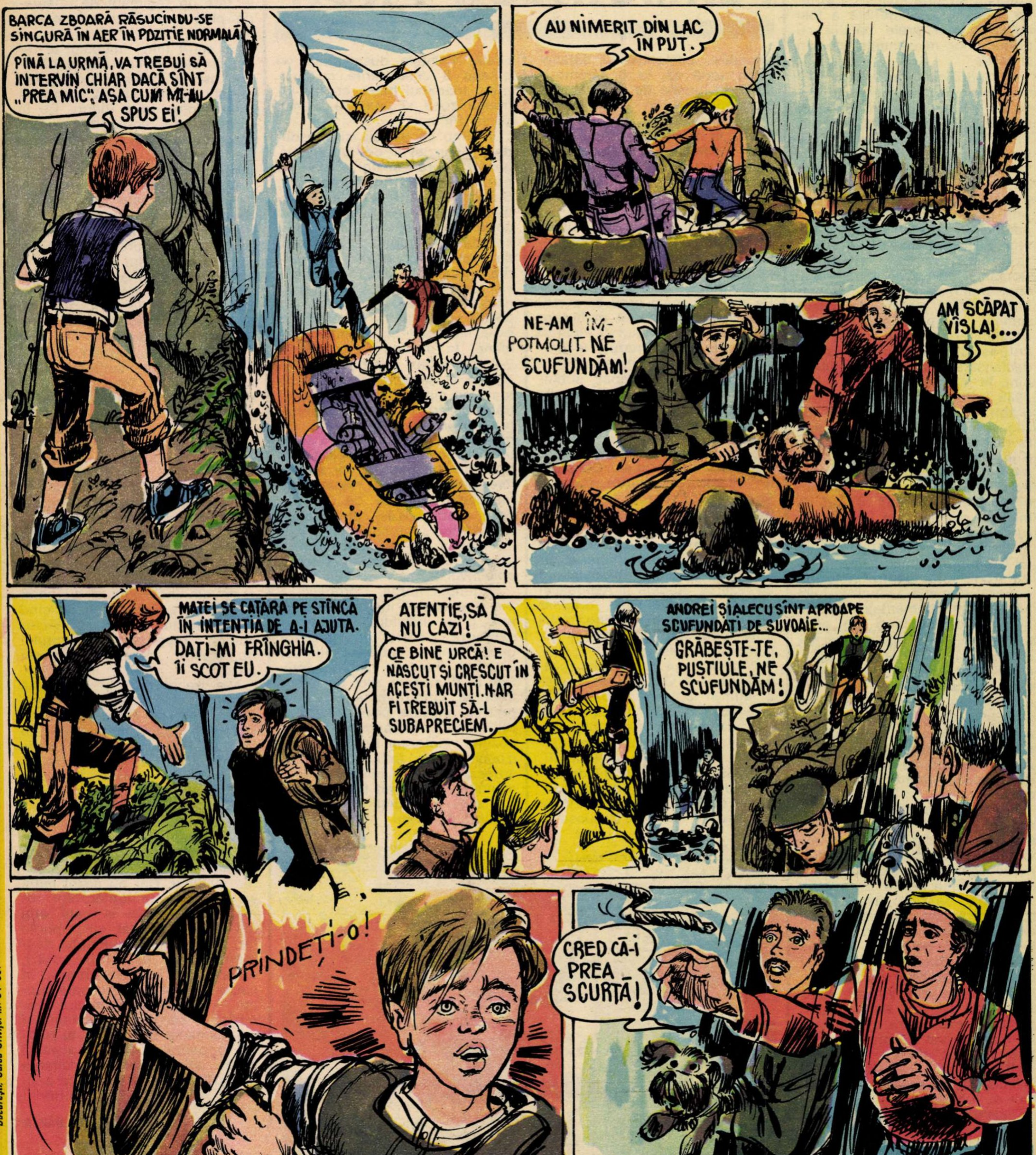
BARCA ZBOARĂ RĂSUCINDU-SE SINGURĂ ÎN AER ÎN POZIȚIE NORMALĂ
PÎNĂ LA URMĂ, VA TREBUI SĂ INTERVIN CHIAR DACĂ SÎNT „PREA MIC", AȘA CUM MI-AU SPUS EI!
AU NIMERIT DIN LAC ÎN PUȚ.
NE-AM ÎMPOTMOLIT. NE SCUFUNDĂM!
AM SCĂPAT VÎSLA!...
MATEI SE CAȚĂRĂ PE STÎNCĂ ÎN INTENȚIA DE A-I AJUTA.
DAȚI-MI FRÎNGHIA. ÎI SCOT EU.
ATENȚIE, SĂ NU CAZI!
CE BINE URCĂ! E NĂSCUT ȘI CRESCUT ÎN ACEȘTI MUNȚI. N-AR FI TREBUIT SĂ-L SUBAPRECIEM.
ANDREI ȘI ALECU SÎNT APROAPE SCUFUNDAȚI DE ȘUVOAIE...
GRĂBEȘTE-TE, PUSTIULE, NE SCUFUNDĂM!
PRINDEȚI-O!
CRED CĂ-I PREA SCURTĂ!

(Va urma)

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază Index 41836 12 pagini 1,60 lei

**Legămînt pionieresc –
legămînt pentru patrie,
legămînt pentru viitorul nostru
fericit.**

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

20

JOI, 15 MAI 1986,
ANUL XX (NR. 971)

ÎNALTĂ SĂRBĂTOARE A PARTIDULUI, A ÎNTREGULUI NOSTRU POPOR

65
DE ANI DE LA FĂURIREA PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

8 Mai 1986, zi luminoasă în care toţi fiii patriei noastre au trăit cu înaltă bucurie aleasa sărbătoare a naţiunii noastre — împlinirea a 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român, eveniment de o excepţională însemnătate pentru întreaga istorie multimilenară a poporului nostru, care a inaugurat o eră nouă în lupta naţiunii pentru libertate şi dreptate, pentru triumful măreţelor idealuri ale socialismului.

8 Mai 1986, înălţător moment aniversar cînd ţara întreagă, împodobită cu cele mai alese straie sărbătoreşti, şi-a îndreptat gîndurile-i recunoscătoare, cu neasemuită dragoste, către Partidul Comunist Român, stegarul marilor noastre împliniri revoluţionare, forţa politică conducătoare a întregii noastre societăţi, care, încă de la înfiinţarea sa, şi-a contopit pe deplin existenţa de luptă şi jertfă cu cea a poporului în mijlocul căruia s-a format.

Sărbătorirea aniversării partidului a constituit un fericit prilej pentru poporul nostru — muncitori, ţărani, intelectuali, tineri şi copii, fără deosebire de naţionalitate — de a evoca cu veneraţie drumul eroic parcurs de naţiunea noastră, de a celebra cu îndreptăţită satisfacţie şi mîndrie patriotică măreţele izbînzi şi înfăptuiri revoluţionare obţinute sub conducerea clarvăzătoare a comuniştilor.

Cea mai tînără generaţie a ţării, pionierii şi şcolarii, toţi copiii patriei, sărbătorind aniversarea făuririi partidului, alături de întregul nostru popor, trăiesc bucuria şi mîndria de a fi contemporani cu marele erou naţional, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, de a se fi născut şi a creşte în cea mai glorioasă epocă din istoria ţării.

Cinstind prezentul socialist şi viitorul luminos al ţării, naţiunea noastră socialistă a adus cel mai fierbinte omagiu tovarăşului Nicolae Ceauşescu, marele fiu al poporului român, ctitorul României moderne, care, din cea mai fragedă vîrstă şi-a închinat pilduitoarea sa viaţă şi activitate revoluţionară slujirii intereselor supreme ale patriei, marele Erou al neamului, eminent patriot şi luptător comunist, militant de frunte al mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, conducătorul înţelept şi clarvăzător desemnat de istorie să poarte ţara prin vremi de victorii spre culmile civilizaţiei socialiste şi comuniste.

Alese sentimente de respect şi preţuire au fost exprimate faţă de tovarăşa Elena Ceauşescu, prezentă încă din anii tinereţii pe scena luptelor de clasă ale muncitorimii române pentru o viaţă mai bună, eminent om de ştiinţă de renume mondial, neînfricat luptător revoluţionar, care, alături de secretarul general al partidului, aduce o contribuţie de o deosebită valoare la elaborarea şi înfăptuirea politicii interne şi externe a partidului, la dezvoltarea şi înflorirea continuă a ştiinţei şi culturii.

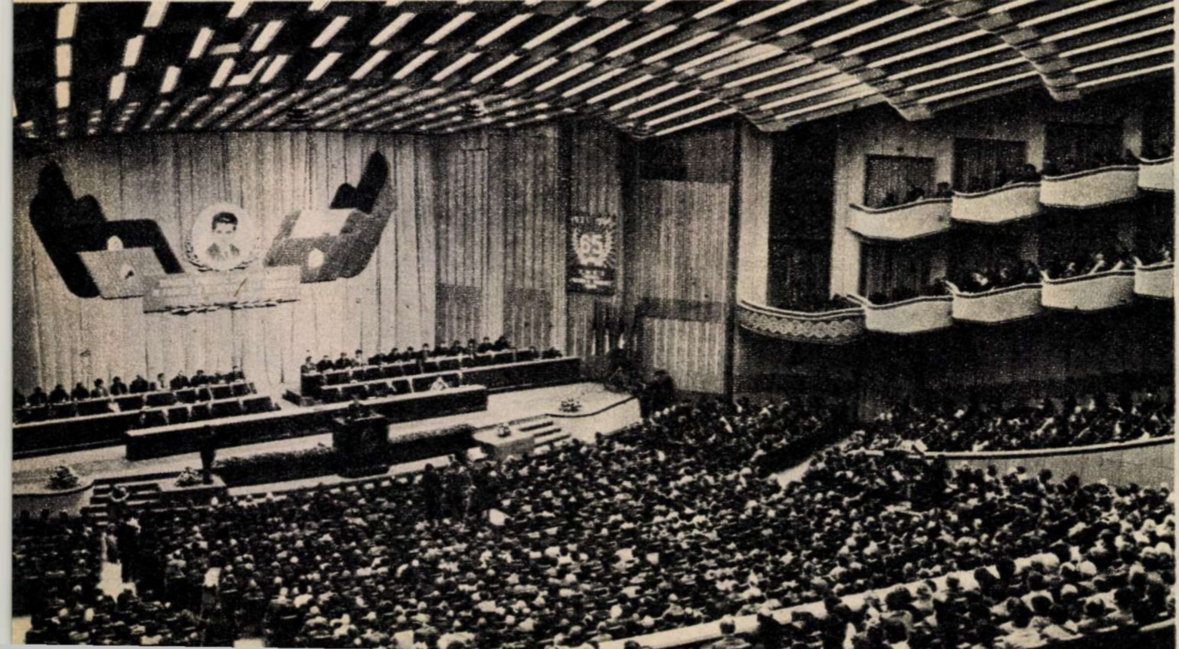

Magistrala cuvîntare rostită de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, la adunarea festivă organizată cu prilejul împlinirii a 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român, constituie un nou şi înălţător program de acţiune pentru oamenii muncii din patria noastră, pentru întreaga naţiune socialistă.

Participanţii la adunarea solemnă, întregul nostru popor au primit cu deosebită satisfacţie, cu sentimente de înaltă mîndrie, aprecierile tovarăşului Nicolae Ceauşescu privind drumul de luptă al clasei noastre muncitoare, momentul formării, în 1893, a Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România, importanţa istorică a făuririi Partidului Comunist Român, continuatorul logic al mişcării revoluţionare şi socialiste din ţara noastră, marile mişcări de eliberare socială şi naţională ale căror obiective s-au împlinit în prezentul ţării.

În întreaga sa activitate, a subliniat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, partidul nostru a demonstrat şi demonstrează că nu a avut şi nu are decît un singur ţel suprem: măreţia poporului şi a întregii naţiuni, bunăstarea şi fericirea oamenilor muncii, apărarea independenţei şi suveranităţii ţării, victoria socialismului şi comunismului în România.

Ampla şi profunda evocare a celor două perioade istorice importante din activitatea de 65 de ani a partidului nostru comunist, prima — 1921—1944, din care douăzeci de ani de adîncă ilegalitate, de teroare burghezo-moşierească, a doua — 1944—1986, în care partidul nostru a devenit forţa politică conducătoare a societăţii româneşti, a pus puternic în evidenţă drumul de luptă ce confirmă pe deplin că partidul nostru şi-a îndeplinit şi-şi îndeplineşte cu cinste misiunea istorică de a conduce întreaga naţiune în opera de făurire a socialismului şi comunismului.

65

PCR

1921-1986

Pentru toate măreţele realizări în dezvoltarea patriei, la a 65-a aniversare a gloriosului nostru partid, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a adresat cele mai calde felicitări muncitorilor, ţăranilor, intelectualilor, întregului popor, împreună cu urarea de noi şi noi izbînzi şi succese în dezvoltarea viitoare a patriei, în înălţarea ei pe culmi tot mai înalte de progres şi civilizaţie.

Sub semnul hotărîrii ferme de a înfăptui neabătut politica partidului, a fost urmărită şi ampla prezentare a obiectivelor strategice ale noii etape de progres al patriei, marcată de trecerea la înfăptuirea actualului cincinal, a sarcinilor stabilite de Congresul al XIII-lea. Un amplu şi mobilizator program de acţiune constituie pentru toţi oamenii muncii indicaţiile date de tovarăşul Nicolae Ceauşescu privind înfăptuirea cu fermitate a noii revoluţii tehnico-ştiinţifice, precum şi în legătură cu principalele direcţii de acţiune în economie, în vederea ridicării continue a nivelului de trai al poporului — ţelul suprem al politicii partidului, esenţa societăţii socialiste multilateral dezvoltate ce o edificăm în România.

„Partidul reprezintă astăzi centrul vital al întregii naţiuni, el este conştiinţa revoluţionară a poporului nostru, de la care radiază energiile creatoare ale întregii naţiuni şi care luminează calea spre inaltele piscuri ale civilizaţiei comuniste."

„Vouă, dragi prieteni tineri, generaţiei tinere, vă revine misiunea istorică de a apăra şi dezvolta cuceririle revoluţionare, de a asigura mersul înainte, de a face totul ca poporul nostru să trăiască ca un popor liber, independent, în societatea comunistă, în rîndul naţiunilor libere şi independente ale lumii!"

Tezele, aprecierile de inestimabilă valoare privind procesul revoluţionar de făurire a noii orînduiri sociale, proprietatea socialistă, dezvoltarea democraţiei muncitoreşti revoluţionare, rolul conducător al partidului, intensificarea activităţii politico-ideologice au o deosebită însemnătate în dinamizarea energiilor creatoare ale întregului popor, în înfăptuirea programelor adoptate de Congresul al XIII-lea.

Subliniind cerinţa de a se acţiona, cu toată hotărîrea, pentru întărirea continuă a partidului, a unităţii şi forţei sale organizatorice şi ideologice, pentru creşterea permanentă, în raport cu noile condiţii, a rolului său politic conducător în toate domeniile de activitate, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a arătat că trebuie să se facă totul pentru păstrarea spiritului revoluţionar, pentru ca partidul să rămînă permanent tînăr, receptiv la tot ceea ce este nou, să se îmbogăţească teoria şi practica revoluţionară cu toate concluziile luptei îndelungate de pînă acum, cu experienţa şi concluziile generale ale mişcării comuniste, muncitoreşti şi să aibă permanent în vedere noile realităţi ce apar în societatea românească şi. în general, în lume.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai apropiat prieten şi îndrumător al tinerei generaţii, s-a adresat, şi cu acest prilej, tineretului, cu chemarea de a fi permanent la înălţimea drumului glorios parcurs de partidul nostru, de a acţiona întotdeauna ca revoluţionari, de a-şi însuşi cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii, ale cunoaşterii umane, de a învăţa şi munci, de a se pregăti pentru a deveni cetăţeni demni ai patriei noastre, constructori conştienţi ai socialismului şi comunismului.

Evocarea amplă a modului în care mişcarea muncitorească din ţara noastră şi-a manifestat şi-şi manifestă solidaritatea cu partidele clasei muncitoare, precum şi cu mişcările de eliberare naţională, a evidenţiat de asemenea orientări fundamentale ale politicii partidului nostru, o deosebită însemnătate avînd teza privind necesitatea realizării unei reconcilieri istorice între partidele clasei muncitoare, între comunişti, socialişti, social-democraţi şi alte forţe politice pentru o nouă şi mare unitate în diversitate.

Au fost primite cu deplină aprobare, cu mîndrie patriotică poziţiile exprimate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu privind trecerea la dezarmare, în primul rînd la dezarmarea nucleară, elaborarea unui program complex de dezarmare şi soluţionarea în interesul popoarelor a celorlalte probleme vitale ce confruntă omenirea.

De la înalta tribună a adunării solemne, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a asigurat încă o dată popoarele de pe toate continentele, forţele progresiste din întreaga lume, că poporul român îşi va aduce şi în viitor întreaga contribuţie la cauza progresului, la lupta pentru libertate, pace şi colaborare între toate naţiunile lumii.

Participanţii la însufleţitoarea manifestare omagială dedicată sărbătoririi a 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român, toţi cetăţenii patriei răspund în spirit revoluţionar, comunist chemărilor adresate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu de a face totul pentru creşterea rolului conducător al partidului, pentru înfăptuirea neabătută a planului pe anul 1986 şi pe întregul cincinal, de a nu uita nici un moment că ţelul suprem al întregii activităţi a partidului este bunăstarea şi fericirea întregului popor, întărirea continuă a patriei noastre, a independenţei şi suveranităţii României.

Comuniştii, toţi oamenii muncii, întreaga noastră naţiune socialistă îşi exprimă sentimentele de neţărmurită dragoste, preţuire şi recunostinţă faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, hotărîrea fermă de a urma neabătut eroicul nostru partid comunist, de a acţiona în strînsă unitate, cu răspundere şi abnegaţie, pentru înfăptuirea importantelor obiective stabilite de Congresul al XIII-lea al P.C.R., pentru dezvoltarea economico-socială a ţării, pentru înflorirea României socialiste.

OBIECTIVUL PIONIERESC NR.1 ÎN ACEST TRIMESTRU: SĂ NE MOBILIZĂM FORȚELE LA CEA MAI ÎNALTĂ COTĂ PENTRU A MARCA ÎNCHEIEREA ANULUI ȘCOLAR PRIN REZULTATE SUPERIOARE LA ÎNVĂȚĂTURĂ, ÎN ÎNTREAGA ACTIVITATE!

Ora poate fi mai mare? „Da!" spun cititorii noștri!

„Este de-acum ora 12 și un sfert. Ne apropiem de întîrziații care nu mai pot intra la ore..."

Vă amintiți de instantaneul „Ceasul și... pasul" apărut pe la începutul anului școlar în revistă? Atunci constatam că mai mulți copii de la Școala nr. 15 din Oradea întîrziau la școală dînd vina pe ceasurile defecte. Comandamentul pionieresc își propusese să elucideze cît mai curînd și definitiv „problema ceasurilor". Acum, în cel de-al treilea trimestru, iată-ne din nou în mijlocul prietenilor noștri, cu dorința de a afla dacă au reușit...

– Ați fost supărați atunci cînd a apărut articolul? o întrebăm pe Andrada Oros, comandanta unității.

– Bineînțeles! Dar... ne-a prins bine. Prea începuserăm să socotim că, fiind atît de numeroși, 1 354 de elevi, ne putem permite și unele întîrzieri. De-aici porneau și alte neajunsuri...

– Cît am avut noi de „tras" de la o singură absență! își amintește cu năduf Nicușor Cristian Fitero, dintr-a V-a B.

– Era o oră foarte, foarte importantă? îl întrebăm.

– Nici nu mai știu ce oră era. Dar a fost prima de la care a lipsit colegul nostru, Dan Suplăcan. A văzut că nu i s-a întîmplat nimic, în afară de o absență în catalog, și a continuat să plece și de la alte ore la care știa că nu-i pregătit. Și tot n-a pățit nimic!

– Dar ce să pățească?

– Trebuia să-l fi scuturat bine în detașament, să-i spunem de la obraz părerea noastră, să-i anunțăm părinții... Dar cîte nu se puteau face? Noi însă l-am lăsat în pace de la prima pînă la a douăsprezecea absență! Era în primul trimestru și de-abia acum, în cel de-al treilea, a reușit Dan să recupereze „vacanța" de atunci.

– Și din alte întîmplări asemănătoare celei povestite de Nicușor am ajuns la convingerea că de prezența și punctualitatea noastră la ore depind în cea mai mare măsură succesele școlare, ne spune comandanta unității. Vrem ca fiecare oră de curs să fie fructificată deplin, timpul școlar să fie folosit la maximum. De aceea nu mai sîntem de acord cu scuze și pretexte de tot felul. Amatorii pierderii de timp s-au împuținat simțitor.

Doi prieteni fără pereche

Aceleași preferințe, aceleași bucurii, aceleași necazuri... Mai ales aceleași necazuri! Cei doi prieteni (și la nume se asemănau), pionierii într-a VI-a D, erau nedespărțiți în clasă, la plimbare (mai ales!), la ghidușiile năstrușnice (credeau ei!) din timpul orelor. Mereu nerăbdători să iasă la joacă, neatenți la explicații, prietenii nu-și mai luau notițe, ba-i mai deranjau și pe ceilalți cu agitația lor.

– Ce să ne facem cu ei? ne tot frămîntam noi, își amintește Adrian Antoci, comandantul detașamentului.

– Și... ce v-ați făcut? îl întrebăm pe Adrian, știind că totuși la a VI-a D lucrurile merg ca pe roate.

– Mai întîi am încercat cu vorba bună, dar parcă nici nu ne auzeau. I-am dat și la „Semafor", i-am discutat și în adunarea de detașament. Degeaba! Toate încercările noastre păreau inutile.

– Și totuși...

– Cuiva i-a venit, după părerea mea, o idee nemaipomenită: să-i lăudăm pentru cel mai mic succes, cînd pe unul, cînd pe celălalt, dar în așa fel încît să-i provocăm să se ia între ei la întrecere. De pildă, îi spuneam unuia dintre ei: „Vezi că prietenul tău a fost azi de-a dreptul surprinzător la atelier. Are mîini de viitor maistru". Sau, celuilalt: „Măi, mai uită-te și tu la bunul tău amic și învață de la el. S-a pus pe carte". Și uite așa, într-o zi ne-am pomenit că cei doi sînt supărați unul pe altul, fără un motiv evident. Dar... fiecare cu lecțiile pregătite. Era tocmai ce ne doream. Atenție la ore, liniște în clasă, notițe complete, teme făcute exemplar. Și-apoi, așa cum bănuiam, curînd cei doi băieți s-au și împăcat. Doar prietenii adevărați împreună trebuie să se bucure și de succese!

Baloanele lui Ciprian

Un caiet pe coperta căruia nu se află un nume de elev, ci al unei clase: „Clasa a VI-a A" și nu se specifică o disciplină de învățămînt, ci pur și simplu: „Disciplină". Încă de pe cînd erau ei mai mici se obișnuiseră să noteze acolo observațiile tovarășilor profesori, întîmplări și comportări ale unor copii care, firește, nemulțumeau detașamentul. Sigur, nu una-două se apucau să scrie în caietul acela, așa că aproape uitaseră de el. Mai ales că, pe parcurs, detașamentul lor devenise cel mai bun din întreaga unitate. 34 de pionieri, unul și unul! Și totuși într-una din zilele primului trimestru au hotărît să scoată caietul din dulapul încuiat cu cheiță. S-au uitat cu regret la el, l-au șters de praf, apoi i l-au dat lui Ciprian. „Poftim, scrie chiar tu în el ce s-a întîmplat", i-au spus colegii băiatului înălțuț, cu o față plăcută și o ținută sportivă. Ciprian și-a coborît încurcat privirea. Ce să noteze? Că-și „uita" tot mai des caietul de teme acasă? Că spunea părinților doar notele bune? Că se răsfăța pe motiv că-i priceput la fel de fel de construcții? Și că, mai nou, umfla baloane în timpul orelor? Dar... așa se hotărîse în comandament. Să scrie chiar el totul, acolo. Și mai ales, să nu uite de „încheiere"! Aceasta însemna promisiunea și hotărîrea lui, înscrise frumos și clar, de a îndrepta lucrurile.

Ce face acum Ciprian? Aproape bine! L-au trecut mai întîi „toate sudorile" pînă cînd a scris în caiet, apoi a avut mult de muncit pentru recuperarea „vacanței" proprii, în timp ce colegii lui învățau de zor. Și cînd te gîndești ce simplu era dacă ar fi fost atent la ore! Că baloanele umflate tot s-au spart...

Un trimestru decisiv...

Pionierii dintr-a VIII-a D spun, după o experiență de aproape opt ani de elevi, că toate trimestrele sînt importante însă, după părerea lor, cel de-al treilea este... foarte important. Petru Tîrb, de pildă, gîndindu-se și la apropiata lor opțiune pentru liceu, se declară impresionat de seriozitatea colegilor în tot decursul desfășurării orelor, de participarea acestora la explicațiile tovarășilor profesori, de atenția lor la răspunsurile colegilor ascultați, în general, interesul pentru o temeinică pregătire școlară.

Iată, desigur, în felul acesta, ora poate fi, într-adevăr, mai mare!

ELENA MĂNESCU

MERIT PIONIERESC

O pădure pentru... mileniul trei!

În această primavară, pe dealurile Lișnei și Suharăului, județul Botoșani, a apărut o viitoare pădure! Mii de puieți de plop, stejar, carpen și salcîm, acoperind o suprafață de 6,5 hectare, se răsfață în soarele de mai. Ei au fost plantați de către pionierii **școlilor Smirdan, Suharău, Oroftiana** și **Lișna,** care, timp de mai multe zile, au animat dealurile cu entuziasmul lor și s-au întrecut în hărnicie.

Cunoscuți ca pricepuți pomicultori, dar și pentru pasiunea cu care se preocupă de îmbogățirea patrimoniului silvic, pionierii școlilor din comuna Suharău se mobilizeaza în fiecare primăvară în ample lucrări de împădurire și întreținere a plantațiilor tinere. Anul acesta, de pildă, se vor ocupa atît de noua plantație de pe dealurile Lișnei și Suharăului cît și de cele zece hectare împădurite anul trecut pe alte dealuri din vecinătatea localităților.

Aceeași hărnicie o dovedesc pionierii Școlii nr. 1 și în livada lor. Cei 90 de meri și pruni tineri, plantați de ei, sînt îngrijiți cu dragoste. De curînd Lorin Covataru, Damian Daniel, Gabriela Leonte, Ciprian Adochiței și alți pionieri îndrumați de profesorul Gheorghe Apopei au efectuat lucrările de altoire la pruni, meri și trandafiri, în timp ce alții au împrejmuit livada școlii cu un gard nou. Toate aceste frumoase fapte de muncă vorbesc despre dorința pionierilor de pe aceste plaiuri botoșănene de a lăsa generațiilor viitoare dovada hărniciei lor, înscrisă sub genericul „Ștafeta generațiilor"

INSTANTANEU

Cînd ne jucăm...

Joaca? Înseamnă mișcare, relaxare și sănătate. Ne-au confirmat și pionierii de la Școala nr. 28 din Capitală. Am făcut cunoștință cu ei în pauze ori în afara orelor de cursuri. I-am intîlnit în spațiile de joacă ale cartierului sau în curtea școlii. Cei din clasele a V-a C și B alergau ca prîsnelele. Alții făceau minuni de agilitate cu paletele și mingea de ping-pong. Dar favoritul jocului a rămas tot balonul rotund, după cum ne-au asigurat fetele din clasa a VII-a A, care jucau volei în cerc ori băieții din clasele a VIII-a A și C, prinși într-un meci amical de fotbal. Iată și un joc nou. Se numește „Pătrățica". Este inventat de copii. Se bazează pe manevrarea rapidă a mingii; expediată cu picioarele și cu capul (ca la fotbal), ea nu trebuie să depășească pătratele mari (în fiecare din ele aflîndu-se fixat cîte un jucător) trasate pe teren. Am avut astfel plăcerea să înregistrăm o piesă nouă din jocurile copiilor, atestînd în continuare harul lor creativ. Jocuri multe și frumoase, care le înveselesc timpul liber.

M. MICU
Foto: Gr. PREPELIȚĂ

Ritm

Sub genericul „Ștafeta generațiilor", în cadrul etapei pe localitate a acțiunii „Tot înainte!", peste 10 000 de pionieri **doljeni** au participat la acțiuni de înfrumusețare și întreținere a 40 000 mp de spații verzi și de plantare a 10 000 de puieți ● **În opt localități** ale județului **Mehedinți** au fost plantați în această primăvară nu mai puțin de 24 000 duzi pitici. O cifră impresionantă, nu-i așa, dacă ne gîndim că această acțiune le aparține în exclusivitate lor — harnicilor pionieri din **Corcova, Broșteni, Strehaia, Florești, Sișești, Malovăț, Căzănești** și **Baia de Aramă** ● **O nouă livadă** — cu 200 de pruni — va crește în viitorii ani în comuna **Riciu,** județul **Mureș.** Semnează acest „autograf al hărniciei" pionierii școlii din localitate ● **Mobilizîndu-și toate forțele** pentru îndeplinirea angajamentului de muncă patriotică asumat pe 1986, pionierii Școlii nr. 6 din **Tulcea** au avut și ideea de a alcătui un grafic, foarte original, care semnalează stadiul, pe sortimente, și locul pe care-l ocupă fiecare detașament în competiția realizării lui. Simbolurile mobile și foarte sugestive — avion, mașină... căsuță și melc (!) — demonstrează cît sînt ei de operativi pe o anumită perioadă. Mai e nevoie să vă spunem că nici „căruța" și nici „melcul" nu s-au „deplasat" vreodată în dreptul vreunui detașament?! ● **Aflîndu-se** la locul unde se săpa fundația unui viitor bloc, membrii cercului de istorie-arheologie de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Hîrșova** au descoperit, în pămîntul proaspăt excavat, un adevărat tezaur de ceramică, datînd din sec. II—III e.n., precum și cîteva vase de aramă purtînd inscripții asiatice — după cum aveau să le confirme specialiștii de la Muzeul de arheologie din Constanța ● **40 de pionieri** pasionați ai matematicii și ciberneticii, de la Liceul de matematică-fizică și de la Școala nr 11 din **Reșița** se inițiază în tainele informaticii făcînd parte dintr-un cerc de profil, înființat la începutul trimestrului al II-lea pe lîngă Oficiul teritorial de calcul (inițiativa aparținînd Laboratorului județean de informatică, condus de conf. dr. Ștefan Gîrlașu) ● **În cadrul** acțiunilor prilejuite de faza națională a concursului de limba și literatura română „Mihai Eminescu", în sala de festivități a Casei de cultură din municipiu s-a desfășurat concursul avînd ca temă chipul lui Ștefan cel Mare în literatura noastră. În finalul probelor de cunoștințe, dar și de... recitări, au fost declarate cîștigătoare echipajele școlilor nr. 9 și 8 din **Bîrlad** ● **„O ilustrată** muzicală" pe adresa cititorilor noștri: vestitul grup folk „Cireșarii" (al Casei pionierilor și șoimilor patriei din Sectorul I al Capitalei) care a împlinit... vîrsta de 10 ani! de la înființare, se-nțelege! ● **Doi pasionați ai tehnicii** de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Moldova Nouă,** Lucian Molnar și Costel Simeria, sînt autorii unei, considerăm noi, premiere tehnice în actuala ediție a concursului „Start spre viitor". Păstrînd, bineînțeles, „secretul" asupra construcției și modului de funcționare, ei ne dezvăluie totuși titlul și domeniul de aplicabilitate practică: e vorba de „Dispozitivul de hrănire automată, temporizată a păsărilor" ● **Și-acum** o...surpriză sportivă: cine credeți că au reușit să învingă, în repetate competiții, pe unii dintre cei mai redutabili pionieri rugbiști din țară și să ocupe chiar locuri fruntașe? Nu una, ci... două echipe (pentru categoria pînă la 12 ani și 12—14 ani) dintr-o comuna de pe meleagurile județului Galați. Felicitîndu-i, le urăm rugbiștilor Școlii nr. 1 **Gohor,** căci despre ei e vorba, noi victorii în viitoarele întreceri!

STEFAN CEL MARE
IN LITERATURA

CIREȘARII • CIREȘARII

OMAGIU COMUNIȘTILOR

EPOCĂ DE AUR

Partidul este chezăşia
Atîtor ani ce îi trăim
El ne-a adus pe veci mîndria
Frumosului ce-l făurim.

Noi îl stimăm
Şi-i mulţumim
Pentru copilăria fericită;
Partidul, Ceauşescu, România
Sînt măreţia noastră,
Epocă de aur.

LAURA MARIA RÂMNICEANU
clasa a VI-a, Şcoala nr. 3, Moreni, jud. Dîmboviţa

IUBIŢILOR CONDUCĂTORI

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu,
Brav şi bun conducător,
Ne iubeşte şi ne-ndeamnă
Să urcăm spre viitor.

Tovarăşa Elena Ceauşescu
Ne este mamă tuturor,
Cu braţul ei ne ocroteşte
Şi ni-i lumină, cutezanţă-n zbor.

Ne sînt părinţi,
Ne sînt conducători de seamă,
Făuritori de pace şi de ţară,
Privirea lor spre viitor ne este
O nesfîrşită primăvară.

NICOLETA OLTEANU
clasa a VII-a A,
Şcoala nr. 6, Medgidia, jud. Constanţa

OMAGIU

La Scorniceşti stejarul s-a născut,
Şi nouă ne e pavăză şi scut.
Din el, noi imnuri se avîntă,
Iar inimile noastre cîntă.

Tovarăşului Nicolae Ceauşescu,
Omagiu cald i-aduce ţara
Noi, toţi copiii, îl înconjurăm
Ca florile sub soare primăvara.

În Epoca de aur ne-am ivit;
Şi-i mulţumim conducătorului iubit
De viaţa fericită ce ne-o dăruie punînd,
În tot ce facem, vis înalt şi gînd.

DANIELA MOLDOVANU
clasa a VIII-a A,
Şcoala nr. 11, Roman

IMN

Al ţării fiu iubit de-ntreg poporul
Ridică patria spre soare,
El duce soarta României
Spre mîndre zări strălucitoare.

O Epocă de aur, Epoca Ceauşescu
E marea biruinţă-n România;
Întreg pămîntul nostru azi rodeşte
Şi aripi ne sînt pacea, bucuria.

AURELIA PETRE
clasa a VI-a, Şcoala Văcăreasca,
jud. Buzău

ODĂ ŢĂRII

O, tu, cea mai frumoasă dintre toate,
Eşti floare ce străluceşti
Pe-acest pămînt;
Eşti însăşi fiinţa noastră
În vis, în pîine şi-n cuvînt.

Ţară mîndră, harnică, înfloritoare
Îţi ridici pace, munca şi mîndria;
În omenească demnitate
Înfloreşte astăzi România.

MARIANA COMAN
clasa a VI-a,
Şcoala Izbiceni, jud. Olt

PATRIA

Ţara mea e casa părintească,
Este locul unde m-am născut,
E străbuna vatră românească,
Este mama care m-a crescut.

Ţara mea e Dunărea albastră
Şi griul care creşte pe cîmpii,
E pîinea caldă ce-o avem pe masă
Şi ochii limpezi de copii.

Ţara mea e dealul şi cîmpia,
E Bărăganul, Munţii Apuseni,
E mama noastră, România,
Şi cîntecul spre viitor.

HARINA BĂDOCAN
clasa a VII-a, Şcoala nr. 15,
Cluj-Napoca

TINEREŢEA ŢĂRII

Tinereţea ţării-i tinereţea noastră
Plină de semeţe năzuinţi;
Noi sîntem mîndria, viitorul ţării
Cu mîini fermecate,
Cu inimi fierbinţi.

Calea noastră-i una viu iluminată
De partid, far nestins şi clar,
Ce-nfloreşte pacea, munca, hărnicia
Pe pămîntul nostru scump şi milenar.

Te urmăm, brav partid al ţării,
Pe această cale luminată-n soare
Tu eşti chezăşia crezului din veacuri:
„Viitor de aur ţara noastră are!"

TEODORA VILD
clasa a VII-a,
Şcoala Borsec

ANI DE PACE

M-am născut într-un colţ al frumuseţilor.
În epoca strălucitoare ce poartă numele
Tovarăşului Nicolae Ceauşescu,
Cu inima întinerită de anii păcii
Ne e conducătorul pavăză şi scut.
El a adunat roadele timpului
În memoria istoriei
Şi a răsădit doinele
În fagurii de lumină ai prezentului.
A chemat porumbeii necuprinsului
Ca pacea să lumineze mereu chipul tău,
Patrie!
Ceauşescu – România – Pace –
Cuvinte dragi ce răsună în toate conştiinţele
Neamului românesc.

MIOARA MIHALACHE
clasa a V-a, Şcoala nr. 22, Galaţi

ROMÂNIA, CEAUȘESCU, PACE!

România, Ceauşescu, Pace. Sînt cuvinte scumpe pe care le purtăm în inimi şi care exprimă vocaţia unui întreg popor liber şi stăpîn pe destinele sale de a munci şi crea sub un cer senin, într-un climat de pace şi înţelegere între popoare.

România — ţară a păcii, aşa este denumită astăzi patria noastră pe meridianele lumii. Ea şi-a cîştigat acest prestigios renume prin nestrămutata voinţă de pace a tuturor locuitorilor acestui pămînt, exprimată prin glasul cel mai scump inimilor noastre — glasul tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii.

Ceauşescu — Erou al păcii. Aşa este cunoscut tovarăşul Nicolae Ceauşescu în întreaga lume. Din gîndirea sa clarvăzătoare au izvorît numeroasele iniţiative de pace ale ţării noastre, numeroasele propuneri concrete, menite să elibereze popoarele lumii de coşmarul războaielor, de povara armelor şi în primul rînd a celor nucleare, pentru instaurarea unui climat de pace, de securitate în Europa şi în întreaga lume.

În acest An Internaţional al Păcii, glasul poporului nostru răsună hotărît, exprimînd voinţa tuturor fiilor pămîntului românesc de a munci şi crea într-o lume a păcii, pentru a înălţa România pe noi culmi de civilizaţie şi progres. Gîndurilor de pace exprimate în aceste zile de părinţii, de fraţii mai mari li se alătură gîndurile milioanelor de copii ai ţării, purtători ai cravatei roşii cu tricolor, care se înmănunchează în ampla acţiune-ştafetă „Porumbelul păcii".

GLASUL PĂCII

Glasul tău să ne-mpresoare
Graiul tău să ne alinte
Numai zîmbet, numai soare
Înflorească-ţi din cuvinte
Nu vrem casa blînd-a Terrei
S-o-nfiereze iar războiul
Vrem ca în cuprinsul sferei
Să triumfe, falnic, Omul!

IONICA LUNGU,
Din albumul-ştafetă
„Porumbelul păcii",
Şcoala nr. 31, Bacău

SUB UN CER DE PACE

Încrederea nestrămutată într-un viitor al păcii arde ca o flacără nestinsă în sufletele noastre de copii. Concursul organizat între unităţile pionereşti, din municipiul nostru – concurs intitulat emoţionant şi grăitor „Pace pentru toţi copiii lumii" – m-a îndemnat, alături de colegii mei din detaşament, care făceam parte din echipaj, să mă pregătesc cu multă responsabilitate. Am învăţat poezii şi cîntece dedicate păcii, am citit cărţi, am parcurs pagini din presă, am aflat noi şi impresionante date pentru mine despre eroismul ostaşilor noştri în războiul antifascist, despre zilele incandescente ale Revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă de la 23 August 1944, despre jertfele de sînge dăruite pentru ca un bun atît de visat – Pacea – să se instaureze pe mapamond. Şi cu atît mai mult pacea, astăzi, ca un bun inestimabil – cîştigat – nu trebuie să fie primejduită. Bucurîndu-ne de pace în patria noastră, noi, copiii României, dorim să fie pace pentru toţi copiii lumii. Mlădiţele tinere ale omenirii să crească nestingherite sub un cer senin, cerul păcii.

FLORIN CONSTANTIN
clasa a VII-a A,
Şcoala nr. 23, Brăila

Pace pentru toţi copiii!

Chipuri voioase, ce intră dimineaţa pe poarta şcolii, vise înaripate pentru viitor, jocuri, tabere cu mii de copii care petrec în minunate locuri pitoreşti – aceasta este imaginea obişnuită a copilăriei la noi, în România. Învăţînd şi crescînd sub soarele păcii, al dragostei de viaţă, în cei mai rodnici ani din milenara istorie a acestor plaiuri, ştim că aici, în România, inima celui mai iubit fiu al naţiunii noastre, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, *bate cu putere pentru libertatea şi fericirea patriei, pentru viaţa şi liniştea tuturor popoarelor, pentru destinele civilizaţiei umane.*

E de neconceput pentru noi că imense fonduri realizate prin munca oamenilor iau calea aberantă a înarmărilor, a fabricării armelor nucleare care ar putea trimite de mai multe ori în neant frumoasa noastră Planetă Albastră. E de necrezut că toate acestea se petrec într-o lume în care mai există copii loviţi de boli, subnutriţie, analfabetism.

Sîntem copii şi vrem să trăim în linişte şi pace, sub un cer senin, să ne bucurăm de minunatele condiţii create de partidul şi statul nostru pentru muncă şi învăţătură, pentru pregătirea noastră de mîine. Vrem să trăim în pace şi frăţie cu toţi copiii lumii, iar înălţătorul sentiment al prieteniei să triumfe pentru totdeauna pe Pămînt.

OANA JUNCU,
clasa a VI-a, Şcoala nr. 5, Bacău
(din albumul ştafetă „Porumbelul păcii")

Printre sutele de copii care-şi îndreaptă săptămînal paşii spre cercurile Casei pionierilor şi şoimilor patriei **Tg. Jiu** se numără şi cele trei surori **Bouleanu — Anca, Adina şi Cristina.**

De curînd, un pionier reporter al subredacţiei pionereşti le-a adresat o întrebare: Ce-aţi scrie voi într-o compunere cu titlul „A fi copil în România de azi"?

— Eu aş scrie despre bucuriile cotidiene ale fiecărui copil din ţara noastră, răspunde Anca. Priviţi în jur. Pretutindeni întîlnim copii veseli, cu chipuri senine, care nu cunosc grija zilei de mîine. Ei îşi pot împlini orice vis, căci au create condiţiile: şcoli, ateliere, laboratoare, terenuri sportive, biblioteci, case de cultură etc. Este minunat să ştii că în România de astăzi, de destinele tineretului, ale copiilor se preocupă personal, cu dragoste şi grijă tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai iubit prieten şi îndrumător al tinerei generaţii, tovarăşa Elena Ceauşescu, eminent om politic şi savant de reputaţie mondială care veghează cu neobosită dăruire pentru înflorirea continuă a şcolii româneşti, a ştiinţei şi culturii.

— Eu aş desena o planşă cu mulţi copii de pe toate continentele planetei prinşi într-o horă a prieteniei, spune Adina. În zbor, sub soarele generos care-i mîngîie deopotrivă cu razele sale pe toţi copiii, aş picta simbolicii porumbei albi ai păcii. Desenul meu aş vrea să sugereze o planetă a liniştii în care copiii să crească feriţi de ameninţarea armelor. O planetă a păcii, a prieteniei între oameni.

— Iar eu, intervine Cristina, mi-aş începe compunerea cu o strofă dintr-o poezie: „E veşnic pace, primăvară,/ În minunata noastră ţară/ În epoca de aur ne-am născut/ Partidul, Ceauşescu ne sînt scut/ Îndemn cu fapta viaţa să ne fie/ Demne de-a noastră mîndră Românie".

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ

LOCUL ÎN CARE
MAI PREȚIOS

Caratele unei idei

Ordine desăvîrșită peste tot, din curțile interioare ale întreprinderii pînă în cel mai mic colț al secțiilor și laboratoarelor; și o curățenie pur și simplu strălucitoare, scoasă și mai mult în evidență de albul imaculat al halatelor pe care le poartă toți cei 7 000 de oameni care lucrează aici — femei în marea lor majoritate; și liniște, o liniște calmă, proprie concentrării și creației. Pentru că aici primul aspect care-ți atrage și-ți reține atenția la oameni este concentrarea cu care stau aplecați asupra lucrului. Treci printre șiruri lungi de mese și nimeni nu te vede. Fiecare, la locul lui de muncă, mînuiește uneltele și piesele cu atenție, și cu o finețe de bijutier, și nu-și permite nici măcar să arunce o privire împrejur.

Dar ceea ce te impresionează cel mai mult la Întreprinderea de mecanică fină din București sînt produsele care ies din mîinile lucrătorilor. Sînt, toate, produse de dimensiuni reduse, cele mai mari cîntărind cîteva zeci de kilograme, iar cele mai mici, cîteva... sute de grame. În schimb, complexitatea lor e atît de mare, parametrii tehnici atît de înalți, iar eficiența economică atît de... eficace, încît ating valori de-a dreptul amețitoare.

Ne aflăm într-o mare întreprindere industrială. Dar cum podurile rulante nu uruie, purtînd în cîrligele lor piese mastodontice pe deasupra noastră, cum nu zărim pe nicăieri cărucioare electrice ridicînd, transportînd și descărcînd materiale, avem impresia că aici tot ceea ce vedem ca produs finit e creat din... nimic. Că ne aflăm într-un univers fermecat, unde e destul să zici „Sesam, deschide-te!" și comorile îți și apar în fața ochilor; într-un loc unde e suficient să faci un singur gest și podul de aur se va și arcui, apărut ca din senin, peste prăpăstii, între castelul din basm și lumea reală.

În realitate lucrurile nu stau deloc așa. În realitate, și aici funcționează, ireproșabil, aprovizionarea cu materiale. E adevărat însă că acestea sînt aduse în secții doar de cîțiva oameni, pe... tăvi. Și aici se primesc și se consumă materii prime — și oțel, și nichel, și cupru, și diamante (naturale și artificiale), și plastic. Dar în cantități atît de mici!... Pentru că aici, atît prin profilul acestei întreprinderi, dar mai ales prin sarcinile pe care ea le are și prin străduința oamenilor de a le realiza, se concretizează — zi de zi, ceas de ceas, clipă de clipă —, una dintre ideile de aur în ceea ce privește ridicarea eficienței economice, idee promovată și susținută cu consecvență de conducerea partidului nostru, înscrisă cu litere mari și în Directivele celui de-al XIII-lea Congres al partidului: aceea de a valorifica superior, prin investiția de inteligență și de manoperă, materiile prime și energia, de-a scoate, prin prelucrare, dintr-o cantitate relativ mică de materiale, produse de înaltă tehnicitate, de mare valoare.

Comori la tot pasul

Exemple în acest sens întîlnești la tot pasul în Întreprinderea de mecanică fină.

Laboratorul de metalurgie al secției de aparataj de măsură și control al lungimilor. Avem în fața noastră, pe bancul de verificare la care lucrează un muncitor foarte tînăr, dar deosebit de priceput și de apreciat în meseria lui — Ștefan Mîndru, de 25 de ani, absolvent al Liceului de metalurgie, promoția '80 — un aparat care la prima privire nu-ți spune mare lucru. Pare a fi un aparat de radio ceva mai complicat. Dar cînd i se deschide, special pentru noi, carcasa metalică, descoperim în interiorul lui un întreg univers de componente — și electronice, și mecanice — atît de fin executate și montate, încît rămînem... muți de admirație. Dar admirația noastră pentru acest aparat și pentru oamenii care-l creează — și pe care-i putem vedea, prin geamul laboratorului, lucrînd la mesele lor în imensa hală din preajmă — crește și mai mult cînd maistrul Nicolae Pantazi, specialist cu înaltă calificare, așa cum sînt mulți oameni în această intreprindere — ne prezintă caracteristicile lui tehnice. Vitezometru pentru locomotive, denumit I.V.L.80, o instalație de înaltă tehnicitate, cu ajutorul căreia se măsoară, continuu, o mulțime de parametri funcționali ai locomotivelor electrice, în strînsă legătură cu viteza lor. Pînă nu de mult, acest aparat se importa. Din 1980 însă, el este produs aici, în întreprindere, și montat pe locomotivele electrice fabricate la Uzinele „23 August", e folosit, cu rezultate excepționale, nu numai în țară, ci și peste hotare. Valoarea acestui vitezometru care cîntărește numai 35 kg este de 120 000 lei. Printr-o simplă operație de împărțire veți descoperi cît de mare e valoarea unui kilogram din materialele ce intră în com-

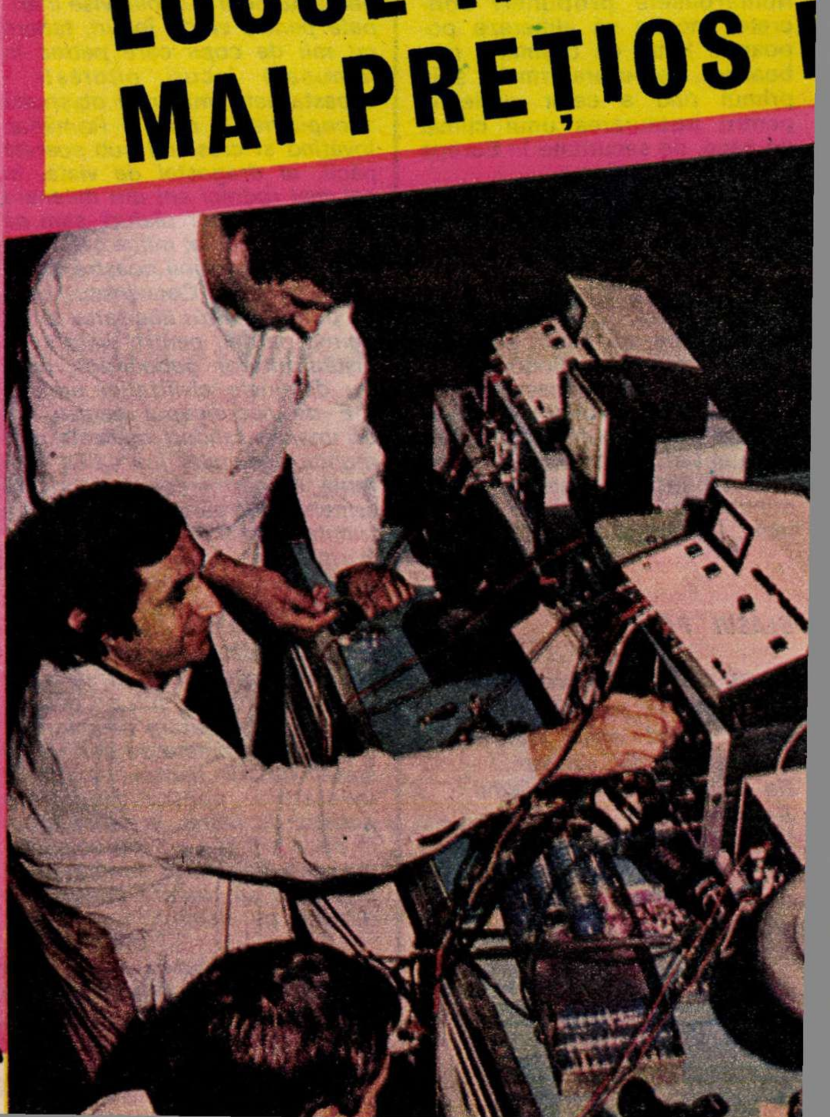

OȚELUL DEVINE CÎT AURUL

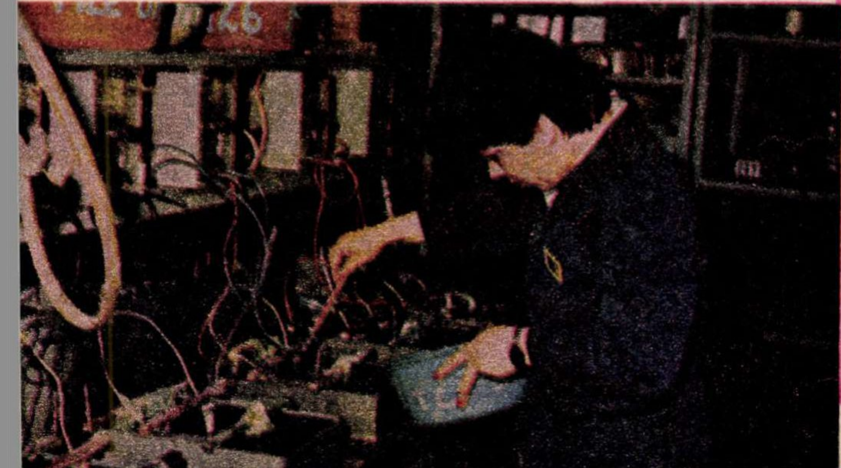

ponența lui și vă veți da seama că, de fapt, acest I.V.L.80 este o... comoară.

Dar sînt — pot fi văzute și admirate aici — „comori" și mai mici ca dimensiuni, dar cu valori mult mai mari dacă le raportăm la unitatea de greutate. Sculele diamantate, de pildă.

Intrăm într-o sală mare, care seamănă mult cu un laborator de chimie. Peste tot în jurul nostru — băi, de diverse forme și mărimi, vase cu lichide colorate, conducte, furtunuri și cabluri electrice manevrate, controlate și dirijate de maistrul Pavel Bălănescu și încă vreo cîțiva muncitori, preocupați tot timpul de „supele" din oale — după cum ne spun zîmbind. Sînt însă niște „supe" speciale în care unelte de tot felul — de la minusculele burghie pentru aparatele dentare pînă la pietre de rectificare — primesc în compoziția lor, prin procedeul de galvanizare, praf de diamante, sporindu-și, astfel, de sute, de mii de ori duritatea și valoarea.

În incinta acestei secții, într-o încăpere cam cît un birou obișnuit, avem prilejul să vedem cum sînt prelucrate filierele cu diamante naturale. La o mașină ciudată lucrează, concentrată, o tînără. Învîrtește niște butoane, privind continuu spre un mic televizor conectat la mașina respectivă. Deodată, pe ecranul acestuia apar niște pete albicioase în mișcare. Un fel de galaxie rotitoare. După cîteva minute, Mihaela Mieluță își ia mîinile de pe butoane și privirile de pe ecran, deschide o ușiță și scoate din mașină o piesă mică, cam de mărimea unei monede de 1 leu, doar ceva mai groasă. E o filieră cu piatră de diamant care a fost perforată, sub ochii noștri, cu... laserul și care e folosită pentru obținerea celor mai fine sîrmulițe din metale neferoase, utilizate îndeosebi în industria aeronautică. Valoarea acestei piese întrece de cîteva ori greutatea ei în aur!

„Orex" — o marcă de viitor

Deschidem o ușă metalică vopsită în alb și... ne trezim, pe neașteptate, într-un fel de cabină de navă cosmică. Simțim, sub picioarele noastre, un curent de aer care parcă vrea să ne absoarbă. Inginerul Ionel Bălănescu, specialistul care ne conduce, cu amabilitate, prin întreprindere, ne explică despre ce este vorba: aici se aspiră praful de pe încălțămintea și de pe hainele celor care intră în secția de ceasuri. Deschidem încă o ușă și avem în față un vast salon alb în care lucrează vreo 80 de muncitoare complet îmbrăcate în alb. Cu pensete, cu șurubelnițe minuscule, fiecare la masa ei de lucru, montează — cu migală și cu răbdare, dar, în același timp, cu rapiditate și precizie — piese atît de mici, încît trebuie neapărat să te folosești de lupă pentru a le distinge bine.

„Orex". Aceasta e denumirea ceasurilor românești de mînă. Deocamdată e o marcă mai puțin cunoscută, pentru că asemenea ceasuri se fabrică doar de anul trecut. E însă — după cum ne spune maistrul Nicolae Stan — o marcă de mare viitor. Prin calitățile și performanțele lor tehnice deosebite, inclusiv prin aspectul lor, ceasurile românești de mînă care se fabrică aici sînt, după cum ni se spune, competitive pe plan mondial. Tocmai de-aceea, pornindu-se de la succesul de piață înregistrat de „orex"-urile noastre, se construiește alături o clădire nouă — viitoarea fabrică de ceasuri care, peste puțin timp, va duce la triplarea producției.

Tinerețe plus competență

Aparate și instrumente de măsură și control dimensional, aparate și mecanisme de orologerie industrială, elemente de automatizare pentru reglarea presiunilor și temperaturilor, plăcuțe din carburi metalice sinterizate, scule și matrițe diamantate... Lista produselor Întreprinderii de mecanică fină e foarte lungă. Dar mai important decît numărul acestora e marea lor valoare dată de investiția de inteligență tehnică inclusă în ele de către miile de oameni care lucrează aici cu pasiune și cu competență.

Cine sînt acești oameni, cum de reușesc ei asemenea performanțe tehnice care realmente te impresionează cînd iei cunoștință de ele? Sînt oameni obișnuiți, în marea lor majoritate tineri și chiar foarte tineri. Și totuși atît de pricepuți în meseriile lor încît putem afirma că fiecare în parte e un specialist de clasă înaltă în domeniul lui. Sînt oameni pregătiți fie în școli speciale, fie la locul de muncă și care muncesc zilnic, dar și învață zilnic. Pe cîțiva dintre ei i-am amintit în rîndurile de mai sus. Dar mai sînt și alții, foarte mulți, care merită, din plin, admirația noastră. Tineri ca Dumitru Matei, Geta Șerban, Dumitru Stan, Nicolae Ilie (din secția de aparate de măsură și control a lungimilor), Silvia Stănescu, Stela Pavelescu și Valentin Stănescu (din atelierul de electronică), Maria Broboianu, Constanța Gherman (din secția de ceasuri) sînt considerați aici **oameni de bază.** Oamenii tineri, entuziaști, conștiincioși și deosebit de pricepuți în meseriile lor; și o întreprindere dintre cele mai moderne. Nu-i de mirare deci că pe porțile acestei unități industriale ies zilnic, luînd drumul spre beneficiarii interni și externi, adevărate bijuterii tehnice mai prețioase decît cele din aur.

C. DIACONU

Foto: Gr. PREPELIȚĂ

„Limba noastră-i o comoară”

Limba, acest miracol al comunicării gîndurilor umane, este principala caracteristică a unei națiuni, istoria limbii fiind, în realitate, echivalentă cu istoria acelora care o vorbesc. Limba exprimă toate structurile culturii unui popor și nivelul civilizației sale. Limba este vie totdeauna și poate să aibă, în evoluția ei continuă, propria-i istorie, mereu dialectică, mereu în transformare, ca orice esență înzestrată cu caracter de existență. Istoria culturii române este echivalentă cu istoria limbii în care această cultură s-a exprimat și se exprimă, totdeauna profund umanist.

Limba română este extrem de complexă și bogată, în exprimarea unei literaturi care are mai multe secole de existență. Ea are o excepțională forță expresivă, prin frumusețea și vastitatea vocabularului, prin gramatica de o logică și claritate depline. Limba română, identificată cu însuși poporul român, constituie expresia supremă a istoriei și creației spiritualității sale. Operele literare, în care această entitate s-a exprimat desăvîrșit, își încep itinerarul strălucit din paginile marilor noștri cronicari pînă la nestematele scăpărînd în mii de focuri și culori ale lui Mihai Eminescu, trecînd, prin pulberile de vis ale artei argheziene, la meditațiile senine asupra istoriei și existenței poporului român, cristalizate desăvîrșit în narațiunile lui Mihail Sadoveanu.

Limba română este un miracol de unitate în evoluția ei istorică. Caracteristica fundamentală a limbii române este de a fi conservat, dată fiind evoluția ei în cadrul geografic, istoric și social, specific României, caracterele cele mai genuine ale latinei. Alcătuind aria orientală a iradierii latine, limba română este singura, dintre limbile neolatine, care păstrează, în însăși cardinala sa denumire, numele de **roman.** *Ea nu cunoaște diferențieri dialectale, ca italiana de exemplu, ci îngăduie oricărui vorbitor, din orice colț, oricît de îndepărtat, al Patriei, să se înțeleagă, să comunice perfect cu oricare altul. Limba română are și capacitatea de a asimila, în mod creator, cuvinte, neologisme, corespuzătoare noilor teorii și cuceriri ale științei, tehnicii și cunoașterii, în orice arie a activității umane.*

Istoria limbii este totdeauna în legătură organică cu istoria literaturii. Stilul este o rezultantă superioară a limbii, dar și a nivelului literaturii, o manifestare directă atît a individualismului creatorului de valori spirituale cît și a etosului colectiv. Nu este suficient ca un scriitor să cunoască perfect limba pentru a-și făuri un stil original. Stilul este o componentă a creației în care, în marele creuzet al limbii, se omogenizează plasma poeziei, prin sensibilitate, meditație, talent, prin zborul înalt al fanteziei. Cu ajutorul limbii creatorul își transmite, în forma artei expresive, gîndurile asupra vieții, în mesaj clar.

Prof. univ. dr. ALEXANDRU BALACI

PLURALE BUCLUCAȘE...

Cum e corect, **chibrituri** sau **chibrite?** Pînă nu de mult aș fi răspuns că ambele forme sînt corecte sau, în orice caz, sînt întrebuințate în mod egal. La fel aș fi răspuns și în cazul celor două forme **roți, roate,** de la **roată.** Însă cele mai recente lucrări normative (numim astfel dicționarele și îndreptarele alcătuite în mod special de către specialiști pentru a difuza „norma” de scriere și pronunțare a cuvintelor limbii române), cum este, de exemplu, „Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române”, ne indică acum drept corecte formele **chibrituri** și **roți,** menționînd pentru acest din urmă cuvînt că este posibilă și forma **roate,** mai ales în expresii. Știm cu toții că expresiile, locuțiunile, zicătorile, proverbele conservă adesea forme mai vechi de limbă românească, aceasta fiind nu numai o particularitate, ci chiar un anume farmec al lor.

Și totuși sînt unele cuvinte pentru care chiar aceste lucrări normative ne indică două forme de plural. Iată, să deschidem dicționarul mai sus citat la cuvîntul **tranzistor.** Vom găsi indicate două forme de plural: **tranzistori** și **tranzistoare.** În cazul acesta nu mai putem spune că una este corectă și cealaltă nu sau că una este mai corectă decît cealaltă. Pur și simplu, ambele forme sînt întrebuințate.

Numai că, vedeți voi, mecanismul limbii naturale este foarte fin și precis; el acționează prin intermediul vorbitorilor limbii, reglîndu-și în permanență funcționarea. Acest mecanism nu prea admite existența a două forme care să aibă exact același sens. N-ar fi economic. Tocmai ținînd seama de aceasta și studiind uzul, lucrările normative recomandă numai forma **chibrituri,** mai răspîndită. În cazul lui **tranzistor** însă, a apărut o diferețiere, tocmai pentru că nu pot fi tolerate două forme cu funcție identică. Astfel, dacă ne referim la mai multe piese din care este alcătuit un aparat de radio sau un televizor, spunem **tranzistori,** dar dacă ne referim la aparatele înseși, alcătuite cu ajutorul acestor piese, spunem **tranzistoare.** Și iată că cele două cuvinte nu mai sînt absolut identice.

Diferențierea care a apărut în cazul acestui dublet (așa se numește în lingvistică o formă dublă) mai are o explicație. În general, limbajele tehnice specializate pe domenii și meserii preferă formele de plural în **-i** în dauna celor în **-e** sau **-uri.** S-ar putea să auziți odată una și aceeași persoană, un muncitor, de pildă, spunînd pentru **robinet,** la plural, **robineți,** atunci cînd se află la uzină și **robinete,** atunci cînd este acasă; **vagoneți,** atunci cînd se află în mină și **vagonete,** în alte împrejurări. Nu este nici o greșeală, ci pur și simplu acționează acea particularitate a limbajelor tehnice de care am amintit mai sus.

Lector univ. dr. CEZAR TABARCEA

Atelier literar

Astazi, oaspeți ai rubricii „Atelier literar” sînt poeții cenaclului de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Tg. Neamț. Mihaela Știrban,** cl. a VII-a, ne prezintă liric *„Acest oraș de doină și baladă”,* care se află *„sub umăr de cetate” și a căpătat, în anii noștri, „străluciri nemuritoare”.*

Dumitrela Negru, cl. a VII-a, exprimîndu-și dragostea pentru orașul ei văzut în ansamblul întregului peisaj românesc îi omagiază pe marii înaintași Ștefan cel Mare și Mihai Viteazul, *„care au apărat acest pămînt al țării/ făcînd din viața lor hotar”*, și, tot ea, îi glorifică pe cel căruia i se datorește fericirea de astăzi a patriei: *„Partid, în fruntea ta se află/ Cel mai iubit conducător/ care prin luptă neobosită/ ne-ndrumă către viitor”.*

Manuela Pralea, cl. a V-a, cultivă o poezie narativă, care la vîrsta ei se potrivește datorită farmecului naivității: *„În satul lui Creangă de poposești/ Te-nconjoară o lume ca-n povești/ Acasă la el e lume multă/ Au venit cu autocare/ Să privească și să asculte...“*

Daniela Ciubotaru, cl. a VII-a, își încearcă puterile în domeniul poeziei destinate montajelor literar-muzicale. Ea creează personaje simbolice, *Patria, Pacea, Natura,* cu care desfășoară instructive dialoguri lirice.

Sînt multe versuri interesante în creația copiilor din Tg. Neamț, cum puteți constata. Sînt, cum era de așteptat, și versuri mai puțin reușite. Iată un exemplu (dintr-o poezie dedicată cărților): *„Ele au mare valoare/ Pentru cei ce le răsfoiesc/ Și cu sete arzătoare/ Din scoarță-n scoarță le citesc.“* Este, vă dați seama, o construcție „ca în proză”, atît că are rimă. Din fericire, autoarea scrie și poezii mult mai reușite, ea numărîndu-se printre poetele pe care le-am citat mai la început.

GHIOCELUL

Sus, pe deal, cît un pitic
A ieșit un ghiocel
Mic, sfios și subțirel
Ca un fir de borangic.

Scuturîndu-și haina albă
Ne privește bucuros:
– Mult am stat eu sub zăpadă,
Dar sînt azi din nou voios!

DUMITRU NEGRU, clasa a VII-a

OVIDIU ZOTTA

P.S. ● *Cenaclurile literare pionierești sînt rugate să trimită selecții de creații ale cît mai multora dintre membrii lor și nu doar scrieri aparținînd unui număr restrîns de copii ● Selecțiile de poezii (și de proză) trebuie să aibă o cît mai diversă tematică ● Atenție: se mai întîmplă să primim la redacție poezii plagiate, copiate adică din cărți sau reviste. Nu e corect! Poeziile pe care ni le trimiteți trebuie să fie în întregime compuse de voi.*

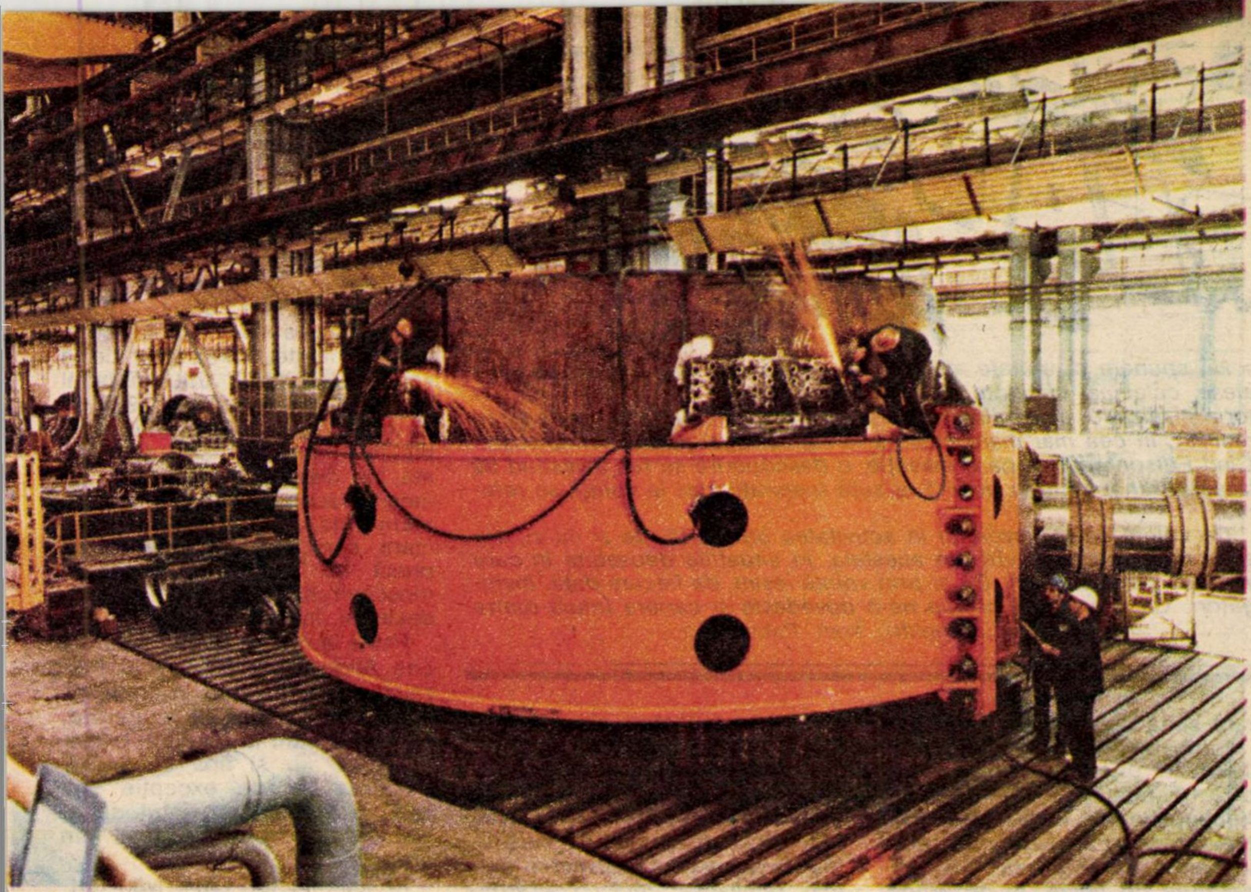

Realizat într-o concepție modernă, echipamentul electronic TELEROM 3M2.1 este destinat transmiterii în mod sincron a datelor binare cu viteza de 1 200 bit/s sau 2 400 bit/s.

*

Utilajele pentru industria metalurgică concepute de specialiștii noștri permit – datorită aplicării celor mai recente cercetări și studii – obținerea de metale turnate cu parametri calitativi superiori în condițiile unui consum redus de energie necesară elaborării șarjelor.

NOUL

UN PARTICIPANT ACTIV LA EDIFICAREA VIITORULUI

Modernă, dinamică, în plină înflorire, țara noastră își propune să realizeze în cincinalul 1986—1990 pași hotărîtori în dezvoltarea economică, în sporirea productivității muncii. Mijloacele pentru atingerea acestor mari obiective includ, alături de mecanizare, de continuarea automatizării, de progresele robotizării muncilor celor mai grele și de mare precizie, o seamă de tehnologii noi, creație a ultimelor două decenii. Sîntem astfel martori ai introducerii în prelucrarea tehnologică a unor principii din fizică și chimie neutilizate pînă acum la nivel industrial. Iată cîteva dintre aceste noi tehnologii, despre care vom auzi tot mai multe în viitor.

● Prelucrarea prin eroziune electrică și electrochimică este o tehnologie folosită în prezent la obținerea de suprafețe plane, la strunjiri exterioare, interioare și frontale, la realizarea suprafețelor interioare profilate — de pildă la fabricarea paletelor de turbină. Ea duce la un însemnat spor de productivitate, odată cu scăderea consumului energetic.

● Tăierea cu plasmă a metalului duce la obținerea unor viteze de lucru de 5—10 ori mai mari decît permite așchierea clasică. Iată de ce această tehnică de vîrf poate fi întîlnită în numeroase întreprinderi metalurgice din țara noastră.

● Prelucrarea cu ajutorul laserului dă excelente rezultate în profilarea, găurirea, sudarea și tratarea termică a pieselor. Ea se aplică în mod curent în industria eletronică și electrotehnică, a maselor plastice, în prelucrarea aluminiului, ba chiar și în industria confecțiilor de textile și pielărie.

● Prelucrarea cu fascicul de electroni este o nouă tehnologie folosită la găurirea și tăierea metalelor, asigurînd o mare precizie în execuție și o înaltă productivitate.

● Tehnica ultrasunetelor se aplică îndeosebi la sudarea metalelor și a materialelor plastice, în procese chimice și electrolitice, de uscare și emulsionare etc.

● Tehnicile bazate pe utilizarea microundelor au largi perspective de aplicare în valorificarea energiilor noi, la conversia energiei solare în electricitate, în procesele termice, în telecomunicații etc.

● Tehnica vidului și a vidului înalt asigură condiții superioare de lucru în microprelucrările cu fascicul de electroni, la topirea metalelor, în procesele de sintetizare (presarea pulberilor metalice la temperaturi înalte), în microminiaturizarea eletronică, în tehnologia nucleară, în chimia catalizatorilor și a aliajelor foarte pure, în obținerea de materiale noi, pure și ultrapure, în sudarea de materiale ce nu pot fi sudate prin alte procedee sau a unor oțeluri speciale cu grosimi de 50—60 mm.

● Nitrurarea ionică permite înlocuirea oțelurilor înalt aliate cu oțeluri obișnuite, durificate la suprafață. Procedeul duce la sporirea de două-patru ori a duratei de serviciu a diferite scule și repere.

● Aplicarea borurării la sapele de foraj permite dublarea perioadei lor de serviciu și creșterea de peste două ori a productivității în foraj.

● Generalizarea utilizării instalațiilor de aliniere cu laser tip „Rotoplan“ sporește precizia și eficiența lucrărilor de terasare, îmbunătățiri funciare, nivelări. Ghidarea automată a utilajelor de lucru prin raze laser duce la un spor de productivitate de peste 1,5 ori.

Aplicarea tot mai largă în industria noastră a tehnologiilor celor mai moderne contribuie din plin la situarea României socialiste pe orbita revoluției tehnico-științifice contemporane.

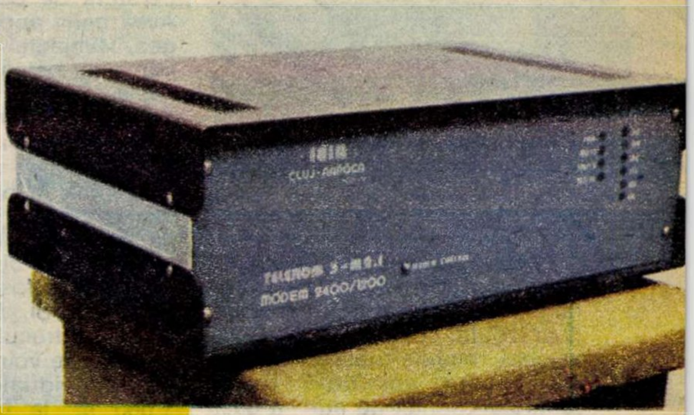

Prin reproiectări și modernizări ale tehnologiilor de fabricație, motoarele electrice realizate de industria noastră au cunoscut o accentuată diversificare. Imaginea prezintă cîteva dintre servomotoarele ce-și găsesc utilizări în tehnica destinată robotizării și mecanizării producției.

SEMAFOR

DESPRE PUTEREA VOINTEI CU... „AMIRALUL FLOTILEI DE AUR”

Nu spunem o noutate afirmînd că voinţa este una dintre cele mai alese, cele mai eficiente calităţi umane. Marile personalităţi din istoria civilizaţiei au strălucit în primul rînd prin voinţă. Prin ea şi-au realizat, în cea mai mare măsură, creaţiile, operele lor nemuritoare. Cînd Edison spunea că o invenţie, o descoperire se fac investind 99 la sută transpiraţie şi doar 1 la sută inspiraţie, tot la voinţă se referea.

De voinţă avem nevoie şi în activitatea obişnuită, de zi cu zi, dar şi în momentele de vîrf ale acesteia, în situaţiile deosebite în care viaţa ne pune deseori. Cu şi prin voinţă ieşim, de fiecare dată, învingători. Că aşa stau lucrurile ne-o dovedeşte şi cariera unuia dintre cei mai mari sportivi ai noştri, Ivan Patzaichin.

Deviza carierei sportive a lui Ivan Patzaichin a fost îndemnul lui Nansen: „Ai izbutit, continuă! N-ai izbutit, continuă!”. Ivan Patzaichin, marele nostru canoist, supranumit ani de-a rîndul „amiralul flotilei de aur”, a găsit mereu puterea de a fi tare, de a învinge chiar şi cînd a... pierdut! Pentru că în sport se mai şi pierde, nimeni nu e permanent cîştigător, cum n-a fost nici Patzaichin, cel mai „bogat” în medalii campion al nostru, de o longevitate sportivă ieşită din comun.

Cariera lui Patzaichin, începută în 1968, cu o medalie olimpică de aur la canoe 2—1 000 m, s-a încheiat în 1984, după 16 ani olimpici bătuţi pe muchie, tot cu o medalie de aur şi tot la canoe 2—1 000 m. Dar ceea ce vă va părea de-a dreptul extraordinar, Olimpiada de adio a canoistului nostru i-a adus, în plus, şi o medalie de argint, la dublu 500 m! Şi cine oare poate fi, la punctul terminus al carierei, mai bun şi mai valoros decît la început? Numai un om de excepţie, cu o voinţă exemplară, cum a fost, cu certitudine, maestrul emerit al sportului, Ivan Patzaichin... Superba lui carieră sportivă ne-a oferit nu numai un inegalabil buchet de mari succese — titluri olimpice, balcanice si naţionale —, dar şi o rară suită de exemple de voinţă.

Puţini dintre voi ştiu că în 1968, în prima sa finală olimpică, disputată pe apele lacului Xochimilco, de lîngă Ciudad de Mexic, Ivan Patzaichin s-a urcat în canoe avînd viroză şi o temperatură de peste 39 de grade. Avea ochii aprinşi, fruntea îi frigea, tîmplele îi zvîcneau, iar inima îi bătea în piept nebuneşte. Serghei Covaliov, „bătrînul” său coechipier, cel care îl adusese la Dinamo direct din Delta natală, a fost îngrijorat, doar pînă la primele lovituri de pagae, cînd a simţit şi-a înţeles că ţîncul de lîngă el era ca o stîncă. Şi-au cîştigat!... Patru ani mai tîrziu a fost Olimpiada de la München. Şi, din nou, Ivan Patzaichin a trecut cu brio un mare examen de voinţă. În seriile probei individuale de canoe — 1 000 m, la cîţiva metri după start, lopata s-a frînt pur şi simplu, sub apăsarea viguroasă a fiului Deltei. Arbitrul ar fi trebuit să întrerupă cursa şi să dicteze reluarea ei, dar n-a făcut-o şi, în timp ce restul canoiştilor vîsleau puternic, îndreptîndu-se spre linia de sosire, lui Patzaichin nu-i mai rămăsese decît o alternativă: ori abandonează, ori încearcă să ajungă, cum s-o putea, la linia de sosire. A smuls deci grătarul din barcă şi a început să... lopăteze cu el. Trecuseră cîteva minute de la sosirea celorlalţi concurenţi, cînd Ivan Patzaichin a încheiat şi el cursa, în aplauzele ironice ale tribunelor, care-l însoţesc mereu pe ultimul clasat. A doua zi au fost recalificările, iar a treia zi, în finala olimpică, marele nostru campion a dat o lecţie exemplară celor care-l ironizaseră, cîştigînd într-o manieră entuziasmantă titlul olimpic!...

Şi iar au trecut 4 ani, şi iar a venit o Olimpiadă — cea de la Montreal '76, Olimpiada Nadiei Comăneci, cum pe drept a fost supranumită. Aici a intervenit singurul şi marele accident din cariera lui Patzaichin: ca niciodată s-a întors acasă fără titlu, ba chiar şi fără medalie. Avea 27 de ani şi oricine altcineva, în locul său, s-ar fi retras din activitate. Oricine, dar nu Ivan Patzaichin, care a avut voinţa de a merge înainte, luînd totul de la capăt. Rezultatul: titlu mondial în 1977, titlu mondial în 1978, titlu mondial în 1979 şi titlu olimpic în 1980! Revanşa fusese luată, pe deplin, la 31 de ani, lumea caiacului şi canoei era înmărmurită, iar campionul declara, sfios, într-o conferinţă de presă de pe malul canalului moscovit Krîlatskoe, că se gîndeşte la încheierea carierei...

Patru ani mai tîrziu însă, la Los Angeles — 1984, Ivan Patzaichin era din nou în cursa de dublu a României, cucerind, cum spuneam la început, o medalie de aur şi una de argint. Valoarea sa de excepţie şi-a spus încă o dată cuvîntul, dar şi voinţa-i exemplară a fost, din nou, impresionantă.

În toamna lui 1984, Ivan Patzaichin s-a retras din activitate. Era o noapte înstelată, pe malul Mării Negre, la Costineşti, cînd, faţă în faţă cu circa 3 000 de tineri aflaţi în staţiune, „amiralul” şi-a depănat fermecătoarea-i poveste, şoptind într-un tîrziu că asta a fost totul! Îi simţeam lacrima gata să răbufnească de sub pleoape şi vocea i se muiase de durerea clipei. Apoi a zîmbit cald, puţin stînjenit, şi şi-a îmbrăţişat florile care se cerneau peste el, dăruite de public. Învinsese din nou, din nou dăduse dovadă de voinţă...

HORIA ALEXANDRESCU

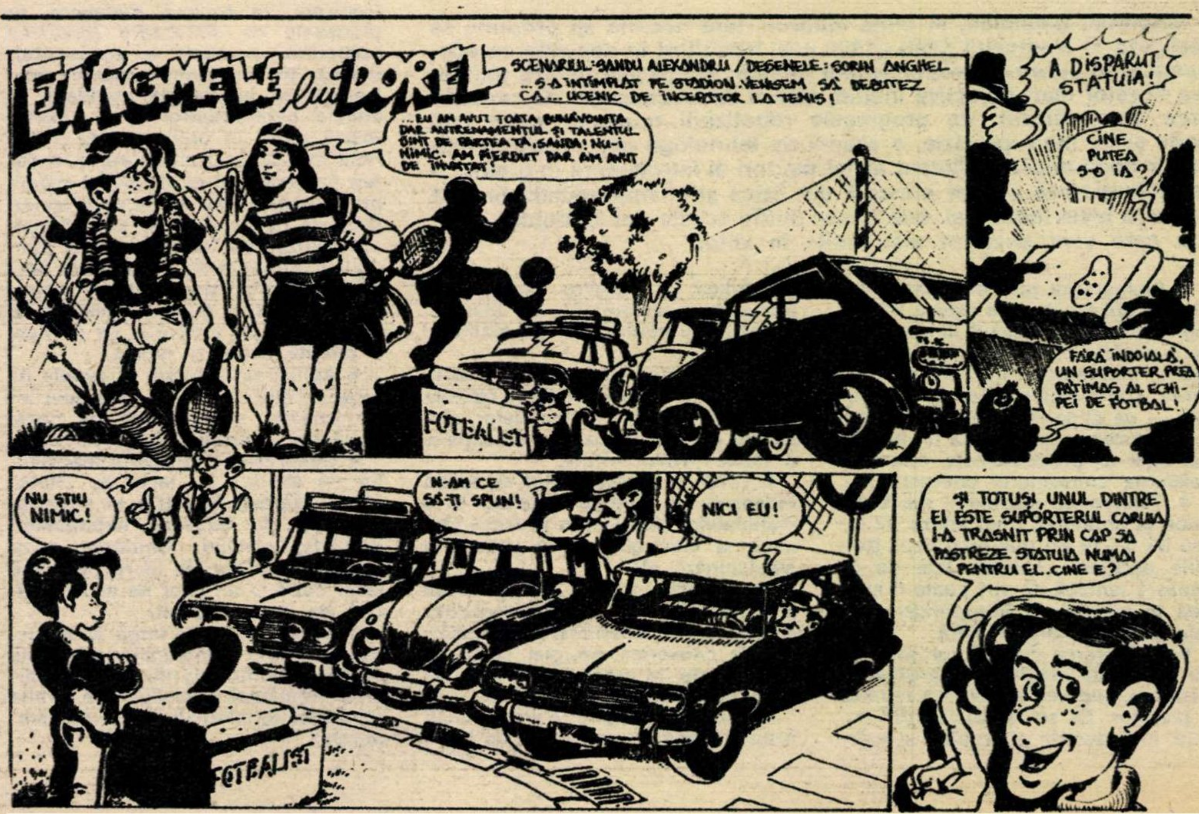
ENIGMELE lui DOREL
SCENARIUL: SANDU ALEXANDRU / DESENELE: SORIN ANGHEL
...S-A ÎNTÎMPLAT PE STADION. VENISEM SĂ DEBUTEZ CA... UCENIC DE ÎNCEPĂTOR LA TENIS!
...EU AM AVUT TOATĂ BUNĂVOINŢA DAR ANTRENAMENTUL ŞI TALENTUL SÎNT DE PARTEA TA, SANDA! NU-I NIMIC. AM PIERDUT DAR AM AVUT DE ÎNVĂŢAT!
FOTBALIST
A DISPĂRUT STATUIA!
CINE PUTEA S-O IA?
FĂRĂ ÎNDOIALĂ, UN SUPORTER PREA PĂTIMAŞ AL ECHIPEI DE FOTBAL!
NU ŞTIU NIMIC!
N-AM CE SĂ-ŢI SPUN!
NICI EU!
FOTBALIST
ŞI TOTUŞI, UNUL DINTRE EI ESTE SUPORTERUL CĂRUIA I-A TRĂSNIT PRIN CAP SĂ PĂSTREZE STATUIA NUMAI PENTRU EL. CINE E?

?Ați întrebat? Vă răspundem!

STĂNICĂ GAVRILESCU din Deva intenționează să urmeze, după absolvirea clasei a VIII-a, cursurile unui liceu care să-l pregătească pentru o meserie în cadrul mineritului. Nu știe însă pentru care anume meserie să opteze.

Pentru a-i răspunde cititorului nostru, ne-am adresat Biroului de învățămînt din cadrul Ministerului Minelor. Tovarășa inginer Georgeta Gheorghe ne-a oferit mai multe amănunte, pe care vi le relatăm.

În treapta întîi de liceu — clasa a IX-a și a X-a — liceele industriale din rețeaua Ministerului Minelor pregătesc elevii în trei profiluri specifice: **profilul mine, profilul mecanic și profilul electrotehnic.** În treapta a doua de liceu — clasa a XI-a și a XII-a — se continuă pregătirea, acum începînd specializarea pe meserii. La profilul mine: miner, preparator cărbune și minereuri, topograf de mină, operator lucrări geologice, operator geofizician. La profilul mecanic: mecanic mașini și utilaje de mină. La profilul electrotehnic: electromecanic de mină, electromecanic de suprafață, electrician de mină. După absolvirea treptei întîi a liceului industrial cu profil minier, există și posibilitatea frecventării cursurilor școlilor profesionale cu durată de un an sau un an și jumătate. Vă prezentăm acum localitățile din țară în care există licee industriale cu profil minier. **Jud. Alba:** Zlatna, Abrud, Baia de Arieș; **jud. Argeș:** Cîmpulung Muscel; **jud. Bihor:** Popești; **jud. Caraș-Severin:** Anina, Moldova Nouă; **jud. Cluj:** municipiul Cluj-Napoca (Liceul industrial „Emil Racoviță"); **jud. Constanța:** municipiul Constanța; **jud. Covasna:** Baraolt; **jud. Gorj:** Motru, Peștișani, Bîlteni, Rovinari; **jud. Harghita:** Bălan; **jud. Hunedoara:** municipiul Deva, Petroșani, Lupeni, Vulcan, Brad, Barza Criscior; **jud. Maramureș:** municipiul Baia Mare, Borșa, Cavnic, Tg. Lăpuș; **jud. Prahova:** Filipești; **jud. Sălaj:** Sărmășag; **jud. Suceava:** Gura Humorului, Vatra Dornei, Iacobeni; **jud. Vîlcea:** Berbești.

RALUCA SAVU din Brașov vrea să afle cîteva date despre așezarea dacică Cumidava.

Urmele castrului roman de la Cumidava (Rîșnov) sînt cunoscute de la 1856. Primele cercetări arheologice sistematice au fost făcute cu începere din 1939. Cercetări de mare amploare au fost efectuate sub conducerea lui Constantin Daicoviciu, în 1969—1970, de către specialiștii Muzeului de istorie din Brașov în colaborare cu Institutul de istorie și arheologie din Cluj-Napoca.

Săpăturile arheologice au condus la determinarea formei și a dimensiunilor castrului. S-a stabilit că acest castru s-a construit în două etape, întîi din pămînt și apoi din piatră. Castrul din pămînt a fost conceput în formă dreptunghiulară, avînd 114 m lungime și 110 m lățime. Era înconjurat de un val de pămînt de 10 m lățime la bază și de 2 m înălțime. Valul de pămînt era precedat de un șanț de 3,5 m lățime și de 1,10 m adîncime. Castrul de piatră avea 124 m lungime și 118 m lățime. Zidurile sale erau groase de 1,50—1,70 m și înconjurate la exterior de cîte două-trei șanțuri de apărare. Ca material de construcție s-au folosit piatra calcaroasă și bolovanii de rîu.

Informațiile obținute despre castrul de la Cumidava aduc dovezi certe despre existența la Rîșnov a unor unități militare romane, din componența cărora făceau parte și daci, despre integrarea acestui teritoriu în imperiul roman, despre procesul de romanizare și continuitatea populației autohtone.

COSTEL BREȚCU din Tîrnăveni întreabă ce se înțelege prin materiale compozite fibroase.

Așa cum o arată și numele, aceste materiale sînt compuse din mai multe substanțe presate, lipite cu unele rășini etc. Substanțele nu-și pierd proprietățile, dînd un material nou, ca în cazul aliajelor, ci își păstrează calitățile inițiale, cumulîndu-și-le. Astfel ajung în materialul compozit substanțe care nu pot fi aliate pe alte căi, calitățile fiecăruia influențînd întregul obținut.

Uneori asemenea materiale se obțin prin asocierea de fibre din substanțe diferite. O astfel de asociere dau, de exemplu, fibrele de bor, grafit, aluminiu și sticlă de siliciu. În acest caz, rezistența la deformare și torsionare (răsucire) ale borului, grafitului, siliciului se extinde asupra întregului, în vreme ce prezența aluminiului îi asigură un preț mai puțin ridicat, o conductibilitate electrică superioară și alte calități. Nenumărate combinații sînt posibile și practicate pentru obținerea programată a unor materiale compozite fibroase avînd calitățile necesare unui fabricat sau altuia.

O mare importanță în realizarea materialelor de acest fel o prezintă regularitatea și paralelismul fibrelor, care influențează calitățile fizice ale întregului. Tehnica materialelor compozite fibroase are în față un mare viitor.

În imagine: un fragment dintr-un asemenea material mărit de 50 de ori.

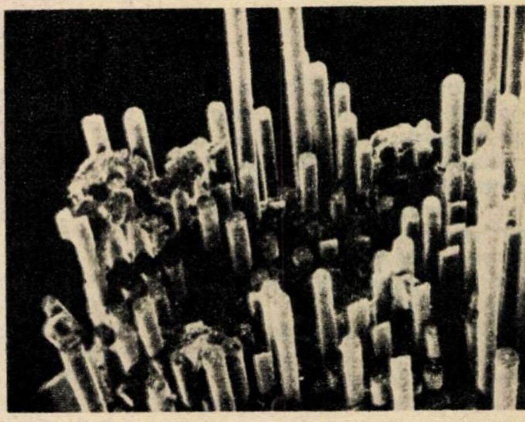

Aguța
VĂ SFĂTUIEȘTE

Întrucît multe echipaje „Cutezătorii" sînt constituite din fete dornice sa obțină trofeul „Gențianele", vă reamintim în acest număr, dragi prietene, cum se montează un cort.

Locul pe care vă instalați corturile trebuie să fie pe cît posibil uscat, în caz de ploaie să nu colecteze apa din jur, să nu fie amenințat de căderi de bolovani, pietre, arbori uscați sau prea înalți, care să atragă trăsnetul. (Vă reamintim că trăsnetul preferă anumiți copaci, în primul rînd stejarul, mai rar mesteacănul.)

Dacă vă instalați corturile pe o pajiște înierbată, mai întîi bateți locul cu bețe lungi, pentru a alunga vietățile mici care s-ar putea ascunde în iarbă. După ce ați instalat corturile, înscriindu-le pe un semicerc cu deschiderea spre sud-est, săpați în jurul acestora un șănțuleț pentru drenarea apei, cu o eventuală scurgere către partea mai joasă a terenului. Instalați corturile în timpul zilei, după ce se usucă ori înainte de a cădea roua. Sub corturi așezați un pat de iarbă nu prea verde, pentru a nu păstra umezeala, crenguțe de brad sau frunze uscate.

Pregătiți corturile și pentru eventualitatea unui timp neprielnic (ploi și vînt puternic): prin muchea superioară a acoperișului, care trebuie prevăzută cu inele, treceți corzi suplimentare și fixați bine cortul de țăruși, verificînd starea frînghiilor; pe timp de ploaie lăsați frînghiile moi, pentru că „intră la apă", pe vreme de furtună întindeți-le și strîngeți-le cît mai tare. După ploaie scuturați corturile bine, ca să se scurgă apa rămasă în cute. De îndată ce observați o ruptură cît de mică, remediați-o.

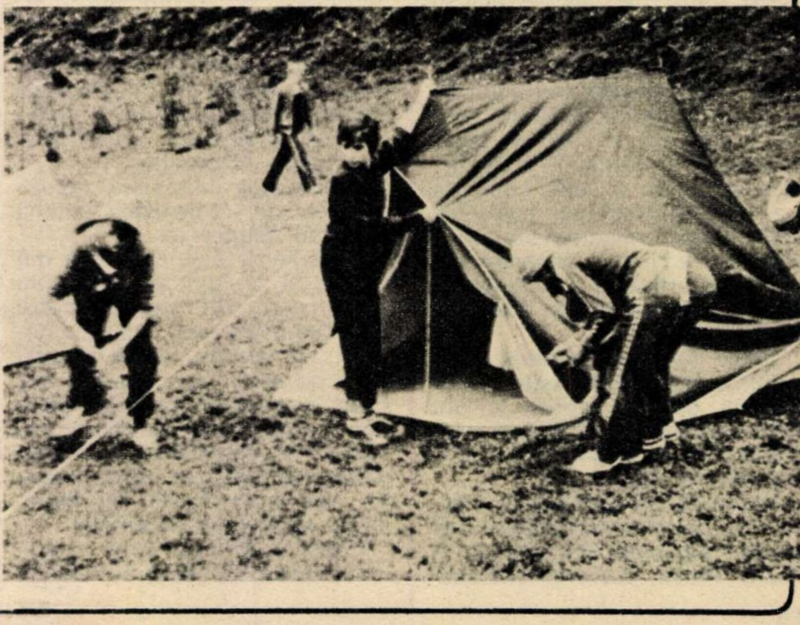

Flori... gingăşie... prospeţime... frumuseţe... Simbol al dragostei de viaţă şi al prieteniei, florile ne împodobesc căminele, ne încintă viaţa, sînt mereu alături de noi. Din uriaşul buchet oferit cu dărnicie de către horticultorii de pretutindeni în acest anotimp al florilor, am desprins cîteva pentru voi.

O FLOARE PENTRU FIECARE

Japonezii au un fel de „calendar floral“. Astfel, la începutul primăverii, prin aprilie, cade Sărbătoarea florilor de prun, cînd grădinile-s împodobite ca nişte mirese. După o lună vine rîndul florilor de cireş. În mai şi iunie înfloreşte glicina, care schimbă podoabele parcurilor şi ale grădinilor.

Dar ştiaţi că glicina, planta care dă flori atît de frumoase, are frunzele otrăvitoare?

Mimoza este o plantă gingaşă, firavă şi graţioasă. Cine ar putea crede că această floare se poate comporta ca un... halterofil? Un horticultor a agăţat de o crenguţă de mimoză o povară mititică, suficientă ca să aplece planta pînă la pămînt. N-au trecut nici două ore şi crenguţa a ridicat greutatea. Lăsînd planta să se „odihnească“, horticultorul a agăţat apoi o greutate mai mare. Mimoza a „luat-o“. După experienţe continue de acest fel, care au durat o lună, crenguţa s-a dovedit mult mai puternică decît altele, neantrenate şi — amănunt curios — aspectul mimozei „sportive“ s-a schimbat şi el, floarea devenind mai frumoasă!

Unele flori au calitatea de a indica... ora exactă. Astfel, zorelele îşi deschid florile la ora 8,00, inul între 6,00 şi 7,00, macul la 5,00, iar măceşul, cel mai matinal, la 4,00.

Marea varietate în culori a florilor se datorează prezenţei mai multor pigmenţi antocianici în floare. Astfel, culoarea portocalie a unor dalii s-ar datora prezenţei unui amestec de pigmenţi roşii şi galbeni. La fel, ar prezenta importanţă şi prezenţa acidului folic şi a taninurilor, alături de otociane, substanţe ce pot intensifica, slăbi sau chiar schimba nuanţa culorii. Marea diversitate a culorii florilor şi fructelor s-a dovedit a depinde şi de unele schimbări biochimice, cum sînt oxidarea, melitarea — schimbarea formei de zahăr din antocian — sau diluarea, intensificarea, redistribuirea pigmenţilor existenţi. Modificarea acidităţii sucului celular în care-i dizolvat antocianul schimbă şi ea nuanţa coloritului.

Intensitatea mirosului florilor depinde de intensitatea luminii ce cade asupra lor.

Crizantema este originară din China, şi nu din Japonia cum s-a crezut un timp. Poetul Tao-Yuan-Min (sec. V e.n.) a dedicat numeroase poezii acestei „flori de aur“. Tao-Yuan-Min era şi un remarcabil botanist, obţinînd nu mai puţin de 260 de varietăţi de crizanteme. Compatrioţii l-au omagiat, dînd oraşului său numele de Ciu-Hsan, adică Oraşul crizantemelor.

Înflorind din toiul iernii pînă în luna martie, cameliile au flori de forme foarte diverse: în formă de bujor, de trandafir, în formă de fluture sau radială. Cît despre minunatele-i culori, amintim: roşul, purpuriul, auriul, rozul, albul, roşul-alb.

La Panlong trăieşte o camelie de peste 600 de ani, trimiţîndu-şi spre înalturi minunatele-i flori trandafirii. Vreo 500 de ani numără şi stufoasa camelie crescută la Yufeng, care înfloreşte peste 100 de zile, dînd circa 30 000 de flori roşii.

Cea mai aromată floare din lume este cactusul american, mirosul ei simţindu-se la o distanţă de un kilometru.

Pe vîrfurile vulcanilor din insula Iawa creşte o plantă denumită „floarea erupţiei“. Ea înfloreşte în special înaintea declanşării erupţiilor. Cînd observă acest lucru, oamenii părăsesc regiunea.

Nufărul alb de deltă are tulpina lungă de 4—5 metri, după adîncimea apei. Floarea se ofileşte imediat ce este ruptă, chiar dacă este pusă într-un vas cu apă.

În fiecare an, în oraşul Guangzhou (R.P. Chineză) se organizează un tradiţional tîrg de flori. Standurile au o lungime de aproape doi kilometri. Ele adăpostesc ramuri înflorite de prun şi piersic, camelii, crizanteme, iasomie albă, gladiole şi, în fine, cascade de fucsia cu flori roşii, strălucitoare, ca şi flori de portocal.

Roza Alpilor este o plantă care trăieşte sub zăpadă şi înfloreşte numai dacă terenul este de origine calcaroasă.

În masivul Piatra Craiului creşte o floare mică, de o rară delicateţe, care nu se mai află nicăieri în lume. Botaniştii o numesc Diantus callijonus, iar localnicii îi spun garofiţa Pietrii Craiului.

Există sute de specii de plante de indigo. Ele cresc în ţinuturile calde, unde ating dimensiuni de la aceea a unei palme pînă la mărimea unui om. Petalele varietăţilor de indigo prezintă toate nuanţele de roşu, de la cel mai gingaş trandafiriu pînă la stacojiul aprins şi purpuriu.

Există crizanteme care au parfumul violetelor. Ele au fost create în Anglia.

În Tibet, la 3 000—4 000 de metri, printre zapezile eterne şi în bătaia vînturilor puternice, îşi înfige rădăcinile printre stînci lotusul zăpezilor. El are o înălţime de 40—80 cm, înfloreşte în august, cîteodată chiar în noiembrie şi are o floare de culoare albă, corola semănînd cu cea a nufărului. Lotusul zăpezilor răspîndeşte un parfum deosebit de plăcut. Localnicii folosesc planta pentru prepararea unor medicamente.

Prin pădurile noastre de fag poate fi întîlnită leurda, o plantă cu flori albe ca nişte steluţe. Planta are mirosul... usturoiului. Frunzele au gust foarte plăcut, fapt pentru care primăvara sînt căutate pentru salată. Frunzele sînt folosite şi în scopuri medicinale.

EMILIA SĂLCEANU

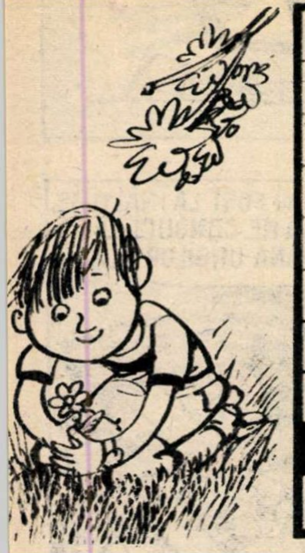

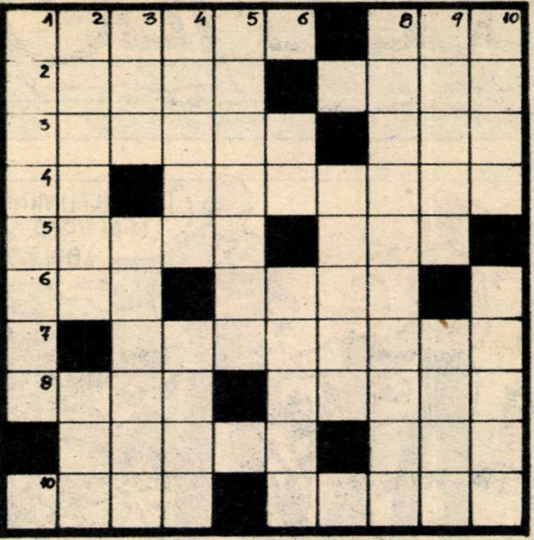

SĂ OCROTIM NATURA

ORIZONTAL: 1) Mediu natural în care pot fi depistate substanțe toxice, zgomot etc. Vîrf. 2) Calificativ pentru faptele celor care poluează natura. Mamifer acvatic amenințat cu dispariția din cauza vînătorii excesive. 3) Vătămări. Arbore fructifer cu lemn prețios, ocrotit de lege. 4) Abreviere auto pentru județul Iași. La antipodul poluării sonore. 5) Sportul alb. Arbore cu frunze în formă de inimă, ocrotit pentru valoarea farmaceutică a florilor sale puternic parfumate. 6) Acela (pop.). Zburător legendar. 7) Distanța în timp sau spațiu. 8) Nicovală. Plantă exotică agățătoare (pl.). 9) Prenume feminin. Animal sălbatic din pădurile noastre, făcînd parte din familia felinelor. 10) Astru. Urmele unor distrugeri.

VERTICAL: 1) Prima calitate a naturii, pe care sîntem chemați s-o apărăm (pl.). 2) Mică localitate urbană. Întins. 3) Domol. Nimfă a izvoarelor și apelor curgătoare în mitologia greacă, socotite genii ale naturii (pl.). 4) Folositori. Vergea. 5) Cu aer curat. 6) Plantă textilă. Chiler. 7) Pantaloni țărănești. 8) Acțiuni de ocrotire și îngrijire a monumentelor naturii. 9) Situații critice (masc. pl.). Arbore iubitor de umiditate. 10) Condiția supremă pentru păstrarea comorilor naturii și civilizației. Selecționate.

DICȚIONAR: ILĂU, CELAR.

DORIN ARGHIR profesor, Onești

Un joc milenar

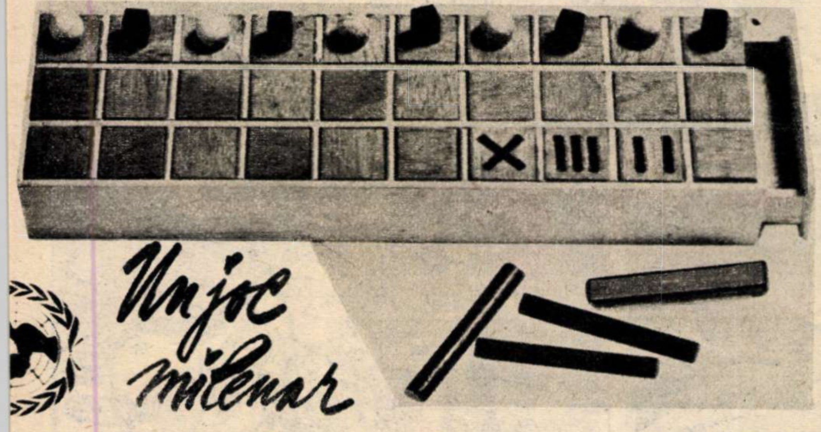

Jocul egiptean senet, foarte popular încă din antichitatea egipteană (a fost găsit chiar și în mormîntul lui Tutankhamon!), se joacă și astăzi. El se compune dintr-o placă cu 30 de spații și cu „zaruri" cu două fețe ca în imagine (cilindri de lemn tăiați în două, albi pe partea dreaptă, negri pe partea curbată, care se aruncă grămadă). Fiecare jucător are cinci pioni albi și negri. Piesele se deplasează în modul indicat de cifrele din desen (ca un Z). Pentru început se plasează pionii ca în casetele 1—10, cei albi în casetele impare, cei negri în casetele pare. Aruncînd „zarurile", se obține un număr de fețe albe, însemnînd tot atîtea puncte. Cele negre nu se socotesc decît dacă toate patru „zarurile" au această culoare, în care caz valorează nu 4, ci 6.

Se aruncă zarurile pînă cineva obține 1. El are dreptul la pionii negri și-i deplasează pe cel de la 10 la 11. Mai aruncă o dată zarurile. Dacă obține, 1, 4 sau 6, deplasează cîte un pion cu numărul de casete respectiv și aruncă iar. Dacă obține 2 sau 3, deplasează un pion și cedează rîndul adversarului. Acesta trebuie să pornească de la caseta 9, dar apoi poate deplasa oricare pion. Fiecare rînd se termină cu un 2 sau un 3 indicat de „zaruri".

Dacă un pion ajunge într-o casetă ocupată de adversar,il „atacă", iar acesta merge înapoi la caseta părăsită de adversar. Doi pioni de aceeași culoare nu pot rămîne în aceeași casetă, dar, dacă ocupă două casete alăturate, se protejează reciproc. Trei pioni de aceeași culoare care ocupă casete consecutive formează un bloc protejat: nu pot fi nici atacați, nici săriți, deși permit trecerea celor de aceeași culoare.

O aruncare de „zaruri" ce nu poate fi folosită pentru avansare face un pion să dea înapoi, dacă are casetă liberă. Dacă un pion nu se poate mișca în nici o direcție, jucătorul cedează rîndul.

Caseta X este o capcană: pionul care ajunge aici se întoarce la 1 sau la prima casetă liberă. Casetele 26, 28, 29, 30 sînt refugii, în care nici un pion nu poate fi atacat. Cînd un jucător și-a putut aduce toți pionii pe linia ultimă, poate începe să-i scoată din joc pe măsură ce ajung la 30. Altfel nu.

Primul jucător care și-a scos toți pionii de pe tablă cîștigă.

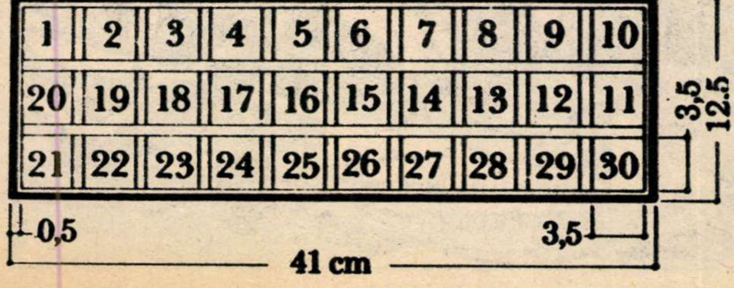

ȘAH

DIAGRAMA

Alb: pion c7, pion f7, Rh8.
Negru: Dd7, Rg6.

Albul mută și cîștigă.

(Soluția în numărul viitor.)

SAH (1)
(Răspuns la problema din numărul trecut)

Pentru a găsi soluția problemei din numărul trecut, trebuie mai întîi să vă imaginați care a fost ultima mutare a negrului. După cum reiese din diagramă, regele negru n-a putut să ajungă în g4 de pe nici un cîmp învecinat întrucît pe oricare din aceste cîmpuri regele ar fi fost în șah. Deci nu regele negru a executat ultima mutare, ci pionul său din f5. Dacă acest pion ar fi executat ultima sa mutare f6—f5, albul n-ar fi avut posibilitatea să dea mat într-o mutare (de exemplu Tc2—c4, pion f5—f4 sau: Cg2—e3+, R:pion h4). Deci negrul a făcut ultima sa mutare **pion f7—f5,** trecînd prin cîmpul de bătaie al pionului alb din g5, ceea ce se numește „en passant". Așa că albul dă mat, într-o mutare: pion g5: pion în f6 prin „en passant" și mat de la dama din g6.

* * *

CONCURSUL
ARENA MATEMATICIENILOR 3

NUMERE PRIME

Se știe ce se înțelege prin numere prime. Puteți da cîteva exemple de numere prime care, răsturnate, să conducă tot la niște numere prime? Reamintim că prin număr răsturnat se înțelege inversarea ordinei cifrelor unui număr dat. De pildă, răsturnatul numărului 1986 este 6891.

TICUȚĂ CEL UITUC

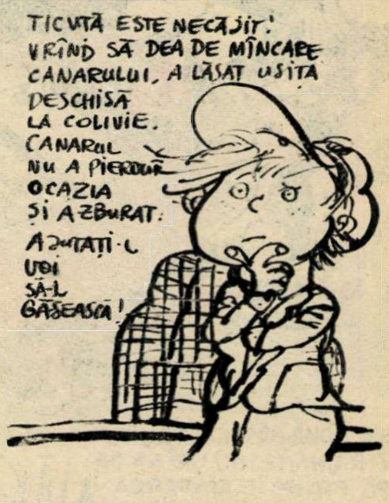

COPERTA NOASTRĂ:
Foto: Mihai Niedl

Rostirea și semnarea legămîntului pionieresc (Școala nr. 172, București)

CUTEZĂTORII 20 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE **OVIDIU ZOTTA**

COLECTIVUL REDACȚIONAL: **Horia Aramă, Costache Anton, Ion Crînguleanu, Constantin Diaconu, Maria Ioanovici, Ion Mihăescu, Elena Mănescu, Margareta Micu, Maria Mitrea, Mihai Niedl, Ileana Pița, Grigore Prepeliță, Ecaterina Roșca.** *RESPONSABIL DE NUMĂR:* **Ioan Donca;** *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* **Pompiliu Dumitrescu;** *PREZENTAREA TEHNICĂ:* **Viorel Sămpetrean.**

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 16 pagini 1.50 lei

Scenariu : PETRE LUSCALOV Desene: PUIU MANU

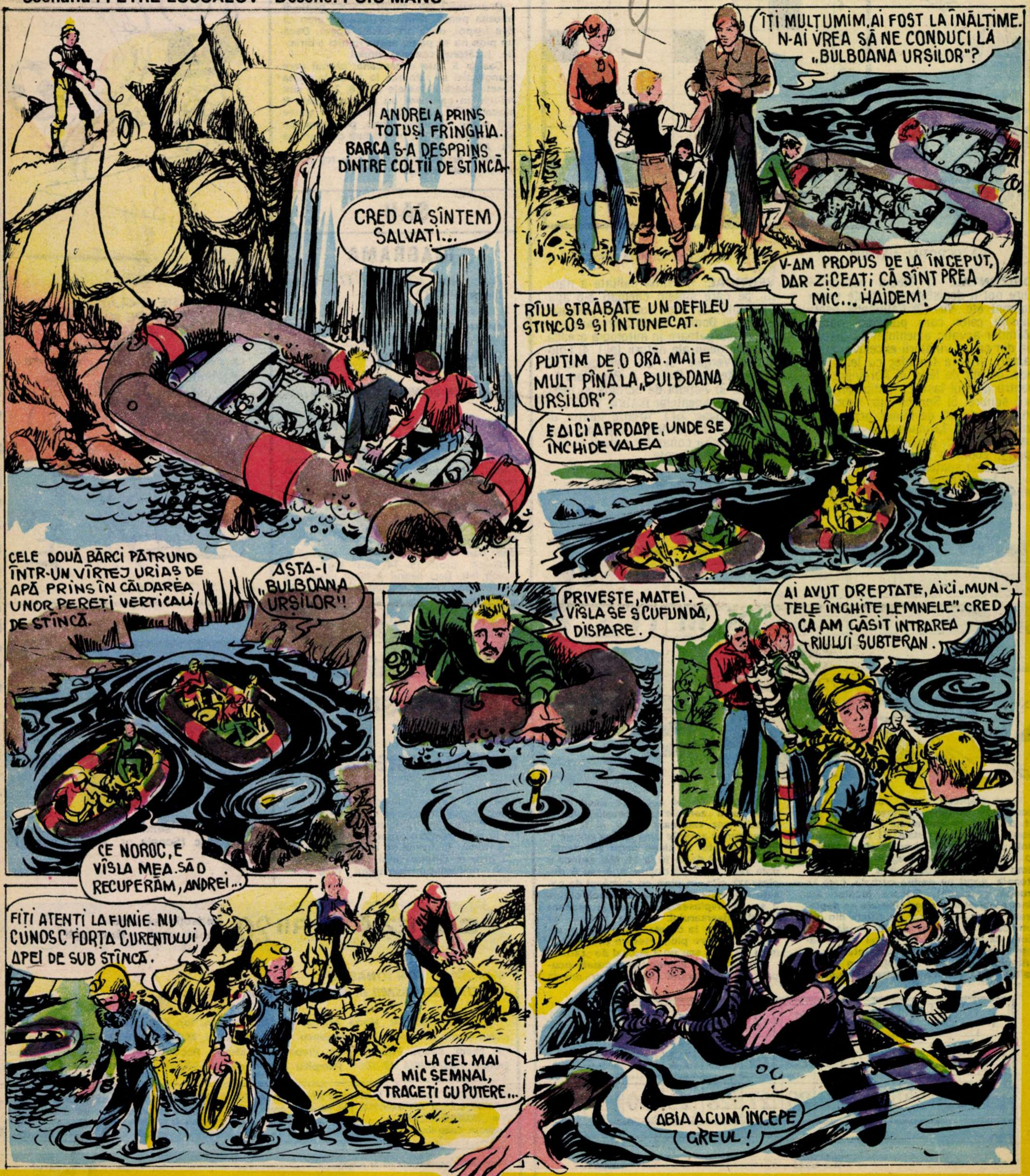
ANDREI A PRINS TOTUȘI FRÎNGHIA. BARCA S-A DESPRINS DINTRE COLȚII DE STÎNCĂ.
CRED CĂ SÎNTEM SALVAȚI...
ÎȚI MULȚUMIM, AI FOST LA ÎNĂLȚIME. N-AI VREA SĂ NE CONDUCI LA „BULBOANA URȘILOR"?
V-AM PROPUS DE LA ÎNCEPUT, DAR ZICEAȚI CĂ SÎNT PREA MIC... HAIDEM!
RÎUL STRĂBATE UN DEFILEU STÎNCOS ȘI ÎNTUNECAT.
PLUTIM DE O ORĂ. MAI E MULT PÎNĂ LA „BULBOANA URȘILOR"?
E AICI APROAPE, UNDE SE ÎNCHIDE VALEA
CELE DOUĂ BĂRCI PĂTRUND ÎNTR-UN VÎRTEJ URIAȘ DE APĂ PRINS ÎN CĂLDAREA UNOR PEREȚI VERTICALI DE STÎNCĂ.
ASTA-I „BULBOANA URȘILOR"!
CE NOROC, E VÎSLA MEA. SĂ O RECUPERĂM, ANDREI...
PRIVEȘTE, MATEI. VÎSLA SE SCUFUNDĂ, DISPARE.
AI AVUT DREPTATE, AICI „MUNTELE ÎNGHITE LEMNELE". CRED CĂ AM GĂSIT INTRAREA RÎULUI SUBTERAN.
FIȚI ATENȚI LA FUNIE. NU CUNOSC FORȚA CURENTULUI APEI DE SUB STÎNCĂ.
LA CEL MAI MIC SEMNAL, TRAGEȚI CU PUTERE...
ABIA ACUM ÎNCEPE GREUL!

21

JOI, 22 MAI 1986,
ANUL XX (NR. 972)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

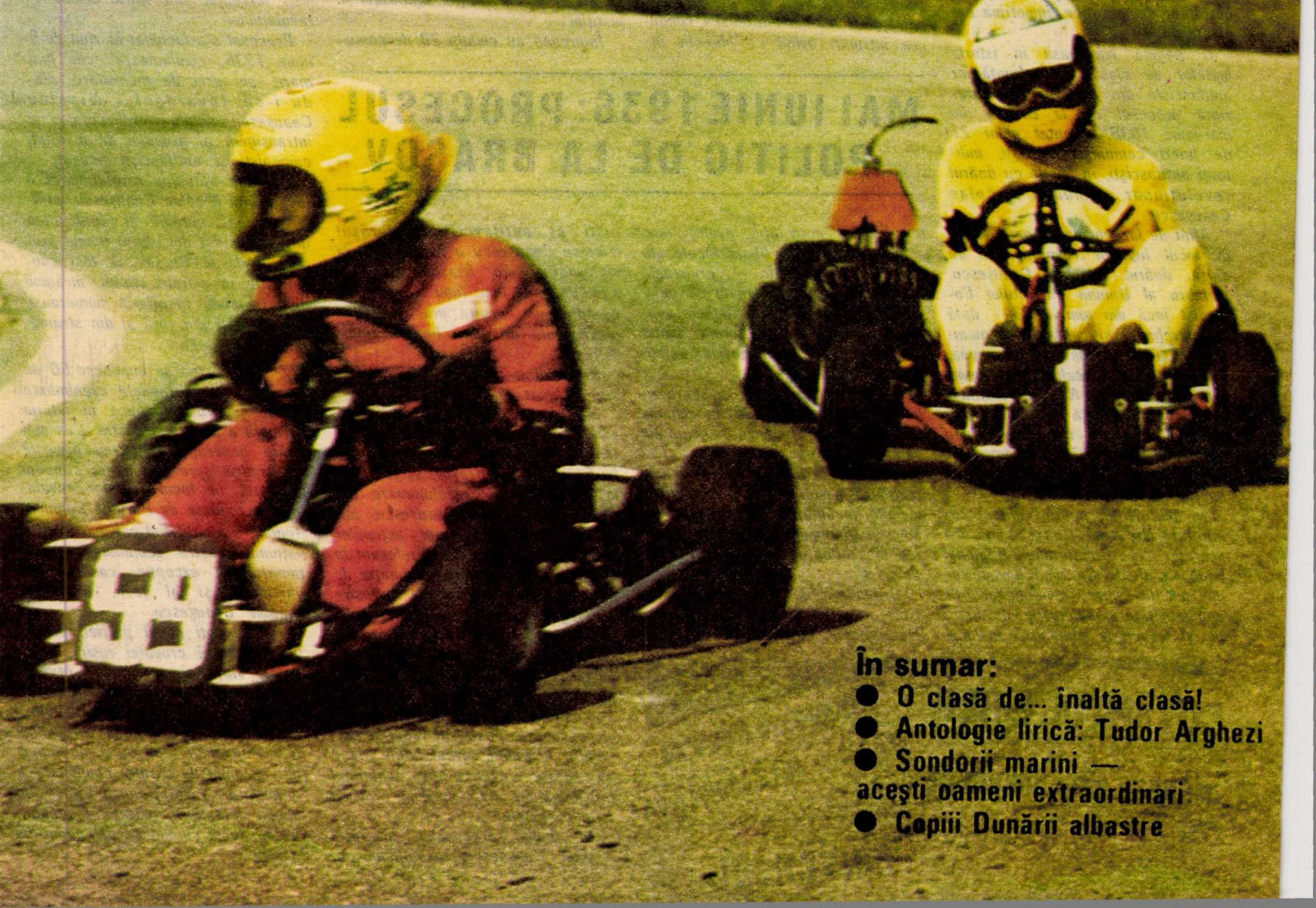

În sumar:

- O clasă de... înaltă clasă!
- Antologie lirică: Tudor Arghezi
- Sondorii marini — acești oameni extraordinari
- Copiii Dunării albastre

CALENDAR EROIC

MAI-IUNIE 1936: PROCESUL POLITIC DE LA BRAȘOV

Încă de la făurirea sa, Partidul Comunist Român – care şi-a asumat misiunea istorică de a conduce masele muncitoare în lupta pentru transformarea revoluţionară a societăţii româneşti, pentru crearea unei orînduiri lipsite de exploatare – a atras asupra sa prigoana aparatului de represiune burghezo-moşieresc. Doar după trei ani de la Congresul din mai 1921, Partidul Comunist Român a fost trecut în ilegalitate, fapt ce relevă recunoaşterea, de către regimul reacţionar aflat la putere, a influenţei covîrşitoare pe care partidul nostru comunist o exercita asupra desfăşurării vieţii social-politice.

În condiţiile instaurării regimurilor reacţionare dictatoriale fasciste într-o serie de ţări (începînd cu cel horthyst – în 1920, şi culminînd cu hitlerismul, venit la putere în 1933) şi ale crizei economice din anii 1929–1933, lupta Partidului Comunist Român în această perioadă distinctă a existenţei sale, 1921–1944, cunoaşte o intensificare sporită în direcţia salvgardării independenţei şi libertăţii naţionale ameninţate de fascism, cuceririi drepturilor şi libertăţilor democratice, împotriva exploatării.

O pagină luminoasă în istoria luptelor de clasă, a confruntărilor antifasciste din acei ani o reprezintă procesul de la Braşov din mai-iunie 1936, intentat celor 21 de tineri comunişti, utecişti, militanţi antifascişti, în frunte cu tînărul revoluţionar comunist Nicolae Ceauşescu.

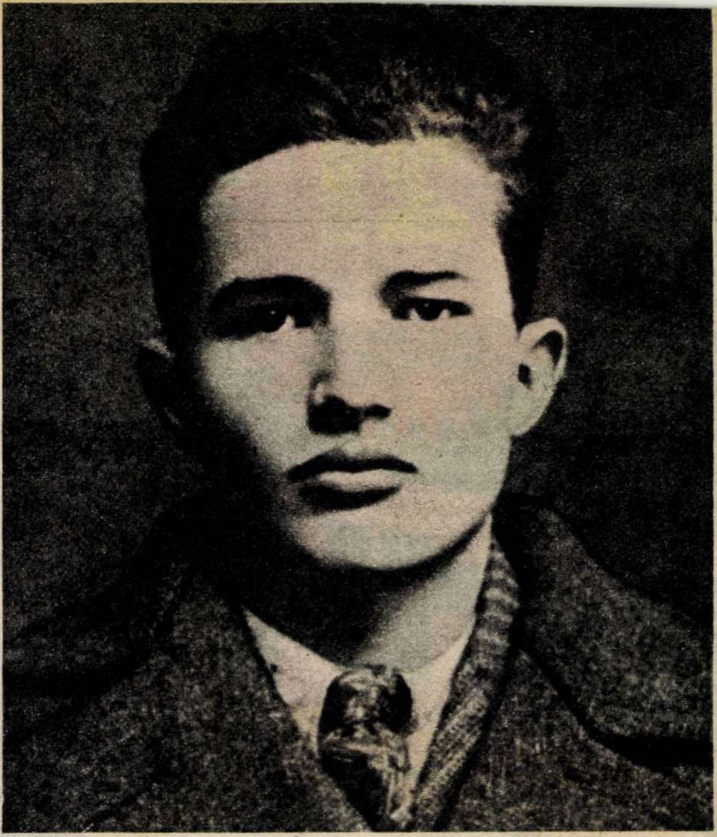

Aflat de la cea mai fragedă vîrstă în focul luptelor revoluţionare de clasă, tînărul Nicolae Ceauşescu, membru al Uniunii Tineretului Comunist încă din anul 1933 – dată ce marchează şi calitatea de membru al partidului, ales, de asemenea, din luna iunie a aceluiaşi an, membru în Comitetul Naţional Antifascist, face cunoştinţă cu prigoana organelor represive care-l urmăreau permanent, fiind arestat în dese rînduri şi trimis de la o prefectură a poliţiei la alta.

În anul 1935, tînărul militant comunist Nicolae Ceauşescu era secretar al Comitetului Regional Prahova al U.T.C., dînd dovadă de un ascuţit spirit revoluţionar, de combativitate şi abnegaţie, de dîrzenie şi tenacitate comunistă. În localităţile din judeţele Prahova şi Dîmboviţa, care se aflau în raza teritorială a regionalei U.T.C. pe care o conducea, tînărul militant al partidului organiza noi celule ale Uniunii Tineretului Comunist în această importantă zonă muncitorească, conducea întruniri avînd ca obiectiv intensificarea activităţii revoluţionare a tineretului, crea filiale locale ale Blocului Democratic – principala organizaţie de masă legală din acea vreme prin care P.C.R. acţiona pentru ralierea pe platforma luptei antifasciste a tuturor forţelor democratice, patriotice.

În aceste împrejurări, în seara zilei de 15 ianuarie 1936, în comuna Ulmi, judeţul Dîmboviţa, militantul comunist Nicolae Ceauşescu a fost arestat de către agenţii regimului burghezo-moşieresc. În acelaşi timp, în alte localităţi ale judeţelor Prahova şi Dîmboviţa s-a operat arestarea şi a altor tineri comunişti şi antifascişti.

Ordonanţa de trimitere în judecată a tînărului comunist Nicolae Ceauşescu cuprindea: „Nicolae Ceauşescu, în vîrstă de 18 ani, domiciliat în Bucureşti, str. Vasile Lascăr, este membru activ, agitator şi bun propagandist comunist şi antifascist, cunoscut de multă vreme ca atare de autorităţile siguranţei şi justiţiei".

Împreună cu ceilalţi 20 de comunişti şi antifascişti, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a fost deţinut la închisoarea din Braşov timp de aproape cinci luni, fiind anchetat cu duritate, pe măsura practicilor represive ale orînduirii burghezo-moşiereşti.

Procesul a început la 26 mai şi s-a încheiat la 5 iunie.

Majoritatea „capetelor de acuzare", din cele peste 150 pronunţate de Tribunalul militar al Corpului 5 armată din Braşov, se refereau la antecedentele revoluţionare ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu, iniţiatorul şi organizatorul acţiunilor politice incriminate. Este relevant în acest sens conţinutul ordonanţei de dare în judecată. Organele represive ale regimului burghezo-moşieresc îl învinuiau pe tînărul revoluţionar că... „a păstrat asupra lui broşuri clandestine, incendiare, broşuri găsite cu ocazia percheziţiei ce i s-a făcut în comuna Ulmi, judeţul Dîmboviţa, şi pe care le păstra în vederea răspîndirii în public, avînd bună ştiinţă că aceste broşuri, prin conţinutul lor, îndemnau cetăţenii de a provoca bătălii sociale".

În timpul procesului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, revoluţionar înflăcărat ce şi-a dedicat viaţa luptei pentru libertatea, demnitatea şi fericirea poporului român, slujirii cu credinţă a măreţelor sale idealuri de independenţă şi progres, s-a impus prin curaj, clarviziune politică şi înalt patriotism. Rolul principal în orientarea procesului, rol încredinţat de partid, l-a avut tovarăşul Nicolae Ceauşescu, care a devenit din acuzat acuzator, demascînd pericolul fascizării şi războiului.

Dînd dovadă de înalt spirit revoluţionar, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi-a exprimat cu hotărîre convingerile sale politice, demascînd metodele brutale la care au fost supuşi acuzaţii, lucru ce a îndîrjit şi mai mult organele represive. Atunci cînd unul dintre acuzaţi a fost condamnat pe loc la 15 zile închisoare pentru că a destăinuit completului de judecată violenţele îndurate, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a intervenit cu mare curaj, în numele său şi al celorlalţi acuzaţi, solidarizîndu-se cu tovarăşul condamnat. Actul de cutezanţă al tovarăşului Nicolae Ceauşescu a creat panică în completul de judecată, constituindu-se într-un moment de încordare maximă, de tensiune ce a evidenţiat încă o dată puternica personalitate a tînărului comunist, ferventul său spirit combativ, revoluţionar.

Procesul s-a încheiat în ziua de 5 iunie 1936, condamnarea cea mai mare, ani grei de închisoare, dîndu-i-se tovarăşului Nicolae Ceauşescu, conducătorul curajos şi intransigent al grupului de militanţi comunişti şi antifascişti acuzaţi.

Întreaga atitudine revoluţionară a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, principialitatea, curajul şi demnitatea de care a dat dovadă în timpul procesului de la Braşov au fost consemnate în ziarele vremii, atrăgînd de asemenea atenţia a numeroase personalităţi din ţară şi din străinătate.

*

Zilele acestea se împlinesc 50 de ani de la memorabilele evenimente intrate pentru totdeauna în istoria de luptă a poporului nostru. Cea mai tînără generaţie a patriei priveşte cu mîndrie spre anii aceia crînceni în care, în focul luptelor revoluţionare conduse de Partidul Comunist Român, s-a călit fiul cel mai iubit al naţiunii noastre socialiste, revoluţionarul de excepţie, conducătorul partidului şi al ţării, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Pentru toţi copiii patriei, pentru toţi purtătorii cravatei roşii cu tricolor, viaţa şi activitatea revoluţionară a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii, constituie un minunat exemplu de dăruire comunistă şi abnegaţie revoluţionară, puse în slujba înfăptuirii măreţelor idealuri socialiste şi comuniste ale poporului nostru.

CUVÂNTUL LIBER
IMPRESII DELA UN PROCES
DIMINEAȚA
PROCESUL ANTIFASCIȘTILOR
UNIVERSUL

IMN

Partid al păcii şi al demnităţii,
prin tine, din străbune rădăcini,
ne înălţăm sub cerul libertăţii
ca o pădure-n freamăt de lumini.

Ostaşii de nădejde-ţi vom rămîne
căci vieţii noastre tu îi dai contur
scriind în cartea inimei române
cu purpură, cu aur, cu azur!

Noi îţi urăm cu dragoste şi cinste,
Prin anii spornici, drumu-n viitor,
spre fala României comuniste
şi gloria acestui brav popor!

VICTOR TULBURE

COPIII PATRIEI–

DEMNI URMAŞI AI COMUNIŞTILOR

La gloriosul jubileu al partidului, ţara întreagă a adus, încă o dată, printr-un impresionant buchet de manifestări omagiale, înaltă cinstire Partidului Comunist Român, istoriei sale eroice şi contribuţiei hotărîtoare la făurirea unui nou destin românesc. Manifestările sărbătoreşti şi-au aflat o strălucită încununare prin adunarea solemnă, desfăşurată în Capitală, în prezenţa tovarăşului **Nicolae Ceauşescu,** a tovarăşei **Elena Ceauşescu,** prin ampla cuvîntare rostită cu acest prilej de către secretarul general al partidului, preşedintele Republicii.

Cu deosebită forţă a fost subliniat adevărul că partidul are rădăcini puternice, adînc implantate în solul realităţilor româneşti, în istoria naţională, că îndelungata sa activitate reprezintă un strălucit exemplu de slujire devotată a marilor idealuri şi năzuinţe ale poporului român. Cu simţăminte de mîndrie patriotică, revoluţionară, a fost omagiată lupta eroică a partidului pentru înlăturarea orînduirii întemeiate pe asuprire şi exploatare, pentru triumful noii societăţi.

A fost pusă în lumină înalta capacitate a partidului de a-şi îndeplini misiunea istorică ce şi-a asumat-o, de a uni şi mobiliza energiile revoluţionare ale poporului într-o grandioasă operă constructivă, care, cu deosebire în epoca inaugurată de Congresul al IX-lea, a rodit bogat în făurirea unei economii moderne, armonioase, dinamice, în dezvoltarea fără precedent a forţelor de producţie, în repartizarea lor judicioasă pe întregul cuprins al ţării, în schimbarea din temelie a chipului tuturor aşezărilor patriei. Sînt înfăptuiri măreţe care dau temei poporului nostru să privească cu încredere viitorul, cu convingerea că toate măreţele obiective ce şi le propune pentru anii ce vin se vor realiza pe deplin, sub conducerea încercatului său cîrmaci, Partidul Comunist Român.

Înaltele aprecieri cuprinse în cuvîntarea tovarăşului **Nicolae Ceauşescu** cu privire la eroica luptă a partidului, la înaltele trăsături morale, de voinţă probate de comunişti de-a lungul întregii existenţe a partidului se constituie, totodată, într-un vibrant îndemn adresat tinerei generaţii, copiilor ţării de a sorbi din nesecatul tezaur al istoriei partidului învăţăminte care să le guverneze munca şi viaţa, hotărîrea de a prelua şi duce mai departe torţa visului înalt al înaintaşilor, de a trăi şi acţiona în spiritul principiilor revoluţionare ce au călăuzit mereu activitatea partidului nostru — dîrzenia şi abnegaţia, neînfricarea în luptă, elanul generos, puterea de sacrificiu, dragostea de ţară, fidelitatea faţă de cauza socialismului şi comunismului.

S-a ilustrat astfel, încă o dată, consecvenţa cu care tovarăşul **Nicolae Ceauşescu** se preocupă de creşterea şi formarea tineretului în spiritul luminoaselor tradiţii de acţiune revoluţionară ale partidului. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a îndemnat mereu, statornic copiii, tinerii patriei să-şi iubească ţara în care s-au născut şi în care trăiesc, pentru a cărei libertate şi unitate s-au jertfit eroic atîtea generaţii de înaintaşi, i-a chemat să-i cunoască şi să-i preţuiască istoria eroică şi îndelungată a poporului român, vicisitudinile vremurilor pe care a trebuit să le înfrunte acesta, să-şi plămădească vii simţăminte de mîndrie pentru apartenenţa la un popor greu încercat de vitregiile istoriei, dar nicicînd îngenuncheat de acestea. Secretarul general al partidului a chemat tînara generaţie să se pătrundă de marea răspundere pe care o are de a apăra şi spori, ca pe un bun de mare preţ, patrimoniul de valori şi frumuseţi făurite de înaintaşi, răspunderea amplificată de vremea ce o străbatem.

Secretarul general al partidului nostru subliniază în acest cadru cerinţa ca toţi tinerii patriei să se formeze şi să se pregătească temeinic, prin muncă şi pentru muncă, pornind de la adevărul că în întreaga istorie românească munca a fost singurul izvor al progresului nostru. Ceea ce relevă în repetate rînduri tovarăşul Nicolae Ceauşescu este faptul că, în contextul modernei baze tehnico-materiale a economiei româneşti contemporane, munca însăşi, timpul şi-au înzecit sau chiar însutit valoarea, că acum munca a devenit tot mai complexă, cerînd înaltă competenţă profesională, dar şi o vie conştiinţă a răspunderii sociale a fiecăruia pentru modul în care foloseşte timpul, în care utilizează maşinile şi utilajele aflate în dotare, resursele materiale de care beneficiază.

La a 65-a aniversare a făuririi Partidului Comunist Român, conducătorul încercat al naţiunii noastre, supremul legămînt al pionierilor, al elevilor patriei nu poate fi altul decît a munci, a învăţa, a se forma ca oameni de nădejde ai patriei, gata să-şi consacre întreaga lor enegie şi putere creatoare patriei scumpe, înălţării sale pe culmile civilizaţiei socialiste şi comuniste.

SILVIU ACHIM

Pentru toţi elevii claselor a VIII-a e ora marilor opţiuni profesionale, e ora cînd îşi spun hotărîtor cuvîntul eforturile depuse pînă acum în pregătirea pentru viitoarele meserii.

O clasă DE... ÎNALTĂ CLASĂ!

Cine decide şi ce anume determină alegerea profesiei şi cum au evoluat pe traseul pregătirii pentru viitoarea meserie? — iată întrebări ale căror răspunsuri am dorit să le aflăm în dialogul nostru cu elevii unei „clase de performanţă“, cum auzisem că e supranumită a opta B de la **Şcoala nr. 24** din **Timişoara.** Numai că intrînd în sala lor de clasă, aveam să constatăm că viitorii eroi ai reportajului nostru... lipseau! Unde să fie? „În atelierul de lăcătuşărie de la Întreprinderea „Electrometal“ — ne spune elevul de serviciu văzîndu-ne în impas.

Într-adevăr, unde ar fi putut găsi cadrul cel mai potrivit al pregătirii lor pentru muncă, pentru viitoarea meserie elevii acestei clase, decît într-un veritabil atelier de uzină, în plin proces de producţie? Executînd, pe măsura puterii şi priceperii lor, o largă gamă de lucrări (pentru motocultoare, roboţi industriali, echipamente pentru uzinele electrice şi întreprinderile electrotehnice etc.), mulţi dintre elevii dintr-a opta B au probat aici reale aptitudini tehnice. Precum Florin Bărbos, Paul Jucan, Gabriel Băloiu sau Lucian Condriuc, Lucian Bure, Traian Mitoc, toţi trei viitori mecanici auto, şi, bineînţeles, cei doi prieteni Miloş Nicolici şi Marius Dudaş. Aşa încît, în ce-i priveşte, întrebarea noastră „Cine decide în alegerea meseriei?“ — îşi află un prim răspuns în acest atelier care le-a fost vreme de doi ani... întîiul loc de muncă.

Cine a decis pentru ce vreau să fiu?

Chiar de la începutul dialogului aveam să remarcam seriozitatea cu care-şi susţin opţiunile tinerii noştri interlocutori, obiectivitatea în autoevaluarea eforturilor depuse de către fiecare de-a lungul acestor opt ani de şcoală, care le prefaţează drumul spre viitoarea meserie.

Marius Dudaş priveşte spre colegul Miloş Nicolici ca şi cum ar cere îngăduinţa să ne dezvăluie „secretul“ unei prietenii ce-i leagă de cîţiva ani: pasiunea comună pentru matematică şi fizică, pasiune care a determinat şi alegerea aceleiaşi profesii. Declaraţi „campionii“ clasei în originalitatea şi ingeniozitatea rezolvării unor probleme dificile din gazetele de specialitate, amîndoi ne-au mărturisit că în alegerea profesiei au ţinut seamă „de ceea ce ne pasionează, de ceea ce sîntem convinşi că putem realiza într-un domeniu în care şi judeţul nostru îşi aduce o contribuţie importantă în cadrul economiei naţionale: electronica.“

Lui **Florin Bărbos** i-au plăcut călătoriile pe Dunăre, spre noua Orşovă, unde locuiesc bunicii lui. A îndrăgit de mic vapoarele, dar de cînd lucrează în atelierul de la „Electrometal“ a început să-l pasioneze în egală măsură electrotehnica. „Cum să le împac pe amîndouă, mă tot frămîntam, dar iată că de curînd, întîlnind un tovarăş profesor de la Liceul de marină comercială civilă din Orşova, am aflat soluţia. Există la acest liceu o secţie care pregăteşte mecanici electrotehnişti de bord.“

„Vînt bun la pupa!“

„Am vizitat adeseori Întreprinderea de aparate de măsură unde tata lucrează ca tehnician electronist, iar mama ca montatoare de aparate electrice de măsură, ne spune **Gabriel Băloiu.** Părinţii mi-au povestit despre frumuseţea acestor meserii, aşa încît pasiunea mea pentru tehnică îşi va găsi împlinirea într-o profesie de tradiţie în familie. Vreau să devin electronist, să lucrez în secţia care se va înfiinţa la I.A.E.M. în curînd şi unde se va produce aparatură de bord pentru avioane şi... vapoare! Mă gîndesc ca poate nu peste multă vreme Florin va lucra chiar cu un astfel de aparat pe care îmi voi fi pus şi eu... semnătura! Frumoasă întîlnire pe traseul viitorului, nu-i aşa, între doi foşti colegi de clasă!

„M-am hotărît să devin electrotehnist în clasa a VI-a, chiar din... primele ore de fizică! Dar din clasa a VII-a pot spune că am început să mă pregătesc cu adevărat în domeniul acestei meserii — în atelierul de la „Electrometal“. De fapt, electrotehnica e foarte bine reprezentată la noi în Timişoara prin întreprinderi ca „Electrobanat“, „Electrotimiş“, „Electrometal“ — şi într-una dintre ele cred că voi lucra şi eu peste patru ani“ — ne spune **Paul Jucan.**

Corina Valter şi-a cucerit, în acest an, printr-o muncă şi o ambiţie impresionante, locul la care aspira de mult în rîndul celor mai buni matematicieni dintr-a opta B. „Şi iată că acum — declară Corina — am... curajul să-mi aleg, ca domeniu de specializare în viitor, chiar matematica!“ „De fapt noi sîntem o întreagă clasă de pasionaţi matematicieni — intervine **Raluca Jurjescu** — datorită tovarăşei diriginte care a ştiut să ne atragă spre acest obiect încă de la începutul clasei a V-a. Pe mine mă captiva iniţial literatura, însă acum a doua pasiune a devenit mai puternică decît cea dintîi. Indiscutabil voi urma un liceu de matematica-fizică“.

Hotărîrea lui Claudiu

La Întreprinderea „Electrometal“ (unde lucrează) am cunoscut-o pe mama lui **Claudiu Raşcanu.** La întrebarea noastră „Cine a decis în alegerea meseriei lui Claudiu?“, Maria Raşcanu ne-a răspuns zîmbind: „Bineînţeles, el! A oscilat o vreme între geografie, muzica şi biologie, dar în cele din urmă a învins pasiunea pentru geologie. Zilele trecute mi-a mărturisit că se visează de pe-acum străbătînd ţara în lung şi-n lat, făcînd prospecţiuni geologice pentru descoperirea unor noi zăcăminte de petrol si cărbune“.

Dialogul nostru cu elevii acestei clase, de înaltă clasă, a relevat nu numai criteriile după care s-au orientat în alegerea profesiei, obiectivitatea autoaprecierii asupra aptitudinilor, pasiunilor şi pregătirii lor, ci mai ales faptul că ei îşi privesc propriul viitor indisolubil legat de cerinţele economiei judeţului lor, ale viitorului întregii ţări. Complexă pregătire profesională, înaltă competenţă şi responsabilitate sînt imperativele cu care pornesc mai departe, pe drumul pregătirii pentru meseriile de mîine. Meserii pe care cu toţii sînt hotărîţi să şi le însuşească şi să le practice de nota 10!

ILEANA PIŢA

PORUMBELUL PĂCII

Ampla acţiune „Porumbelul păcii", dedicată marcării Anului Internaţional al Păcii, înregistrează în efervescenţa cronicii pionereşti pulsul fierbinte al unor bogate activităţi. Din şirul continuu al acestor acţiuni, am spicuit cîteva dintre cele mai recente. Pionierii din municipiul **Braşov,** membri ai Clubului prieteniei internaţionale şi UNICEF au organizat la sediul Casei pionierilor şi şoimilor patriei din localitate o masă rotundă, sub genericul „Politica de pace a României — constantă a gîndirii revoluţionare a tovarăşului Nicolae Ceauşescu". Pe scena căminului cultural din comuna **Budeşti,** judeţul **Vîlcea,** pionierii interpreţi au prezentat spectacolul artistic intitulat „Pămînt al păcii şi al prieteniei". 250 de pionieri de la Şcoala **Buneşti,** judeţul **Suceava,** au participat la un simpozion, pe care l-au intitulat „Idealul de pace — o permanenţă în istoria poporului român".

În imaginile pe care vi le prezentăm sînt surprinse momente emoţionante din adunarea pionierească a Şcolii nr. 89 din Sectorul 3 al Capitalei, cînd pionierii au prezentat mesajul şi au înmînat la sector albumul lor ştafetă „Porumbelul păcii". Dînd glas mesajului, pioniera comandantă de unitate, Camelia Dascal, a exprimat angajamentul pionierilor din unitate de a obţine rezultate tot mai bune la învăţătură, în muncă, dovedind astfel bucuria pe care o împărtăşesc de a avea o copilărie fericită într-o ţară a păcii, dragostea şi recunoştinţa lor fierbinte pentru tovarăşul **Nicolae Ceauşescu,** Erou al păcii, pentru tovarăşa **Elena Ceauşescu,** ce le ocrotesc cu o grijă părintească, atît de apropiată, zi de zi, copilăria. Aceleaşi gînduri şi simţiri înflăcărate au exprimat în cuvîntul lor şi pionierii Aurelia Man, Iulia Stoica, Ovidiu Căruţaşu, Sorana Haşeganu ş.a. În albumul-ştafetă „Porumbelul păcii", realizat de ei, se află desene sugestive dedicate păcii, consemnări grăitoare despre activităţile lor dedicate luptei pentru pace, fotografii şi versuri, printre care poezia Claudiei Matreşu, din clasa a VIII-a D: tînăra autoare compară pacea cu anotimpul gingăşiei vieţii, cu primăvara: „A venit primăvara/ Şi simt cum totul renaşte/ Cu fiecare răsărit de soare/ E pace şi sîntem fericiţi!"

Ritm

De mai bine de un deceniu, la Şcoala nr. 1 din **Gura-Humorului** (judeţul **Suceava)** fiinţează un cerc de numismatică cu rezultate de excepţie, întrucît multe dintre piesele aflate în expoziţia permanentă (din cabinetul de istorie) fac parte din patrimoniul naţional. În imagine îi vedeţi pe cîţiva dintre membrii cercului studiind noile piese colecţionate • **De la subredacţia „Cutezătorii"** din **Timişoara** ne-a sosit o fotografie care surprinde un moment sărbătoresc pentru pionierii clasei a VIII-a de la Şcoala **Comloşu Mare:** li s-a înmînat diploma de detaşament fruntaş pe unitate pentru depăsirea angajamentului de muncă patriotică asumat pe 1986 • **Aflăm** că pentru expoziţia „Atelier 2000", membrii cercului de ceramică de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din **Borsec— Harghita** au pregătit două lucrări alegorice — reprezentînd omul stăpîn al universului, şi dorinţa de pace a tuturor copiilor Planetei Albastre. O altă grupă de ceramişti se pregăteşte intens pentru tîrgul anual „Cocoşul de Hurez", iar cei de la ceramică industrială lucrează vase pentru Ikebana (o comandă venită din partea Cooperativei meşteşugăreşti din localitate) • **Sub genericul „Ştafeta generaţiilor",** din cadrul acţiunii „Tot înainte", pionierii din **Hulubeşti—Giurgiu** au sporit în această primăvară patrimoniul silvic al comunei lor cu... 2 000 puieţi de stejar! • **300 la sută!** — iată procentul impresionant al realizării angajamentului de muncă patriotică (asumat pe anul 1986) de către eroii unuia dintre reportajele apărute în paginile revistei noastre. Să-i felicităm, aşadar, pe harnicii pionieri din **Vlaşinu** — căci despre ei e vorba!

• Vreţi sa ştiţi cine sînt cîştigătorii locului I la Festivalul pionieresc de muzică uşoară desfăşurat în această primăvară la Baia Mare? Membrii formaţiei vocal-instrumentale a Casei pionierilor şi şoimilor patriei din **Sectorul 2** al **Capitalei,** pe care-i felicităm împreună cu voi • Filatelia e o preocupare care-i captivează numai pe baieţi? Nu, sigur că nu, şi faptul îl confirmă pioniera Roxana Lazăr (elevă în clasa a VII-a la Şcoala nr. 201, **Bucureşti),** a cărei colecţie cuprinde peste 1 700 de timbre clasate în 750 serii!

SEMNAL

ÎN FIECARE UNITATE ŞCOLARĂ— CEL PUŢIN O EXPEDIŢIE!

Peste puţin timp — o lună şi cîteva zile doar — veţi asculta ultimul clinchet de clopoţel din acest an şcolar, după care veţi păşi, veseli şi nerăbdători, pe minunatele cărări ale vacanţei mari. Veţi participa la numeroase acţiuni locale sau republicane, la activităţile cluburilor de vacanţă, veţi merge în tabere la munte sau la mare, în drumeţii, în excursii, iar unii dintre voi şi în expediţii. Pentru că, aşa cum a intrat în tradiţie, odată cu prima zi de vacanţă se va da startul într-o nouă ediţie, cea de-a XVII-a, a acestei mari, atractive şi deosebit de instructive acţiuni pionereşti de turism şi cercetare ştiinţifică pe care o reprezintă Expediţiile „Cutezătorii".

În multe şcoli şi case ale pionierilor şi şoimilor patriei, pregătirile echipajelor, din vreme constituite, sînt în toi. În multe, dar nu în toate! Pentru că sînt încă unităţi şcolare în care pînă în prezent această acţiune n-a găsit ecoul necesar, nu se bucură încă de atenţia pe care, realmente, o merită. Dar şi mai de neînţeles e faptul că în unele şcoli în care a existat o puternică şi îndelungată preocupare în acest sens, încheiată cu rezultate deosebite, nu se mai organizează expediţii.

Mai este încă timp suficient ca în aceste şcoli, ca şi în altele, de altfel, tradiţia expediţiilor să fie reluată în noua ediţie a concursului. Şi ca în fiecare unitate şcolară să se organizeze cel puţin o expediţie!

ANTOLOGIE
LIRICĂ

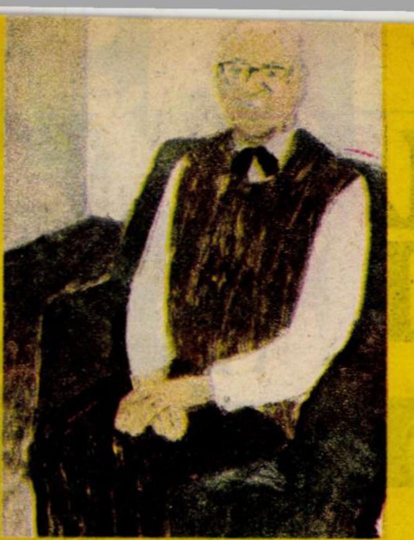

TUDOR ARGHEZI

Limba capodoperelor-capodoperele limbii

Cu mulți, dar nu foarte mulți ani în urmă, mai precis în 1967, se pregătea pentru apariție primul număr al unei noi reviste. Vă puteți lesne imagina atît emoția acelei echipe de ziariști cît și nerăbdarea cititorilor care aflaseră despre noua publicație. Mai lipsea un singur articol. Un redactor tinerel și începător se întreba dacă va sosi vreodată.

În acest timp, undeva, în Bucuresti, un bărbat cu înfățisare blajină și înțeleaptă – așa cum îl vedeți în acest excepțional portret de C. Piliuță – întîrzia la masa de lucru mult mai mult decît îi ingăduia vîrsta.

Avea optzeci și șapte de ani și era cel din partea căruia redactia aștepta cel mai important articol. Scrisese pînă atunci multe cărți și multe articole dominînd timp de aproape trei sferturi de veac literele românești, dar chiar și la acel articol a lucrat cu aceeași îndelungă și meticuloasă potrivire a cuvintelor cu care lucrase întotdeauna. Ilustrul bătrîn știa mai bine decît oricine ce reprezintă primul număr al unei reviste, după cum știa și cît de însemnată este o publicatie pentru copii.

Articolul a fost gata cu mult înainte de apariție. Revista al cărei prim număr s-a bucurat de fraza diamantiferă a marelui scriitor este revista „Cutezătorii", iar autorul, Tudor Arghezi, marele poet al secolului, cu care vă reîntîlniți astăzi la rubrica noastră.

OVIDIU ZOTTA

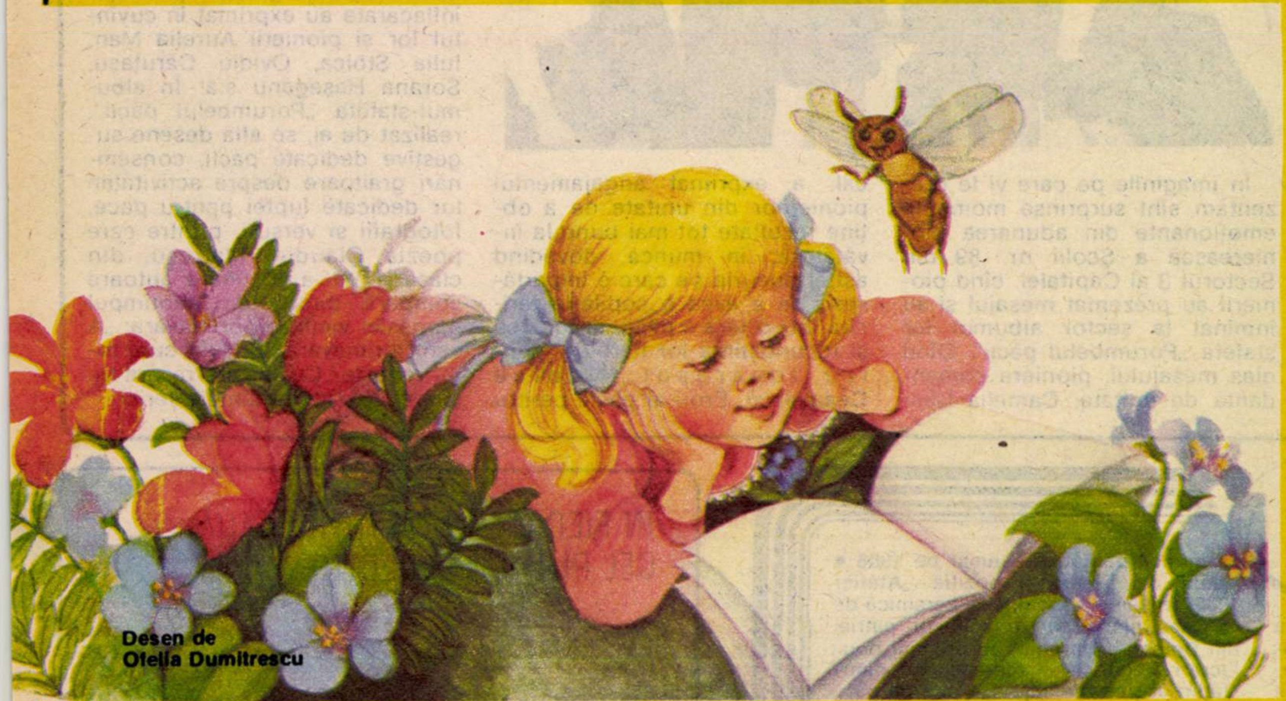

Desen de
Otelia Dumitrescu

FETICA

Ce duh ai și ce putere
Să-mpletești ceară cu miere,
De la floarea din grădină,
Ostenită de albină?
Tu aduni de pe meleaguri,
Pentru stupi și pentru faguri,
Pulberi, rouă, stropi și leacuri,
Poate că de mii de veacuri.
Ca din lînă, ca din ace,
Țeși rețeaua de ghioace,
De celule-n care pui
Mierea dulce și un pui.
Scule, numere, cintare
Au spus la măsurătoare
Că-ncăperea cea mai mare
În găoacea cea mai mică
E ghiocul tău, fetică.
Ești, pe lumea de sub cer,
Cel mai mare inginer.
Pe-ntuneric, făr' să știi,
Ai făcut bijuterii
Și minuni în toată clipa
Cu musteața și aripa.
Și, cum știi, muncind, să taci
Nu te lauzi cu ce faci.

TESTAMENT

(fragment)

Nu-ți voi lăsa drept bunuri, după moarte
Decît un nume adunat pe-o carte.
În seara răzvrătită care vine
De la străbunii mei pînă la tine,
Prin rîpi și gropi adînci,
Suite de bătrînii mei pe brînci,
Și care, tînăr, să le urci te-așteaptă,
Cartea mea-i,fiule, o treaptă.

Așeaz-o cu credință căpătîi.
Ea e hrisovul vostru cel dintîi,
Al robilor cu saricile, pline
De osemintele vărsate-n mine.

Ca să schimbăm, acum, întîia oară,
Sapa-n condei și brazda-n călimară,
Bătrînii-au adunat, printre plăvani,
Sudoarea muncii sutelor de ani.
Din graiul lor cu-ndemnuri pentru vite
Eu am ivit cuvinte potrivite
Și leagăne urmașilor stăpîni.

ÎMPLINIRE

Dezvăluiși deodată ce nu știai de jos
Și ai văzut pămîntul întins că e frumos
Din asfințitul palid, boltit spre răsărit,
Întîia oară cerul de-a lungul l-ai zărit.
Lua față adîncimea și, nouă, toată firea
Îți arăta deasupra și-n jur nemărginirea.
Dar înălțat în slavă, subt cingătoarea frunții
Ți se făcură netezi și mici, pitiți, și munții,
Căci văzul are harul și voia de la soare
Ca tot ce întîlnește să scadă și scoboare.
Ridică-ți numai ochii puțin, ca un lăstun,
Că piscurile înseși descresc și se supun.
Ai biruit țărînă și-ai rupt împletitura.
Nu-ți mai cătai merindea tîriș, pe brînci, cu gura,
Ca viezurii și șerpii, orbește și flămînd,
Cînd te-arătai o clipă și te-ascundeai curînd.
Fuseseși blestemat
Să zaci în neputință, de-a pururea culcat.
Dar chinuit de rîvna de-a fi, muncit de jind,
Miracolul trezirii l-ai săvîrșit voind.
Ți-ai depărtat pămîntul de buze la picioare,
Slujit de-aci nainte de mîinile ușoare.

Cuvînt de dor

Limba română e darul, echivalent cu viața, pe care ni-l fac mamele noastre. Locuim pămîntul acestei țări numai prin minunea limbii ce-o vorbim. Căci pentru frumusețea și veșnicia ei și-au istovit viața, or s-au azvîrlit în luptă și în moarte strămoșii noștri, plugari și voievozi deopotrivă.

Dacă limba română n-ar fi crescut prin veacuri, mereu mai proaspătă, mai trainică, mai vie și mai bogată în a exprima simțirea ființei noastre de la Dunăre, Bărăgan, Carpați, Marea Neagră, pe vatra unde ne-am născut, creștem și visăm ar fi ars alte focuri, mult mai scăzute.

Limba română vine din cîntec de milenii stinse în glorie, din auzul latinității, din gorganele sciților, din grîul tracic, din prețul otrăvii pe care-au băut-o Decebal și generalii săi; și limpezită de poporul de păstori, plugari, cărturari și domni înțelepți, pe întindere de veacuri bătute în argint de crivăț, împurpurate de comorile cîntecului cel mai expresiv, Doina, ea a atins, azi, culmile culturii europene și universale.

E datoria voastră, copii, să o purtați spre secolul care vine la fel de armonioasă și flexibilă și neștirbită în articulațiile ei de răsărit de Luceafăr.

Fanuș Neagu

Limba noastră-i o comoară

I, E, IE ȘI... SCRIEREA!

Vă promit că, atunci cînd veți fi mai mari, am să vă explic **de ce** scriem uneori **e** și citim totuși **ie** (cu un **i** „mai slab", care nu formează silabă, dar „se simte"). Cunoașteți, desigur, lucrul acesta încă din primele clase. Și totuși (eh, ce să mai vorbim!) chiar și acum se mai strecoară cîte o greșeală. Mai ales în scris. Deși, veți vedea, putem greși chiar și cînd pronunțăm cuvintele care prezintă această particularitate.

Cu îngăduința tovarășilor profesori care v-au predat limba română și care — sînt sigur — v-au atras de zeci de ori atenția asupra ortografiei și ortoepiei (deci asupra scrierii corecte și a pronunțării corecte), am să încerc să mai fac o scurtă trecere în revistă a acestei probleme a limbii române.

La urma urmei, cîte cuvinte care se scriu cu **e** și se pronunță **ie** sînt în limba română? Numai treisprezece. Trebuie să recunoașteți că nu sînt prea multe. De altfel, avem și o posibilitate pentru a le ține minte mai ușor.

Sînt, mai întîi, cinci pronume personale, toate cele care se scriu cu **e** inițial: **eu, el, ea, ei, ele.** Dacă greșim, iată ce ne iese: **ieu** (formă regională a verbului „a lua" — **eu iau, eu ieu** — ați întîlnit-o la Creangă!), **iel** (nu înseamnă nimic!), **ia** (forma de persoana a III-a a verbului „a lua" — **el sau ea ia), iei** (forma de persoana a II-a a verbului „a lua" — **tu iei), iele** (ființe fantastice din basme și legende). Vedeți, așadar, că nu este lipsit de importanță dacă greșiți. Ce-ați zice dacă ați citi undeva: **la ia iapa la păscut?** Ce-o vrea să zică? Mai cu seamă că **ia** poate fi și o interjecție bine cunoscută: „ia!"...

Sînt apoi, forme ale verbului „a fi": **ești, este, e** (la prezent), **eram, erai, era, erați, erau** (la imperfect). Sînt de acord cu voi că dacă greșim în cazul acestora nu se mai pot întîmpla confuzii, dar, ce mai încolo și încoace, nu este corect!

Și iată că nu mai pot amîna explicația, trebuie să v-o dau de acum. Toate aceste cuvinte, pronume personale și forme ale verbului „a fi", sînt de origine latină, deci — foarte vechi în limba română. Tocmai de aceea ele au putut suferi influența unor limbi vecine, din familia limbilor slave, în care există această particularitate a „înmuierii" unui **e** la inițiala cuvintelor. Mai tîrziu însă, și mai ales în secolul al XIX-lea, cînd marii noștri oameni de cultură, mulți dintre ei scriitori renumiți pe care îi învățați la școală, au rezolvat problemele scrierii limbii române cu litere latine (tocmai pentru a-i reflecta esența), s-a decis ca aceste cuvinte să fie scrise cît mai aproape de forma originară. Deci, dacă în latinește se scria și se pronunța **ego,** vom scrie și noi **eu,** chiar dacă — așa cum arătăm — o influență în pronunțare s-a produs, modificînd sunetul inițial.

Pe de altă parte, în pronunțare se păstrează acel abia simțit **i** de la începutul acestor cuvinte pentru că pronunțarea nu poate fi modificată atît de ușor, iar regulile ei se nasc din întrebuințarea comuna.

Sînt de acord cu voi că, în cazul scrierii și pronunțării cuvintelor pe care le-am discutat, trebuie să fim mai atenți decît de obicei. Dar nu e greu! Și tocmai prin aceasta demonstrează un elev că a învățat limba română: fiind atent **cum** scrie și **cum** vorbește!

Lect. univ. dr. CEZAR TABARCEA

TRĂINICIE ȘI UNITATE ÎN LIMBA NOASTRĂ

Urmărind cu atenție răspîndirea geografică a cuvintelor românești moștenite din limba traco-dacilor, se observă că aproape toate au caracter general, adică sînt folosite pe **intregul teritoriu** de limbă română. Cuvinte ca: **abur, baci, balaur, barză, brad, brînză, a se bucura, buză, ceafă, coacăză, copac, copil, fărîmă, grumaz, gușă, jumătate, mal, măgură, moș, mugure, murg, năpircă, păriu, pupăză, scrum, strugure, șopîrlă, urdă, vatră, viezure** și altele sînt cunoscute în toate regiunile țării. Faptul că sînt comune tuturor vorbitorilor de limbă română se explică, în primul rînd, prin aceea că latina, care s-a impus în Dacia și în care au pătruns aceste cuvinte de la strămoșii noștri daci, era o limbă relativ unitară, adică aceeași pe tot cuprinsul Daciei.

La aceasta se adaugă și împrejurarea că unitatea politică a triburilor traco-dace, realizată în cadrul statului centralizat al lui Burebista și, mai tîrziu, al lui Decebal, a asigurat și unitatea de limbă. În felul acesta, latina a găsit în Dacia condiții favorabile pentru menținerea unității ei.

Așadar, fondul lexical autohton este general și unitar, ca și cel latin, căci încă de la început s-a ivit un dublu suport, unul lingvistic și altul politic: unitatea latinei dunărene și unitatea statală a dacilor.

Conf. univ. dr. GR. BRÂNCUȘ

DE LA COMUNIȘTI ÎNVĂȚĂM CUTEZANȚA REVOLUȚIONARĂ

SONDORII MARINI

ACEȘTI OAMENI EXTRAORDINARI

Daniela Teodorescu
pionier-reporter al subredacției
noastre din
Constanța

Prin materialul de față răspundem unei sugestii a pionierilor participanți la tabăra de instruire a activelor pionierești de la Voineasa.

Pe locul vechii cetăți tomitane se înalță astăzi portul nostru amiral-Constanța. Și aici, ca peste tot în țară, în acești ani luminoși, fiecare clipă se-ncarcă de neprețuitele roade ale muncii care o înnobilează și o înscriu în istorie și în legendă. Și nu numai în oraș și în împrejurimile lui, ci și mai departe de el se petrece, sub ochii noștri, acest minunat fenomen.

Undeva, mai departe, între apă și cer, unde, chiar dacă ne urcăm pe faleza înaltă, privirile noastre nu pot să ajungă, oameni tineri, cu fețele bronzate de soare și de vînt, își petrec jumătate din viață dăruind-o muncii și împlinirii. Undeva, departe de țărmul unde cei dragi le poartă dorul, oamenii aceștia, cărora marea le-a călit voința, muncesc eroic pentru a descoperi aurul negru ascuns sub apele albastre. Sînt sondorii de pe platformele noastre de foraj marin.

Cu unii dintre ei — cu cei de pe „Prometeu“ — ne-am întîlnit noi — pionierii-reporteri de la subredacția „Cutezătorii“ și cîțiva dintre membrii cineclubului „Albatros“ din Constanța — într-una din zilele trecute și am stat de vorbă despre munca, despre viața pe această platformă. Ne-am întîlnit în gara maritimă, la bordul navei care, peste două ore, cînd aveau să se adune cu toții, urma să-i transporte la locul lor de muncă, pe „Prometeu“.

Dialogul dintre noi și ei s-a înfiripat repede. Plini de admirație față de acești cutezători ai mării, curioși și nerăbdători am început să-i „bombardăm“ cu întrebări. Iar inginerii Perifan și Trăistaru, maistrul Naclad, geologul Bălăiță și alții — ne răspund cu amabilitate și, pe îndelete, ne spun o poveste adevărată și extraordinar de interesantă ai căror eroi sînt ei, sondorii marini.

— Cum arată platforma aceasta?

— De fapt — ne explică tovarășul inginer Perifan — platforma de foraj marin „Prometeu“ — la fel ca suratele ei „Gloria“, „Orizont“, „Fortuna“ și „Atlas“ — e o sondă specială instalată pe mare, la zeci de kilometri de țarm. Imaginați-vă o platformă metalică, uriașă și complexă, fixată pe patru piloni, la vreo 15 metri deasupra apei. Pe platformă se află instalată sonda propriu-zisă de foraj la mare adîncime de tipul F—320, precum și alte numeroase utilaje și aparate necesare funcționării tuturor compartimentelor de lucru pe care le găzduiește — energetic, geologic, chimic, cele de fluid, de foraj și de siguranță. Și tot aici se află și cabinele noastre, ale lucrătorilor de la bordul ei, cantina, baia, biblioteca și toate celelalte amenajări care ne permit să locuim pe ea, în con-

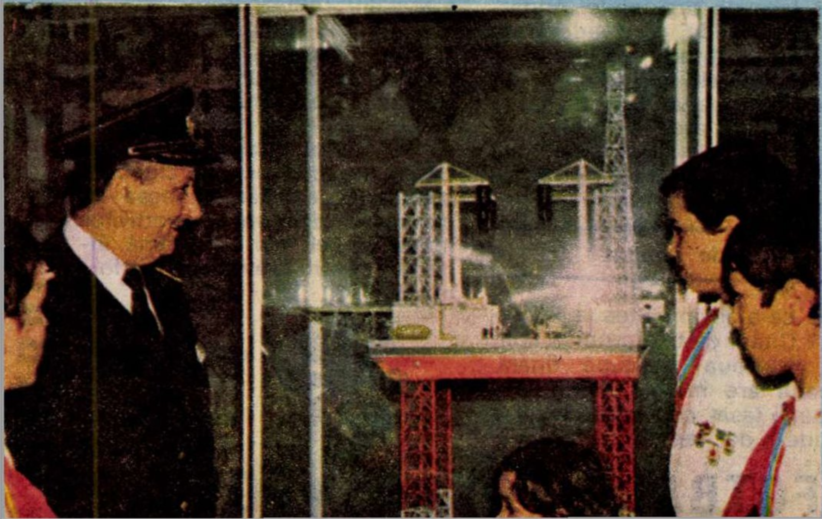

diţii dintre cele mai bune de viaţă şi de munca, timp de două săptămîni pe lună neîntrerupt, zi şi noapte.

— De ce două săptămîni pe lună?

— Pentru că la noi munca e altfel organizată faţă de întreprinderile de pe uscat. Sîntem împărţiţi în două echipe, iar fiecare echipă, în două schimburi. Pe platformă lucrăm timp de două săptămîni, după care plecăm la casele noastre, pentru odihnă, locul nostru fiind luat de cei din echipa cealaltă.

Oamenii aceştia împart totul frăţeşte cu cei dragi lor, cu munca şi cu odihna, cu marea şi cu ţărmul. Le-o fi uşor, le-o fi greu să muncească şi să trăiască aşa?

— Ne-a fost mai greu la început. Dar ne-am obişnuit repede şi acum ni se pare normal să lucrăm aşa.

— Ce faceţi, de fapt, pe platformă?

— Exact ceea ce fac toţi sondorii — ne spune maistrul Năclad. Forăm. Numai că forajul marin e mult mai greu şi mai complicat decît cel de pe uscat. Cere cunoştinţe de specialitate în plus şi eforturi mai mari. Ba chiar şi mai mult curaj.

— De ce şi curaj?

— Mai întîi, pentru că sîntem pe mare. Şi pe aici, cum ştiţi, din cînd în cînd mai vine şi cîte o furtună. Şi nu e deloc uşor să lucrezi pe furtună! Dar nu ne dăm niciodată bătuţi. Oricît ar fi de mare furtuna, de fiecare dată ieşim învingători, noi şi platforma noastră. Altfel nu se poate.

— Povestiţi-ne o întîmplare deosebită în care aţi dat dovadă de curaj.

— Sînt multe şi nu ştiu la care să mă opresc. A, staţi, am găsit ce căutam! Ne reîntorceam, nu de mult, la platformă. Era furtună, marea agitată. De la bordul vasului care ne transportase, ne urcăm pe platformă într-o „nacelă" coborîtă şi ridicată de o macara. Din cauza vîntului puternic, la un moment dat nacela cu trei dintre tovarăşii noştri s-a răsturnat şi aceştia au făcut baie în mare vrînd-nevrînd. Totul s-a terminat cu bine, dar nu ne-a fost uşor...

— Aveţi şi timp liber. Cum vi-l petreceţi pe platformă?

— Să ştiţi că frumos şi folositor. Ba aş zice că şi distractiv. Pe platformă avem un club unde citim, jucăm şah ori urmărim emisiunile la televizor. Cel mai mult însă jucăm tenis de masă. Ne-am confecţionat, prin autodotare, cîteva mese şi putem spune că unii dintre noi au ajuns aşi în acest sport. Printre noi e un fost campion la tenis de masă, Cheldagi Chemura, căruia acum i se întîmplă să şi piardă unele meciuri. Mai şi pescuim, ne mai întreţinem şi cu pescăruşii care sînt musafirii noştri permanenţi. Şi care ne mai şi ajută la treabă.

— Cum să vă ajute la treabă pescăruşii?

— Sînt cei mai buni... meteorologi! Cînd plutesc liniştiţi pe apă, sîntem siguri de vreme bună; cînd încep să planeze şi să ţipe, ştim că vine furtuna şi ne luăm din vreme măsurile necesare. De fapt pe platforma noastră poposesc toate zburătoarele care trec peste mare. Se opresc să se odihnească şi parcă se bucură că au dat de platforma noastră. Ne bucurăm şi noi de vizita lor, că nu mai sîntem singuri, şi uneori le dăm şi cîte ceva de mîncare.

— Nu ne-aţi spus însă nimic despre meseriile care se practică pe platformă.

— Aşa-i. Ne-am luat cu vorba şi-am uitat ce-i mai important. Pot să vă spun că, deşi nu sîntem mulţi, doar vreo 75 într-o echipă, aproape fiecare dintre noi practică altă meserie: sîntem şi sondori (cei mai mulţi), şi mecanici, şi electricieni, şi sudori, şi strungari, şi chimişti, şi geologi, şi radiotelegrafişti, şi bucătari, şi sanitari...

— Radiotelegrafiştii ţin legătura cu ţărmul, nu-i aşa?

— Aşa-i, aţi ghicit. O legătură permanentă, prin radio, astfel încît baza noastră este tot timpul la curent cu ceea ce se petrece pe „Prometeu". De pe uscat mai primim veşti prin telegrame şi prin scrisori, iar presa ne este adusă zilnic fie de elicopter, fie de nava din dotare, care ne aprovizionează cu alimente.

— Aveţi şi momente în care vă... plictisiţi?

— Nu, pentru că pe platformă tot timpul ai de făcut cîte ceva. În plus, ne străduim continuu să ne facem viaţa cît mai frumoasă, cît mai plăcută. Pe lîngă sport, pe lîngă citit, ne mai aniversăm colegii, evenimentele deosebite.

— Ba eu — intervine geologul Bălăiţă — am petrecut chiar şi-un revelion pe platformă. Jumătate din el, în sala festivă, frumos împodobită, din care nu lipsea nici bradul tradiţional; cealaltă jumătate, cu vîntul şi cu stelele, alături de colegii de tură. Cînd am intrat în schimb, am ciocnit un pahar cu „Pepsi" cu colegul meu de cameră care tocmai revenea de la lucru...

Nici nu ştim cînd au trecut cele două ore, atît de mult ne-a „prins" discuţia cu aceşti oameni pe care acum îi privim cu şi mai multă admiraţie, cu şi mai mult respect. Prin munca şi viaţa lor, prin felul de a gîndi, prin aspiraţiile şi visurile lor, sondorii marini de pe platforma „Prometeu" ne apar acum ca nişte... prometei.

STEAUA, CAMPIOANA EUROPEI!

O nouă „stea" a răsărit și strălucește puternic — în momentul de față mai puternic decît toate — pe firmamentul fotbalului european: **Steaua-București,** cîștigătoare a Cupei campionilor europeni, ediția 1986, performanță care a înscris definitiv numele acestei echipe în palmaresul de aur al fotbalului european și va rămîne, tot definitiv, înscrisă cu litere mari în istoria fotbalului nostru.

Scurtă privire retrospectivă

Succesul de la Sevilla al Stelei nu e întîmplător, n-a apărut, adică, pe un... teren gol. Echipa din Calea Plevnei (Clubul sportiv al Armatei) are în palmaresul ei victorii de răsunet și de înalt prestigiu internațional. Steaua — adăugînd și performanțele realizate de fosta echipă C.C.A. **— a cucerit de 10 ori titlul și laurii de campioană a țării și de 14 ori Cupa României, performanțe neegalate de altă echipă românească.** Tradiția succeselor realizate de foștii jucători de renume ai C.C.A. — Voinescu, Toma, Băcuț, Călinoiu, Bone, frații Zavoda, Petchovschi, Alexandrescu, Jenei, Constantin, Tătaru și alții — a fost preluată și dusă mai departe, pe culmi și mai înalte, de tînăra generație a Stelei, de talentații Ducadam, Bumbescu, Bölöni, Stoica, Pițurcă, Bărbulescu, Belodedici, Iovan, Majaru și ceilalți coechipieri ai lor. Că așa stau lucrurile ne-o dovedesc nu numai marile victorii obținute de ei în confruntările internaționale din cadrul Cupei campionilor europeni, ci și cele realizate **în prima parte a campionatului nostru actual,** în care **Steaua a terminat sezonul fără nici o înfrîngere, cîștigînd 14 partide din 17 și realizînd un punctaj și un golaveraj de excepție: 31 (31—6), situîndu-se și de data aceasta, în fruntea clasamentului cu o diferență de puncte mai mult decît confortabilă.**

Drumul spre înaltele piscuri ale Everestului fotbalului european

Un drum plin de obstacole dificile, dar pe care jucătorii în tricouri roșu-albastre le-au trecut cu ambiție și cu strălucire. **Iată „treptele" pe care steliștii au reușit să le urce: Steaua — Vejle (Danemarca)**: **1—1 și 4—1; Steaua — Kuusysi (Finlanda): 0—0 și 1—0; Steaua — Honved (Ungaria): 0—1 și 4—1; Steaua — Anderlecht (Belgia): 0—1 și 3—0; în sfîrșit finala de la Sevilla: Steaua — F.C. Barcelona: 2—0** (după prelungiri și executarea loviturilor de la 11 m).

Victoriile Stelei confirmă pe deplin valoarea deosebită a acestei formații, înalta clasă internațională a echipei campioane a României. Pentru că a învins și s-a calificat în dauna unor formații redutabile. Anderlecht, de pildă, e o adevărată „mașină de fotbal", deținătoarea unui palmares impresionant în cupele europene. Și tot așa — sau aproape așa — stau lucrurile și cu celelalte învinse ale Stelei, ceea ce face ca strălucirea ei să fie și mai mare.

Momente de neuitat

De ce-a învins Steaua la Sevilla? Citām dintr-o cronică apărută a doua zi după finală: „Steaua are marele merit de-a nu se fi lăsat copleșită de miza partidei, de faptul că juca în Spania, împotriva unei echipe spaniole, în fața unui public care, normal, a fost alături de echipa sa, încurajînd-o din toate puterile. Steaua a trecut bărbătește peste toate aceste obstacole, și-a apărat șansa cu calm, precizie și sportivitate, cucerind stima spectatorilor, a specialiștilor, a sutelor de ziariști sosiți (aici) de pe toate continentele".

După 120 de minute de joc tabela de marcaj rămînînd albă, au urmat... momentele acelea de neuitat, în care Ducadam a realizat incredibila performanță, după cîte se pare unică în istoria competițiilor oficiale de fotbal: aceea de a apăra, consecutiv, 4 (patru!) penaltiuri, semnînd astfel victoria Stelei, cucerirea Cupei.

*

Echipa Steaua a dat în anul 1986 cele mai frumoase și mai viguroase lecții de fotbal modern, de fotbal competitiv în arena internațională, succesele ei de răsunet ridicînd enorm prestigiul fotbalului nostru, al sportului românesc. De-acum, ziua de 7 mai rămîne ca o dată istorică, de referință, la care ne vom raporta mereu succesele fotbalului românesc.

Înmînarea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a unor înalte distincții ale Republicii Socialiste România componenților, antrenorilor și unor tehnicieni ai echipei „Steaua", precum și unor cadre din conducerea clubului, constituie cea mai frumoasă încununare a muncii sportivilor noștri și cel mai de seamă îndemn pentru viitoarele performanțe.

*

VASILE CĂBULEA

Un muzeu al naturii: AUSTRALIA

Enciclopedie „Cutezătorii“

Cînd primii europeni au debarcat pe pămîntul Australiei, ei au rămas surprinşi de ciudatele animale pe care le-au întîlnit şi care păreau venite de pe alte planete. Cel de-al cincilea continent a rămas pînă astăzi un continent pe care mai trăiesc animale de mult dispărute din restul lumii: peste 100 de specii de marsupiale — mamifere inferioare, precum şi numeroase vieţuitoare monotreme — singurele mamifere ovipare.

În legătură cu provenienţa ciudatelor animale australiene există mai multe ipoteze. Părerea cea mai larg răspîndită este că Australia a fost izolată de restul lumii şi de aceea fauna ei este atît de curioasă şi variată. Se presupune că în urmă cu 50 milioane de ani, cînd Australia s-a detaşat de Eurasia, marsupialele au găsit pe cel de-al cincilea continent condiţii optime de viaţă. Această parte a uscatului rămînînd izolată, mamiferele superioare apărute mai tîrziu pe celelalte continente n-au mai putut pătrunde aici. Pe planetă, doar în America de Sud a mai supravieţuit o singură specie de marsupiale. De aceea zoologii numesc Australia „muzeul fosilelor vii“.

Marsupialele îşi datorează numele de la „buzunarul“ ventral pe care-l poartă femelele — marsupiul. Între marsupialele continentului australian un loc important îl ocupă cangurii (între care şi o specie care trăieşte în arbori). Există, de asemenea, numeroase specii de şobolani-canguri, pisici şi şoareci marsupiali, lupul marsupial, precum şi un marsupial zburător care se aseamănă cu o veveriţă. Unele dintre marsupiale, între care ursul koala, wombatul şi opossumul sînt mult căutate pentru blana lor. Cel mai mare dintre marsupiale rămîne însă **cangurul,** un ierbivor care la vîrsta adultă măsoară 1,50 m înălţime şi o greutate apropiată de aceea a omului. Coada cangurului măsoară aproape 1 m. În schimb, la naştere, acest mamifer nu cîntăreşte mai mult de cîteva grame. De dimensiunea unei muşte, el se caţără pe abdomenul mamei pentru a-şi găsi culcuşul în marsupiu unde va sta timp de mai multe luni de zile pentru a-şi săvîrşi dezvoltarea, hrănindu-se cu lapte matern. Cele mai mari tipuri de canguri sînt cangurii roşii şi cangurii gri. Musculatura lor puternică le asigură avîntul în salturile de 8—10 m pe care le efectuează în timpul deplasărilor. Viteza de alergare a cangurului poate ajunge pînă la 60 km pe oră. Acest ierbivor este un animal căruia îi place să fie curat permanent. Membrele posterioare pot deveni veritabili piepteni cu care îşi curăţă permanent părul. Fiind sensibil la soare şi la căldură, cangurul tinde să se deplaseze mai ales noaptea, sub clar de lună. Deoarece cangurii consumă mari cantităţi de ierburi, australienii nu-i protejează, considerînd că pun în pericol păşunile.

Un alt mamifer marsupial din acest muzeu viu este **ursul koala,** care-şi trage numele de la faptul că nu bea niciodată măcar o picătură de apă. Unica lui hrană o constituie frunzele de eucalipt. De aceea, el îşi petrece tot timpul printre crengile acestor copaci uriaşi, cu frunze aromate. În prezent, koala este protejat şi pus sub paza cîinilor lupi, dresaţi special. Din dorinţa de a înmulţi numărul ursuleţilor koala, la un moment dat s-a încercat creşterea lor în condiţii de captivitate, oferindu-li-se cele mai fragede frunze ale arborelui de eucalipt. Încercarea a eşuat şi ursuleţii koala au pierit. Căutîndu-se cauzele insuccesului, s-a descoperit că cele mai fragede frunze de eucalipt conţin o doză crescută de acid cianhidric, bine cunoscut pentru toxicitatea sa. Astăzi acest mamifer marsupial care cîntăreşte între 5—50 kg şi atinge o lungime de 70 cm se bucură de o atenţie specială.

Pe continentul australian pot fi întîlnite şi veveriţele zburătoare care trăiesc în copaci şi se hrănesc cu fructe şi frunze. Puii acestor vieţuitoare părăsesc marsupiul cam după patru luni de la naştere şi fac primele „călătorii“ aeriene pe spatele mamei lor.

Aşa cum am arătat, în muzeul fosilelor vii al celui de-al cincilea continent trăiesc şi ciudatele mamifere monotreme, animale de o deosebită valoare ştiinţifică ce se deosebesc de restul mamiferelor. Ele sînt prevăzute cu un cioc cornos în locul botului şi se înmulţesc prin ouă, alăptîndu-şi însă puii cu lapte matern. Cele mai ciudate monotreme sînt **ornitorincul** şi **echidna.** Aparţinînd unei ere evolutive extrem de îndepărtate, ornitorincul trăieşte în apele rîurilor. Avînd o lungime de pînă la 60 cm, el prezintă o combinaţie deosebit de ciudată: blana — asemănătoare cu aceea a lutrului, ciocul ca de raţă, iar coada înrudită cu cea a castorului. Ornitorincul este un mamifer care-şi alăptează puii prin pori. Şi **echidna** este la rîndul ei un animal deosebit de curios. Ciocul echidnei este foarte alungit, iar ochii se aseamănă cu cei ai reptilelor. Echidna se înmulţeşte prin ouă şi îşi creşte puii în buzunarul marsupiu, de unde aceştia ies doar atunci cînd corpul li se acoperă cu ţepi, asemenea ariciului.

Între ciudăţeniile faunei australiene se numără şi **şopîrla cu guler** sau **dragonul de Australia.** Pe sol, această şopîrlă adoptă poziţia verticală, sprijinindu-se pe labele din spate. În mersul ei lasă urme ce amintesc cert de dinozaur.

Dincolo de numeroasele tipuri de marsupiale, Australia adăposteşte o avifaună remarcabilă începînd de la ciudatul **casuar,** pasăre inaptă pentru zbor. Penele mari de la aripi sînt transformate în nişte ace dure, cornoase, care-i permit casuarului să umble prin mărăcinişuri în căutarea de hrană. Ruda sa apropiată este **struţul emu,** o pasăre a cărei înălţime depăşeşte 1,5 m. Australienii îl domesticesc şi îl dresează pentru a păzi turmele de oi. Cînd o oaie iese din „rînd“, emu se repede la ea şi o admonestează cu ciocul pînă cînd aceasta se ataşează din nou turmei. Între sutele de specii de păsări care trăiesc pe cel de-al cincilea continent pot fi întîlniţi numeroşi papagali viu coloraţi, **flamingi** cu penaj roz, precum şi **lebede negre** ce amintesc de imaginea — în negativ — a surorilor lor de un alb imaculat, din emisfera nordică.

Australia — cel mai mic şi cel mai sterp continent al Terrei — „copilul pierdut al naturii“, cum l-a denumit geograful olandez Hendric Van Loon, mai păstrează şi astăzi vieţuitoare ale unor îndepărtate ere geologice care au populat uscatul, constituind astăzi un adevărat muzeu al naturii.

ECATERINA ROŞCA

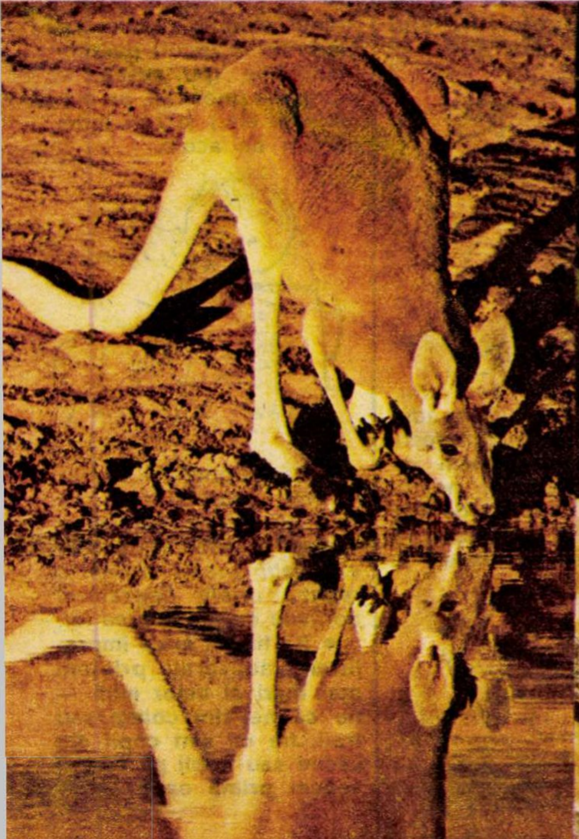

SEMAFOR

Cum ne comportăm cu colegii noștri mai mici

Dragi prieteni, trebuie să fiți de acord că handbalul e un sport foarte frumos. Ne-am hotărît să alcătuim și noi o echipă a clasei, o reprezentativă ca să zic așa, și ne-am grăbit să apărem în lume.

Pentru început, urma să susținem un meci cu selecționata clasei a VIII-a C. Am intrat în sală, ne-am echipat la vestiar și, cînd să apărem pe teren, ne-am dat seama că uitaserăm să ne alegem un căpitan al echipei. Cum s-ar putea ca o echipă serioasă să nu aibă un căpitan?

A fost propus Buiuceanu Florin, sportiv bun și autoritar. Toată lumea era gata să fie **„pentru"**, dar colega noastră Olguța (da, este tot una cu Olguța care semnează sfaturile practice din pagina 9-a a revistei) a strigat: **„Buiuceanu nu merită!"**

Explicații: Alaltăieri, Buiuceanu i-a „confiscat" mingea lui Vichi, un băiat din clasa a II-a, care stă chiar în blocul lui. Buiuceanu s-a dus cine știe pe unde s-o „probeze" cu prietenii lui. Abia seara i-a adus-o înapoi murdară și dezumflată. Era o minge nouă, Vichi abia o primise în dar de ziua lui. L-am întrebat:

— Dar de ce i-ai dat-o?

— Cum de ce? Nu vedeți că e de două ori mai înalt decît mine?!

— Doar nu vrei să spui că te-a amenințat...

— Nu. Deloc. Mi-a luat mingea din mînă și s-a dus. De ce să mă amenințe? Știam și singur ce puteam păți dacă ziceam „Nu!"

— În cazul ăsta, Buiuceanu să-și ia gîndul de la echipă!

— Stați, că nu v-am spus tot! a sărit Vichi. A doua zi, Buiuceanu a trecut pe la mine, a umflat mingea, a curățat-o, și-a cerut scuze!!

...Se profilau lungi discuții pro și contra, așa că am amînat alegerea căpitanului echipei și am început meciul că trecea ziua și am fi rămas și fără căpitan, și fără handbal. Dezbaterile în legătură cu întrebarea „Merită Buiuceanu să fie căpitanul echipei?" continuă și acum. Poate ne ajutați și voi să ajungem la o concluzie! Scrieți-mi la redacție.

DOREL

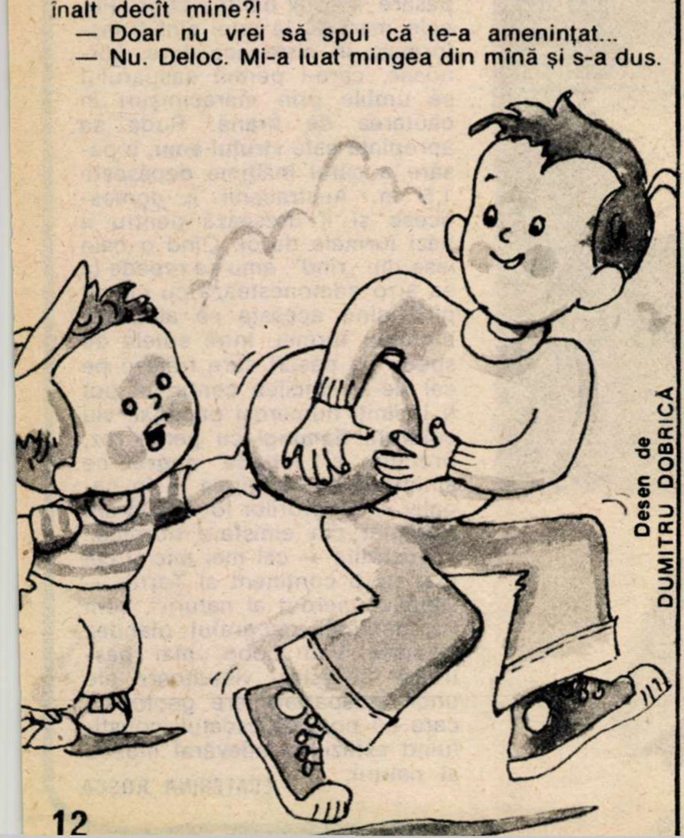

Desen de
DUMITRU DOBRICĂ

*

- **Nu uitați: prin faptul că sîntem mai mari, colegii și frații noștri mai mici văd în noi un exemplu pe care vor să-l urmeze.**
- *Să le vorbim întotdeauna corect, prietenește, fără răsteală.*
- **Să ne purtăm cu ei așa cum vrem noi înșine să fim tratați de către cineva mai în vîrstă!**
- *Dacă ne interesează obiectele cu care se joacă, nu ne vom face cu de-a sila stăpîni pe ele, ci vom cere politicos voie să ne jucăm și noi.*

- **Cînd greșim, ne vom cere scuze. Nu este nici o rușine să-i ceri scuze unui coleg mai mic! Dimpotrivă, e un adevărat act de demnitate!**
- **Vom avea grijă să nu le transmitem celor mici obiceiuri păgubitoare cum ar fi acelea de a porecli, de a juca farse, de a induce în eroare, de a trage chiulul. Poate în felul acesta vom mai scăpa și noi de ele!**

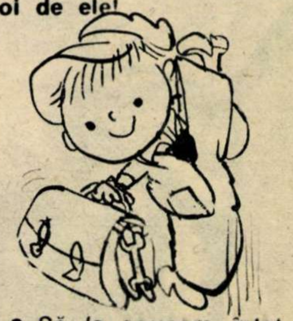

- *Să le spunem întotdeauna numai lucruri adevărate și să fim modești.*
- **Să nu-i speriem cu puterea mușchilor noștri; avem alte mijloace de a le arăta că sîntem grozavi — de exemplu, ajutîndu-i la lecții!**

- *Acasă (și nu numai acolo) se întîmplă uneori să-i punem tocmai pe cei mici la treburi care nouă nu ne plac; să nu se mai întîmple!*

- **Dacă socotim că e cazul (și de multe ori este) să le dăm o însărcinare, ea trebuie să fie pe puterile lor.**
- *Este deosebit de important să-i protejăm în diferite situații: la traversarea străzii, de exemplu.*

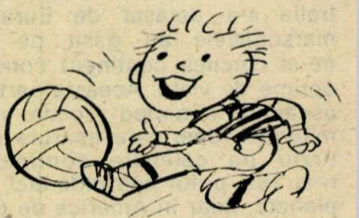

- **Să le atragem atenția atunci cînd îi întîlnim jucîndu-se în locuri nerecomandabile (pe șosea, la marginea unor rîpi, pe malul apei etc.) și să-i îndepărtăm de acolo.**

- *Să cooperăm cu ei. Atunci cînd lucrăm un obiect tehnic care îi atrage, e cazul să le dăm explicații și să-i invităm a realiza unele operațiuni potrivite cu priceperea lor.*
- **Să fim în orice împrejurare adevărați prieteni mai mari ai celor mici — fie că ne sînt colegi sau frați, fie că sînt copii din vecini sau copii pe care îi vedem prima oară.**

Ați întrebat? Vă răspundem!

ONIȚA PETRESCU din SIMERIA intreabă care au fost primele unelte folosite de om.

Cele dintîi unelte erau simple bucăți de piatră cioplită, dar cu ajutorul lor omul primitiv știa să facă o sumedenie de lucruri: să vîneze, să jupoaie animalele vînate, să le transeze, să fasoneze lemnul etc. Acești oameni ai începuturilor civilizației căpătaseră o adevărată artă de a fractura astfel piatra încît să rezulte un tăiș redutabil, foarte necesar. Galetul din imagine, găsit în Africa, are o vîrstă evaluată la 2,5 milioane de ani.

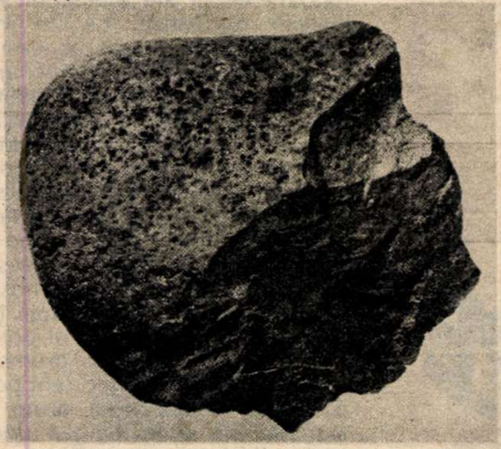

VLAD ALBOIU din NEGREȘTI-MARAMUREȘ a citit despre avioane care pot zbura ca elicopterele și ne cere detalii. Iată-le:

Există de pe acum avioane care pot ateriza și decola ca un elicopter, după principiul geometriei variabile. Urmărește, dragă Vlade, imaginile din desen: în 1—4, aparatul zboară ca un elicopter. Pilotul comandă din cele două manșe ridicarea aparatului la verticală (1). Modificînd ușor unghiul planului în care se rotesc elicele, el se poate deplasa lateral (2), înainte (3), execută un viraj la dreapta (4). Pentru ca aparatul să zboare ca un avion (5—8), motoarele basculează, planul elicelor devine vertical, mergînd înainte (5). Elicele împing aerul asupra eleroanelor și flapsurilor, sporindu-le eficacitatea în ruliu (6), în tangaj (7) și în spirală (8).

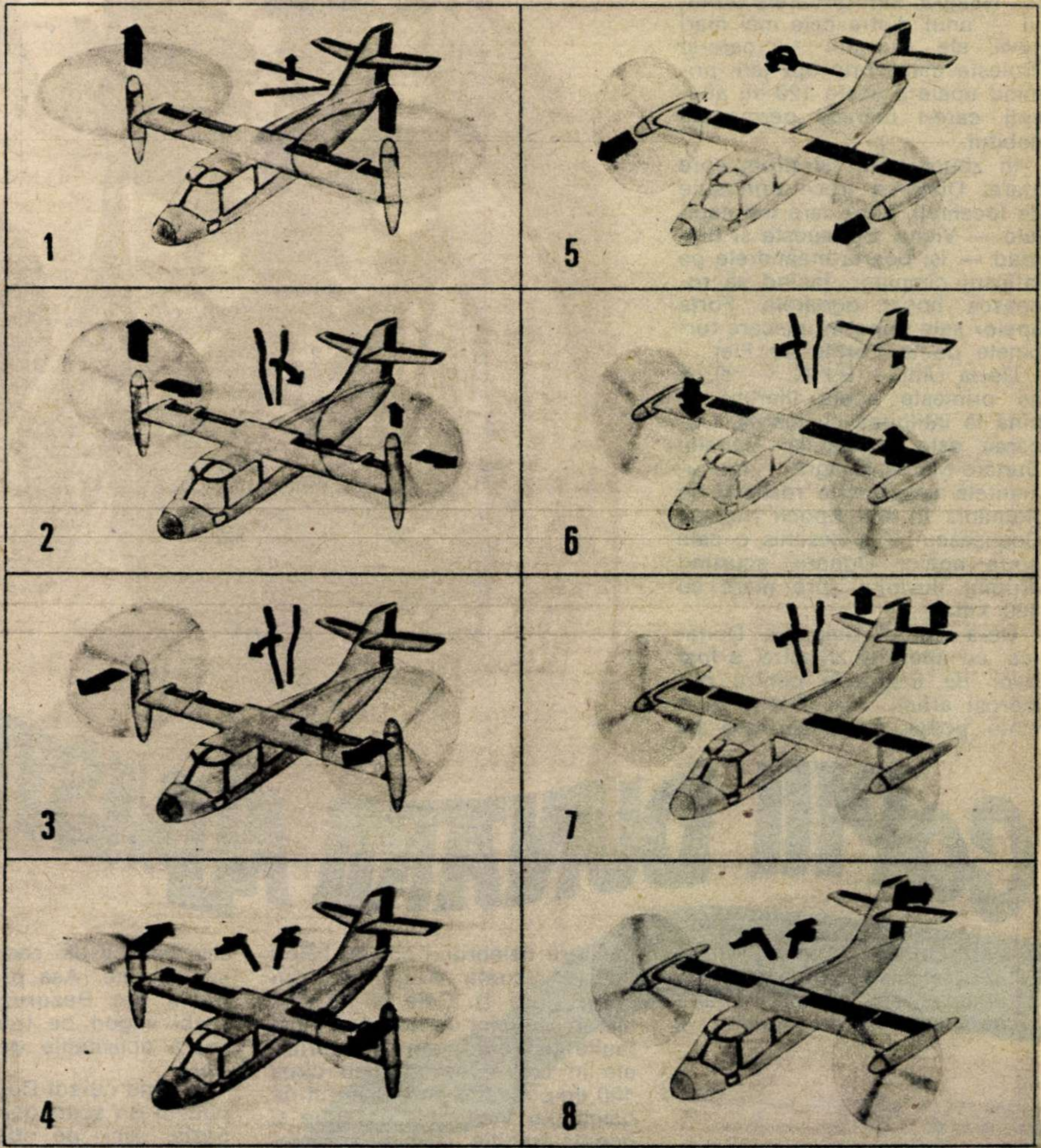

Agenda
PIONIERULUI COMANDANT

FORUMURILE PIONIEREȘTI

În activitatea unităților și detașamentelor din acest trimestru un loc important îl ocupă pregătirea forumurilor pionierești — formă superioară de manifestare a democrației pionierești creată la inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai apropiat prieten și îndrumător al tinerei generații.

Desfășurîndu-se sub deviza **„În Epoca de aur muncim și învățăm/ Cutezători spre comunism înaintăm!“**, în atmosfera de puternică efervescență revoluționară în care poporul nostru sărbătorește a 65-a aniversare a partidului, forumurile purtătorilor cravatei rosii cu tricolor vor da expresie sentimentelor patriotice de vie recunoștință și profund atașament ale celor mai tinere generații față de Partidul Comunist Român, față de luminoasele tradiții, înfăptuiri și idealuri ale socialismului și comunismului în România.

Forumurile pionierești ca și acțiunile pionierești pregătitoare se vor constitui în momente de analiză exigentă a activității politico-educative desfășurată de unități și detașamente pentru înfăptuirea sarcinilor de mare răspundere ce le revin din hotărîrile de partid și de stat, precum și de angajare a tuturor pionierilor și școlarilor pentru traducerea în viață a prețioaselor orientări și indicații date de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Forumul tinerei generații, la Congresul științei și învățămîntului. Pionierii și școlarii, toți copiii țării vor da glas hotărîrii ferme de a învăța și munci fără preget pentru a răspunde prin fapte demne grijii și încrederii pe care Partidul Comunist Român, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu, le manifestă permanent față de cea mai tînără generație.

În acest an, forumurile pionierești se vor desfășura astfel:

— în perioada 29 iunie — 15 iulie, forumurile județene;

— în perioada 24 iulie — 6 august, Forumul Național.

În perioada premergătoare forumurilor județene, în toate detașamentele și unitățile vor fi organizate adunări pionierești, în care se va analiza activitatea desfășurată în anul școlar 1985—1986 și vor fi stabilite acțiunile și activitățile concrete ce vor fi realizate pentru întîmpinarea cu rezultate deosebite a Zilei pionierilor și a forumurilor pionierești. Cu acest prilej vor fi aleși pionierii delegați la forumurile județene și vor fi desemnați candidații pentru consiliile județene ale Organizației Pionierilor și pentru comisiile județene de cenzori (acolo unde este cazul). Adunările pionierești vor fi organizate în perioada 20 mai — 5 iunie, la nivelul detașamentelor, și între 1—15 iunie, la nivelul unităților.

Pionierii și școlarii din întreaga țară își exprimă, prin activitățile prilejuite de forumurile pionierești, sentimentele de fierbinte dragoste și profundă recunoștință față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, conducătorul iubit și stimat al națiunii noastre, față de tovarășa Elena Ceaușescu, pentru minunatele condiții de viață, muncă și învățătură asigurate, pentru copilăria fericită pe care o trăiesc astăzi toți copiii României socialiste.

COPIII DUNĂRII ALBASTRE

În Munții Pădurea Neagră (Schwarzwald — R.F.G.), trei piraie firave — Brigach, Breg și Donau — își unesc apele pentru a porni la un drum lung de 2 860 km ce se va încheia la Marea Neagră. Sînt izvoarele Dunării — unul dintre cele mai mari fluvii ale Europei — care-și croiește calea prin opt țări, primind apele a peste 120 de afluenți care-i măresc permanent debitul.

În zbuciumatul ei drum spre mare, Dunărea trece prin sute de localități, între care trei capitale — Viena, Budapesta și Belgrad — își poartă meandrele pe întinsul cîmpiilor, făcînd să rodească bogat ogoarele. Forța apelor sale pune în mișcare turbinele de la Porțile de Fier.

De la Ulm — R.F.G. —, după ce primește apele Illerului și pînă la întîlnirea cu marea, Dunărea este navigabilă. Canalul Dunăre-Marea Neagră — monumentală construcție realizată în România în anii Epocii Nicolae Ceaușescu — a deschis o cale nouă apelor Dunării, scurtînd drumul fluviului spre mare cu 400 km.

De-a lungul timpului, Dunărea, cu apele ei albastre, a fost izvor de inspirație pentru numeroși artiști. Au cîntat-o și o cîntă poeții, au surprins-o pe pînze pictorii, îi sînt dedicate și astăzi cîntece. O cîntă și copiii celor opt țări prin care-și poartă apele. Între ei se numără și membrii celebrului cor de băieți de la Școala Augarden din Viena (foto 1). Cele 88 de voci ale corului sînt cunoscute în mai multe țări europene prin turneele în cadrul cărora dau circa 400 de concerte pe an. Corul de băieți din Viena are o veche și bogată tradiție: odinioară a cîntat aici și Franz Schubert.

1

În zilele senine de vară, copiii satelor din vecinătatea Bratislavei (R.S. Cehoslovacă), important oraș de pe malul Dunării, pot fi întîlniți strîngînd plante medicinale în cadrul unei acțiuni republicane. Este un mod plăcut și eficient de a petrece o parte a timpului lor liber, care în vacanțe este împărțit între activitățile din mijlocul naturii și între cele tehnice din cadrul cercurilor specializate. Așa procedează și copiii din Bezdruzite. Într-un vechi vagon de tren, ei desfășoară activitățile de mici feroviari.

2

3

Urmînd cursul Dunării, vă propunem un scurt popas la Budapesta. Aici, pe apele fluviului, adesea pot fi văzuți și copii întrecîndu-se în sporturi nautice (foto 2). În capitala Ungariei apele fluviului înconjoară pitoreasca insulă Margareta. Între punctele de atracție ale acestei insule se află un frumos parc, precum și un stadion al pionierilor. Începînd cu anul 1952, stadionul găzduiește spartachiadele caselor pionierilor, iar din 1965 încoace, „jocurile olimpice" de vară — manifestare sportivă pionierească în cadrul căreia au loc întreceri de atletism, natație, gimnastică, fotbal și baschet.

La confluența sa cu rîul Sava, Dunărea trece prin Belgrad — „orașul alb" — capitala R.SF. Iugoslavia (foto 3). Ca pretutindeni, copiilor din Belgrad le place să se joace, să cînte, să facă sport și excursii, să aibă prieteni. În fiecare toamnă Belgradul este gazda tradiționalului festival „Bucuria Europei". Cu acest prilej, copii din numeroase țări ale continentului nostru, printre care și pionieri români, se întîlnesc în „orașul alb" pentru a cînta, alături de copiii iugoslavi, și a se împrieteni prin joc și voie bună, exprimîndu-și cu toții solidaritatea cu copiii întregii lumi.

Cîntecele despre Dunăre fac parte, cu siguranță, și din repertoriul Corului de copii al Radioteleviziunii bulgare care nu de mult a celebrat cel de-al 1000-lea concert. Sub bagheta dirijorului Hristo Nedyalkov, el interpretează cîntece din patrimoniul muzical național, precum și din repertoriul ce aparține muzicii altor popoare.

În creația populară din țara noastră, marele fluviu este denumit „drumul fără pulbere". Pe malul său, la Călărași, Turnu Măgurele, Brăila, Galați și alte localități se înalță astăzi impunătoare cetăți ale industriei socialiste românești. La 26 mai 1984, Dunărea a trăit un eveniment unic în istoria sa milenară. La Cernavodă, a avut loc festivitatea inaugurală a Magistralei albastre — Canalul Dunăre-Marea Neagră — unde o parte din apele fluviului își părăsesc albia pentru a ajunge la Marea Neagră, traversînd Dobrogea pe o distanță de 64,2 km. Această epocală realizare a anilor noștri este cunoscută de toți copiii țării. În timpul vacanțelor ei pot fi întîlniți în excursii și drumeții atît la Cernavodă, important port de unde începe noul drum al Dunării, cît și la Agigea unde apele fluviului se întîlnesc cu Marea Neagră. Ambarcații speciale îi poartă de-a lungul întregului traseu al canalului, oferindu-le la tot pasul mărturia nepieritoare a unei eroice epopei de muncă, gîndire și creație poporului român. Vara, la ecluza de la Agigea pot fi întîlniți în excursie copiii taberei de la Năvodari, precum și numeroși oaspeți care vorbesc nenumărate limbi ale pămîntului. Venind în România pentru a-și petrece vacanța în tabăra internațională de la Eforie Sud, ei cunosc și locul unde apele Dunării se întîlnesc cu marea. Imaginea noastră vi-i prezintă pe pionierii de la Școala nr. 1 din Cernavodă (foto 4) drumețind pe traseul Magistralei Albastre.

4

Buchet

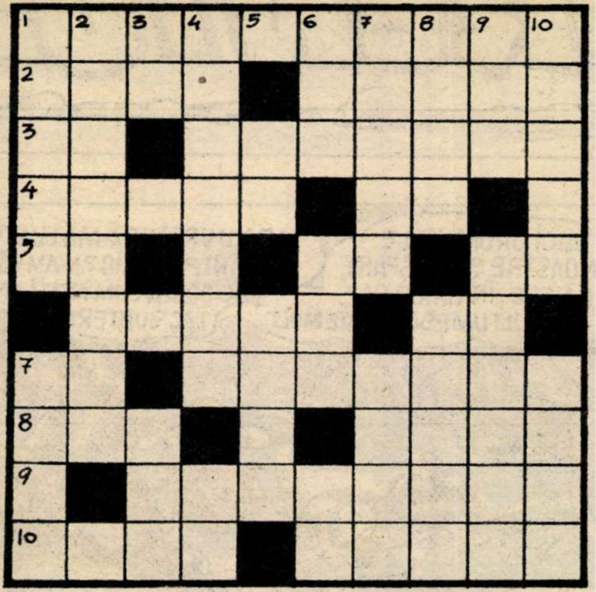

ORIZONTAL: 1) Floare originară din Asia, cu miros plăcut, de culoare variată. 2) Trandafir. Ghiocelul primăverii. 3) Petală de imortelă! Plantă decorativă cu flori roșii, albe sau roz, dispuse în umbele. 4) Plantă ornamentală cu flori roșii și violete, cîntată de Ioana Radu. Petală de angelică! 5) Firicel de floare-albastră. Tudor Ionescu. Apar zambilele! 6) Luna lui Cuptor. Paul Oprișan. 7) Calitatea în centrul atenției! Fixarea încărcăturii unei nave. 8) Zadă, larice (reg.). Cotidian mongol. 9) Garoafe de Bucovina. 10) Îmi plac florile! Floare roșie, care în film apare neagră.

VERTICAL: 1) Florile nevinovăției. Plantă cu flori roșii-violete, plăcut mirositoare. 2) Floare cu petale albe pe margine, în centru cu inflorescența galbenă, foarte aromatică. 3) Miros specific. Muzică în doi. 4) Plantă cu flori așezate în ciorchine, albe, roz, violete sau albastre, deosebit de parfumate. Rar pe margini! 5) Udrea Alexandrescu. Stînjenel sau floarea ochiului. 6) Receptorul miresmelor. Florile acestui arbore, puternic parfumate. Petală de albăstriță! 7) A face tic-tac. Fruct comestibil. 8) Localitate în Japonia. Placă de lemn. 9) Creasta roșie a curcanului. Flori albastre care înfloresc numai dimineața. 10) Cupru. Fiul Afroditei.

Mihai Popescu — Tulcea

Joc

UNICEF

Jocul copiilor germani pe care vi-l prezentăm aici are peste o sută de ani și se joacă în doi, trei sau patru pe o tablă alcătuită ca în imaginile noastre. Jucătorii își aleg cîte o figurină de o anume culoare. Se joacă prin aruncarea unui zar cu două fețe albe (nule) și cîte o față în culorile celor patru figurine. Tabla este și ea executată în patru culori, pătratele de o anume culoare (care alternează cu cele albe) alcătuind o latură și o jumătate de diagonală. Scopul fiecărui jucător este de a străbate cele patru laturi, continuînd apoi pe diagonală pînă în centru.

Poziția de început a jocului este cu figurinele în colțurile de culoarea respectivă. Figurinele avansează în sens invers acelor de ceasornic.

Se aruncă zarul. Începe cel a cărui culoare iese. Se avansează căsuță după căsuță. Dacă iese albul, se mai dă o dată. Dacă iese altă culoare, se cedează rîndul vecinului din dreapta. Primul care ajunge în centru cîștigă.

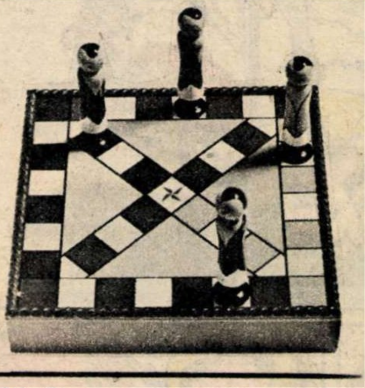

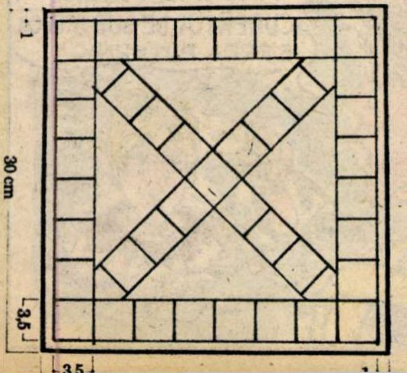

ȘAH (2)

— **răspuns** —

Soluția: pion f7 — f8C + și negrul pierde dama

ȘAH (3)

Diagrama:

Alb: Re6, De2.

Negru: Re8.

Albul mută și dă mat în două mutări

Soluția în numărul viitor.

Recorduri mondiale de acrobație, la

CIRC

Atît de dragă vouă, copiilor, dar în aceeași măsură și celor mari, feerica lume a circului cuprinde nu numai hazul clovnilor și pitorescul animalelor dresate, dar și curajul acrobaților. Ei bine, în materie de acrobație, școala românească de circ se poate mîndri cu cîteva „trupe" celebre în întreaga lume, trupe în fruntea cărora se află, incontestabil, cea a lui **Gabriel Moșoianu.** *Specializată în acrobații la basculă - o mică trambulină, de pe care se... zboară efectiv! -, echipa profesorului de educație fizică Moșoianu a luat ființă în 1965, pentru ca - după 11 ani de activitate, în 1976 - să cîștige Festivalul Mondial de Circ de la Rio de Janeiro (Brazilia), unde i s-au decernat medalia de aur și premiul I, cu mențiunea „Excelent"! Puțini sînt însă cei care știu că trupa Moșoianu deține în momentul de față cîteva recorduri mondiale de acrobație (unul dintre ele fiind prezentat în fotografia alăturată). Este vorba despre realizarea așa-numitei „coloane de 7". Iată și numele celor 7... magnifici, pregătiți de profesorul Gabriel Moșoianu: Corina Colonelu, Gabriela Bîcă, Cristian Ghiță, Vultur Popa, Adina, Eugen și Raluca Tătaru. Alături de ei, autori, de asemenea, ai unor recorduri mondiale, în trupă mai activează: Edmond Chetraru, Andi Georgescu, Gheorghe Ghiță, Costel Martinescu și Agapia Moșoianu. După ce au traversat mapamondul în lung și-n lat, realizînd nu mai puțin de patru recorduri ale lumii, elevii maestrului Gabriel Moșoianu evoluează acum, pentru un timp, sub cupola Circului de Stat din București. Nu pierdeți șansa de a-i vedea!*

Horia Alexandrescu

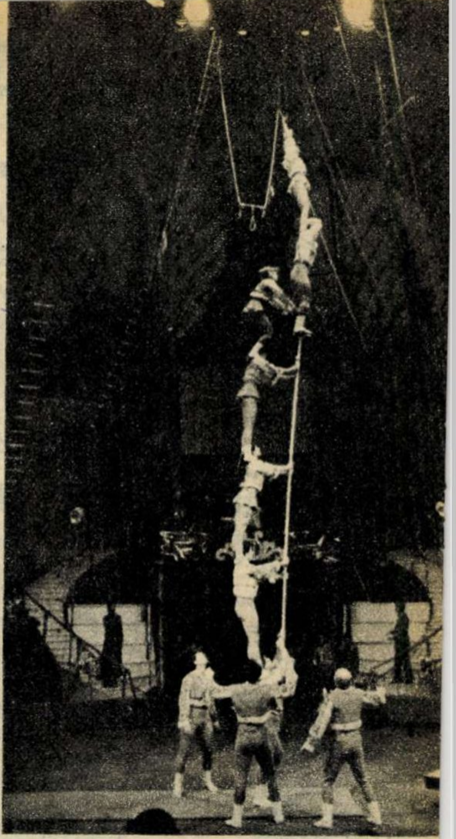

TICUȚĂ CEL UITUC

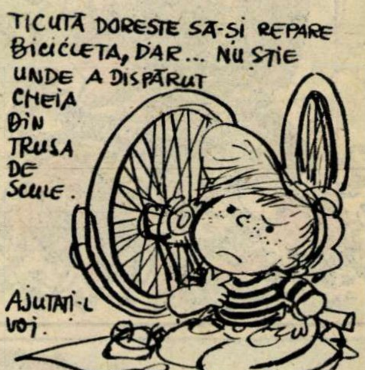
TICUȚĂ DOREȘTE SĂ-ȘI REPARE BICICLETA, DAR... NU ȘTIE UNDE A DISPĂRUT CHEIA DIN TRUSA DE SCULE.
AJUTAȚI-L VOI.

CONCURSUL ARENA MATEMATICIENILOR (4)

Ing. Liviu Macoveanu

ORDINEA CIFRELOR

Există o multitudine de numere prime. Puteți da însă cîteva exemple de numere prime în care, oricum s-ar schimba ordinea cifrelor, ele rămîn tot numere prime?

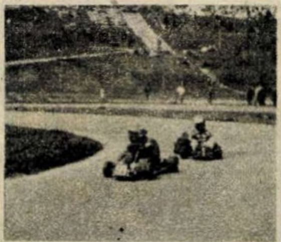

Coperta noastră:
Foto: Mihai Niedl

La pasionanta întrecere de carturi Cupa „Primăverii", desfășurată de curînd la Galați în cinstea celei de-a 65-a aniversări a P.C.R., locul I a fost cîștigat de pionierul Vasile Crăiescu

CUTEZĂTORII 21 **Redacția revistelor pentru copii — București**

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**

COLECTIVUL REDACȚIONAL: **Horia Aramă, Costache Anton, Ion Cringuleanu, Constantin Diaconu, Ioan Donca, Maria Ioanovici, Viorel Sâmpetrean, Margareta Micu, Maria Mitrea, Mihai Niedl, Ileana Pița, Grigore Prepeliță, Ecaterina Roșca.** *RESPONSABIL DE NUMĂR:* **Elena Mănescu;** *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* **Pompiliu Dumitrescu,** *PREZENTAREA TEHNICĂ:* **Ioan Mihăescu**

Redacția Piața Scinteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scinteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. Index 41836 16 pagini 1,50 lei